

SØLVTRÅDEN - Livsviser

Lissen Seligmann

FORORD

Når man maler, får man beskeder om sig selv igennem sine billeder, for det er altid sig selv, man maler. Man kan opdage noget ÅR efter. Ja, man har malet dem, men hvor bevidst var man da man malede? Man fik åbenbart mere med ud end planlagt... hvorfra? Fantasien. Og hvor kommer den fra? Sølvtråden er kanalen fra Ånden, som bearbejder vore erfaringer til visdom.

"Sølvtråden" var det allerførste digt, jeg skrev. Det var også et af de første billeder, jeg malede. Det var på masonit, og det blev solgt. Nå, så malede jeg et nyt og bedre. Solgt. Jeg malede et endnu bedre...også solgt. Jeg malede et sidste - og solgte - men det pryder også forsiden på denne digt/visesamling. De sidste 2 er i galleriet, hhv. "Sølvtråden" og "Vandliljen". Vandliljer er nærmest Åkander.

Lotusblomsten/Vandliljens symbolik er menneskelivet. Vi vokser og næres af slammet, behag og især ubehag, erfarer og erhverver visdom, forhåbentlig. Så kommer der en renselsesperiode på vej op igennem vandet Til sidst når vi op i luftens element, den mentale hjertets sfære, og åbner vores blomst, forædles af lyset og bliver i stand til at give vores individuelle visdom videre til andre.

I maleriforløbet sås en udvikling tydeligt. På det første var kvinden under overfladen, på de senere over, og vand- og lysbundet i mine hænder blev en lysende blomst. Det sidste blev derfor døbt "Vandliljen" istf. "Sølvtråden", men det er samme sag og er jo en selvskreven forside på vise-digtsamlingen, som jo ikke er komplet. Der kommer stadig ny erkendelsesviser/digte til, og de vil komme på, som de dukker op.

År, md., nr. er angivet over hvert. Afviger året er det en revision. Indtil nr. ca. 100 mest personlige psykiske processer i ly af et fint nyt parforhold. 100-240 lidt mere omverden. 240-320: opbrud, skilsmisse og flop-forelskelse, 320-380 egen verden + omverden, mere filosofisk-spirituel, 380-463 mere vidtspændende - personligt til samfundskritisk. 463-549 end mere bredt ifm. nyt parforhold og 549 og frem vidner om stadig tættere Åndsforbindelse. Er der + ved er der melodi til, er der * ved er der et maleri med samme titel.

DEN SPINDENDE TIGER

**Du listede ind i mit hjerte ad veje jeg ikke forstod
og pludselig var du derinde før jeg ku' kæmpe imod**

**Jeg søgte at standse din virkning, de følelsers komme jeg så
men samtidig drømte jeg drømme, elsked' dig skjult, i det små**

**Min drøm var en spindende tiger jeg troede under kontrol
men så sprang den pludselig på mig og røved' min tanke med vold**

**Ved du, hvad der rører sig i mig, dit blik er et flammende lys
Måske er det kun fantasier der sitrer i kroppen som gys**

87.03.0004 + A

GLIMTET

Din far og mor kom søndag eftermiddag
til kaffe og blødt brød hos mig
Jo læng're de var her jo værre og dybere
føjte jeg savnet af dig

Så bedst som jeg sad der og vekslede ord
med din far var det dig som jeg så
Fordi dine øjne de minder om hans
samme form, samme blik, samme blå

Jeg ledte besat efter endnu et glimt
af dit ansigt bag formen af hans
men sådanne glimt kommer kun af og til
man kan ikke forlange en dans

Gad vidst om mit søgende blik sank så dybt
at han følte min længsel, min bøn
I så fald har det været mærkeligt at
sidde dér og erstatte sin søn

Jeg vendte mig håbefuld om mod din mor
og spejdede videre her
Besynderligt nok gav det ikke gevinst
skønt du sagde hun ligned' dig mer.

Jeg snakked' og lytted' og spidsed 'så plud-
selig ører - dér var du igen
I sprogets musik og i talens trafik
stødte jeg på min savnede ven

Og jeg sad der og elsked din far og din mor
fordi du var til stede i dem
I øjnenes glans og i ordenes dans
var det lissom en dør stod på klem

JORDEN OG MÅNEN

**Jeg var din Måne, du var min Jord
Månen er livløs, bli'r aldrig stor
Den evige taber der kredser til fryd
for Jorden og øger dens skønhed og pryde**

**Jeg var et smykke rundt om din arm
Hvis jeg var pyntelig holdt du mig varm
Var jeg det ikke, skæmmed' din glans
gav du mig kulde og enedans**

**Jeg var din datter, du var min mor
Hvem var mon lille, hvem var mon stor
Da jeg blev mor til min datter, var jeg
da mere nådig end du var mod mig**

**Så mange Måner om hver sin Jord
kræser med lys til en mørkelagt mor
glemmer fortvivlelsen som tiden går
og får sig en Måne så mønstret består**

THE EARTH AND THE MOON

**I was your Moon and you were my Earth
Moon has no life, never grows up to worth
Ever the loser borrowing light
to further the Earth, her beauty and might**

**I was a bracelet circling your arm
"Always be pretty, don't raise alarm
Don't be too clever, don't be too bold
or you will find yourself in the cold"**

**I was your daughter, you were my Mum
Who was the Great One, who was the bum
When upon time my daughter came too
did I then show more mercy than you**

**So many Moons each treating their Earth
lighting her mirk though darkened from birth
forgetting the grief as time hurries on
making their own Moons reflecting the sun**

DER MOND UND DIE ERDE

**Du warst die Erde, ich war dein Mond
Mond wird nie gross und keiner da wohnt
immer Verlierer, der umkreist für Freude
die Erde und sichert ihre Schönheit und Treue**

**Ich war ein Armband um deinem Arm
falls ich war zierlich, falls warst du warm
war'ch aber nicht, zerstörte dein Glanz
Gab du mir Kälte und Solotanz**

**Ich war die Tochter, Mutter du warst
wer war die Kranke, wer war die Artzt
als mit der Zeit ich ein Tochter bekam
war ich dann besser, weniger stramm**

**Viel sind die Erden mit eigenem Mond
der kreist zu erleuchten die Nacht wie gewohnt
vergisst die Verzweiflung als Zeit sanft vergeht
und kriegt sich ein Mond so das Muster besteht**

92.03.0015

FARVEL!

**Jeg er så tindrende, fnysende vred
at jeg kunne eksplodere
Leve sammen som vi har gjort
Det gør jeg aldrig mere**

**Jeg sno'de mig om dig som en klud
omkring en læderet hånd
Så kvalmende en intethed
er passende for en ÅND**

**Jeg gav dig det hele, også mit selv
og hvad blev der så tilbage
Den tomme, syreædte hud
en iskold huskekage**

**Nu skrider jeg for at finde MIG
den kerne der blev forholdt mig
Nej, jeg anklager ikke dig
du har som jeg kun solgt dig**

**Man lærte os dette spil som små
hun giver og han skal tage
Men det er ikke kærlighed
og derfor står du tilbage**

ANGST

Angsten er en iskold skygge
Bagved døren står den på lur
med uhyggelige øjne
i en formløs og mørk figur
og den nærer sig af afmagt
suger mit åndedræt som en vampyr
basker bag min ribbensbue
sætter mit hjerteslags ro over styr
fylder alle tomme huler
hvor den kan snige sig ind ta'r den plads
finder den et sølle selvværd
anslår den hurtigt sin skælvende bas

Men den er også inspiration
viser mig vej ud af resignation
Redder mit liv som en god kammerat
kølnende længsler - "Er det nu smart"
Tvinger til indsigt om troskab og tarv
følger, forfølger fra vugge til grav

19.06.0016a

ANGST

Angst is like an icy shadow
waiting for you behind the door
eyes that spell your darkest nightmare
formless nothingness to the core
impotence is what it feeds on
sucking your breath like a vampire in need
flaps it's wings behind your ribcase
throwing the rythm of your heart off it's beat
filling every empty hollow
sneaking in wherever's a chance
worthlessness is like a magnet
thence it leads you a horrible dance

But it will also point and inspire
show you the way out of danger that's dire
saving your life like the bestest of friends
cooling desires – those are just trends
forcing an insight that will make you brave
haunts you, pursues you from cradle to grave

GRÆNSERNE

**Grænserne for din ydre formåen
er optrukne inde i dig
Betingelserne for altings beståen
er afstukne dybt i dit jeg**

**Alt hvad der sker på de ydre planer
har deres rod indeni
og alle drømme og verdener du aner
færdes du daglig i**

**Har du en drøm du ikke tør rumme
men ved du vil fryde dig ved
Vent ikke på at den skal forstumme
med mindre du skader dermed**

**Bryd dine grænser for når de er brudte
da ved du først hvem du er
Livstræets æbler er ikke forbudte
næh tværtom, så bare fortær**

92.04.0020

SØLVTRÅDEN

Som dyrebare dugperler
hvis værd kun jeg aner
løber mine nye, evige sandheder
énn for én ad erkendelsens sølvtråd
og drypper ned
i mine åbne hænder
mens jeg åndeløs ser til

Den lange tvivls flimrende gry er forbi
En klar lysstråle
fandt en sprække i det ubrydelige panser
For en tid
et sekund
en evighed
blev alt klart og selvfølgeligt

Og min tid er omkring mig
som en turkisblå sø
af umålelig dybde

Jeg åbner mig i et jubelskrig
Nu springer foråret ud
sammen med mit hjerte

DER SILBERDRAHT

Wie teure Tauperlen
deren Wert nur ich ahne
laufen meine neuen, ewigen Wahrheiten
einer nach dem anderen
am Silberdraht der Erkenntnisse entlang
und tröpfeln beim atemlosen zuschauen
in meine offene Hände herunter

Das flimmernde Morgenrauen des langen Zweifels ist vorbei
Ein klarer Lichtstrahl
fand sich eine Spalte im unverbrüchlichen Panzer
auf einige Zeit
eine Sekunde
Eine Ewigkeit
wurde alles klar und selbstverständlich

Und meine Zeit ist mich rundherum
wie ein türkisblauer See
von unermesslicher Tiefe

Ich öffne mich in einem Jubelschrei
Jetzt erblüht der Frühling
zusammen mit meinem Herz

16.12.0020b

THE SILVER THREAD

**Like precious dewdrops
which only I can appreciate
my ancient and new truths slide
along down the silver thread of realisation
and drip into my cradled hands
one by one
while I watch
breathlessly**

**The flimmering long dawn of doubt has finally passed
A clear ray of light
found a breach in the unbreakable armour
For a moment
one second
an eternity
everything is crystal clear
a matter of course**

**And my time is around me
like a lake of turquoise blue
unfathomable depth**

**I open up in a jubilant, joyous cry
Spring unfolds
with my heart**

STJERNEN

I drømmenes indigoblå univers
barsk og beåndet og banaliteter
skinned' min stjerne så virkelig og klar
om dagen fordunklet af trivialiteter

Endnu kun i drømme så sand og så lys
vågned' jeg op ville dogmerne sløre
med forhæng jeg knytted' af traumernes bånd
angst- og kontrolgrå- og brune kulører

Med tiden fik længslen mod frihed et mål
at kaste dagdrømmens tasmørketømme
på Åndens fortærende, luende bål
fremstå usløret som stjernen i drømme

Og tiden er kommen for dagstjernens dåb
lys toned' frem gennem traumernes tørke
så det der engang var et vigende håb
med vished nu spreder det håbløse mørke

19.06.0021a

THE STAR

**Inside the indigo blue of the dreams
harsh and bespirited but also banal
my star of reality shone strong and clear
darkened in daytime by all those things trivial**

**so bright and so true still in dreams only yet
awake all the dogmas would strangle and veil me
with curtains I knitted of bands and of bonds
fear- and control-brown as dreary as might be**

**In time all my yearning for freedom found frame
casting the daydreamy dusky reins into
the spiritual furnace of fire and flame
to stand forth unveiled like the stars of my dreams do**

**and time's come for christening my starsun of day
rays cut and shone through the mirk of the harshness
so what was long only a flickering hope
surely and truly's now lifting the darkness**

SKYGGEN

Skyggen snor sig som en slange
Dens arme og ben er så lange
Jeg vendte den ryggen for længe
travl i den vanlige gænge

men skyggen slap aldrig foden
isner mig nede fra roden
sniger sig ind i mit hjerte
truer den blafrende kærte

Jeg knuger med frysende hænder
mit bævende bryst men erkender
vil jeg have virkelig varme
må hjertet have vidåbne arme

Jeg vender mig mod min forfølger
indsuger de øglegrå bølger
tvungne ud af min enhed
dengang jeg opgav min helhed

og salig mærker jeg heling
i stedet for destruktiv deling
På storetåen sidder min skygge
og blegner til blålys af lykke

FÆLLESSKAB - YINYANG 2000

**Nordlige Nød og sydlige Sult
mødtes tilfældigt på solnedgangstinden
så på hinanden og grined' i vinden
og Nøden hilste og brummede hult**

**“Du har succes, Sult, det må jeg sige
Alle de tusinder du har i dit brød
Vort mål er fælles, vi stræber mod død
- Jeg gør i et åndsforladt liv til de rige”**

**“Fin symbiose”, Sulten lo hvinende
“Vi to er ens, kun ikke af skind
Jeg sulter kroppe og du sulter sind
men ligene er jo hinanden ret lignende”**

BORGTÅRNET

“Du lader jo til at ha' fod på det hele
stærk og selvsikker og kompetent”
sagde hun, og jeg blev stum af forbløffelse
Det lød som en jeg godt ville ha' kendt

Var hun ironisk med den konstatering
min selvtillid ligned' stuvet spinat
Kunne jeg synes så udadtil skråsikker
når jeg var tæt på en indre spagat

Pludselig så jeg mig selv spærret inde
i en slags borgtårn jeg selv havde skabt
Brystværnets højde røbede utryghed
Det var så højt at mit udsyn var tabt

Hver sten i borgmuren råbte: ”Hold afstand!”
Alt der ku såres - og elskes - var skjult
Ingen fik lyst til et kik bagom muren
så tårnet var råkoldt og rungende hult

Mange er de der kun skuer facaden
Få gennemskuer den blot er et værn
Styrke er ofte en maske for sårbarhed
Svaghed et dække for viljer af jern

ERINDRINGENS BRØND

Drømte i nat jeg fik menstruation
sloges i sengen med smerten og gråden
spurgtes kærligt hvad der var i vejen
“Ingenting” løj jeg - og tabte så tråden

græd så fortvivlet jeg vågned' derved
- til smerten fra virkelighedens mens
Lå så og tænkte: her var vist svaret
på at jeg led med den pestilens

Ældgamle stækkede følelser slugt
sank ned i glemselen allerlængst ned
tidevande vil dog aldrig trættes
Fuldmånen suger dem op til min bred

Underliv er som erindrings brønd
Ældste erfaring dybest begravet
Hvert lag hævet af mindernes dynd
ændrer smerternes gang i travet

Stikkende vredeslæg blev fjernet
så jeg ku' brændende pine beklage
“Under enhver vrede er der dyb sorg”
Det gjaldt også min cyklusplage

92.05.0030+ A

ELSK MIG

**Vanvittigt lykkelig - vild, våd og varm
Humøret slår kraftspring på tagryggens kam
Det svæver i luften, har ingen rod
En afskåren rose med vase til fod**

**Se mig og elsk mig, glem alt for mig...
hvad, irriterer jeg, presser jeg dig
Trænger du bare til at være alene
Undskyld - jeg vil ikke være til gene**

**Bundløst ulykkelig, gid jeg var død
Humøret faldt ud af sin skrigende glød
Et sexualiseret ømhedsbehov
Blev afvist og vækked' en ældgammel sorg**

DEN INDRE FARISÆER

**Dér fik hun mig med bukserne nede
Jeg gjorde noget jeg vidste var galt
og HUN nød sin retfærdige vrede
Alle rabatmærker indløst, betalt**

**Der er ikke nogen der er ufejlbarlig
tænkte jeg mat mens jeg luskede hjem
kviende mig ved at være ansvarlig
Hun var da virkelig lige så slem**

**Der kogte en grydefuld ærgrelse i mig
Jeg så lidt på mine krummede tæer
Hun havde jo ret! Hvorfor så skabe sig
Fik jeg et glimt af en stødt farisæer**

92.06.0035

EVIGHEDEN

**Ser fra Danmarks gode jord dagens stjerne vandre
indtil den går ned i vest, skinner på de andre**

**Solens cirkel er præcis ligesom evigheden:
der er ikke rigtig no't oven eller neden**

**og som barn af Sol og Jord - og den tredje faktor -
tror jeg at min bane går ad de samme trakter**

**Det jeg kalder liv er kun den del jeg kan skue
Død er bare andet liv på den skjulte bue**

**Er den anden bue ligeså lærerig som denne
eller mere hvile før en ommer, når til ende**

**Mange fine folk har vidnet om den anden side
jeg er vist rimelig beredt når det bli'r på tide**

**Evighed: fra liv til liv via død og fødsel
stoffet også evigt brugt, Ånd er aldrig ødsel**

TIL MIN KROP

**Kære krop, at jeg engang kun så dig som et tab
For lang, for bred, for dyb, for korte ben, en form for skab
til brug for nye børn og ellers mål for min foragt
I grunden var du skueplads for andres kamp om magt**

**Mit kvinde-ideal var en slags samfunds-tinsoldat
Modellerne på valg var nemlig af ret ens format
et kvindefjendsk og ikke særlig hensigtsmæssigt et
med yverflom og drengerøv og stilkben på stilet**

**Hvor findes der et menneske som er et gennemsnit
Hvor lever der en kvinde med et smil præcis som mit
Så blind jeg var at acceptere dette tyranni
når jeg besad den helt perfekte krop at leve i**

**Så krop, jeg elsker dig for al din svaghed og din kraft
dit velvære, din smerte, generøse livsenssaft
Den skønhed som du ejer er alene dit motiv
Jeg lover dig: når vi ta'r afsked, har vi haft et LIV**

SPØGELSERNE

Så er der krummer og smørspor på bordet
Det er mindst tredje gang det er sket
og hver gang han hænger tøjet til tørre
bli'r det det skæveste tøj jeg har set

Det er møgirriterende faktisk
at han slet ikke vil laves lidt om
Jeg har da indrettet mig efter manden
ændret adskillige vaner, ja, som:.....

Hvad har jeg egentlig måttet forandre
Han har da aldrig stillet et krav
Egentlig er det nok ham der har snoet sig
mest, i grunden har han været brav

Hvorfor er jeg så fordømt irriteret
Svaret befinder sig vist i mig selv
Når jeg vil styre min elskede er det
måske fordi indre konflikter vil skælv

Noget forsøger at bane sig ud af mig
Pirreligheden peger derpå
Altså søger jeg indædt at styre
Gi' dog slip og la' de spøgelse gå

92.07.0040

5 kg

**Hurra, jeg har taget på, hele 5 kilogram!
Grænsen er rykket et silkelag ud
Endelig kan jeg udfylde min kvindeham
hvert hjørne rundet med strømpeglat hud**

**Tærskelværdien for min tolerance er
steget i takt med at tøjet blev stramt
Før var jeg hudløs, jeg mangled' distance
intet sku' til før jeg følte mig ramt**

**Tyngden genskabte kontakten med jorden
Hovedet op og benene ned
Den blev tilpas da jeg strammede snoren
til min personlige kvindelighed**

92.08.0041

KONTROL

**Af og til synes jeg livet er hårdt
Det er når jeg vil kontrollere
for hvor'n kan man holde et solstrejf fast
og dog lade det eksistere**

**Kontroller' jeg dør gnisten i alt
Extase og fryd går i krampe
laver en stivfrossenpind fordi jeg
gør liv op i pligter og kampe**

**Jeg er mit værk og div. formødres
Vi lærte mig op til at fryse
Opdragelse er det koldeste gys
når ingen må høre én nyse**

SOMMERFUGLEN

Der var så stille i rummet
Der var lige plads nok til mig
hvis jeg lå tilpas sammenkrummet
Et fredeligt lysskær fandt vej

og jeg tænkte i drømmen vemodig
at her ku' jeg blive al tid
Jeg tænkte mig tryk og usårlig
I ly for sorger og strid

Og sådan søgte jeg længe
at stænge al gru udenfor
Men gru går med livet sin gænge
Kun døde kan ikke få sår

Det kan volde smerte at leve
Kan dødnige danse og le
Jeg åbner min knyttede næve
Dér flyver en sommerfugl, se

92.08.0044

EFFEKTIV JORDING

Av for den hvor jeg slog min lænd
Krop aned' ikke hvor knop ville hen
Jeg var så travl med alt jeg sku' nå
og så skete det: SMASK! Der lå jeg. Av, åhhh....

Så blev jeg nødt til at standse op
Minde mig om jeg ku' li' det job
Være med hele min tanke og sjæl
i hvad jeg laved' fra isse til hæl

Det er da pokkers det SKAL gøre ondt
før jeg la'r være at flintre rundt
Arbejde *skal ikke* blot overstås
Det ender med at man slår sin mås

92.08.0048

ØJNENE

**De er så smukke dyb-brune, varme
men gi'r mig myrekryb
Hvorfor vil jeg dække mig bag mine arme
Intet ondt ses i de dyb**

**Jeg kender øjne, der stikker som flammer
no'n fryser hjerter til sten
En hidsig bekendt har et blik som en hammer
her må jeg stå på et ben**

**Stol på din intuition, kære Lissen
førend beviser du får
Lige nu spinder den kærligt, missen
om lidt sidder klo'n i dit lå**

92.09.0050

KÆRTEN

I mere end 15 år af min tid
var jeg en krop uden køn
lystforladt liv hvor alt var om flid
i desperat venten på løn

Hvorfor var ikke for alvor en ting
med overskud til at forstå
Indlærte mønstre holdt mig i sving
men indeni var jeg så grå

Så skete det at jeg kom ud af kontrol
og vips, jeg fik lysten igen
To år ude af mønstrenes vold
og atter svandt lysten hen

Hvad er et liv uden lyst, uden sex
Nu var det næppe et liv
For at finde den tabte reflex
dykked' jeg i mit arkiv

gennem kontrol over selvhad og til
præstationsræs og perfektion
livskvaliteten blev mere stabil
for hvert ryk imod refusion

Meget blev klarlagt og ikke kun det
der voldte lysten blev væk
for sorgen i det gav tid til at se
jeg kunne *følge* min bæk

Jeg ser så mange addender i dag
i summen om mig bag smerten
og takker for alle de sodens lag
pudset af glasset om kærten

92.09.0053

SPÆNDETRØJEN

**Jeg troede engang jeg røg for at dæmpe
min angst for angreb fra andre
Ja, nej, jeg løb fra mit ansvar for mig
og det kan man kun selv forandre**

**Hvis hele livet er én spændetrøje
der siger "enhver ska' ku' li' mig"
Så bli'r der ikke plads til en selv
og så kan man selv ikke li' sig**

**Dybt indeni mig sad truende skygger
og rasede mod spændetrøjen
For at bevare dem under kontrol
bedøvede jeg os med røgen**

92.10.0055

DEN MYSTISKE MAND

Der er han igen, den mystiske mand,
der altid drog mig, Gud ved hvordan,
som uden besvær fik mig til alt
hvis dage i mit univers er talt

Så mødes vi for 117. gang
Jeg mærker suget imod hans klang
ved dog nu, syn's han end smuk og mild
han vækker angst, ikke elskovsild

Jeg troede engang det var kærlighed
når angsten i hjertet rev og bed
og så var det værk i de dybe ar
efter mit livs første mand, min far

“ÅNDSSVAGE KÆLLING!”

**Drømmenes land er befolket med skygger
bortvist fra dagslysets snobbete plan
alle et sinds forkastede sider
vågner og kommer i søvnen for dagen**

**Strax at jeg sover ser de en chance
myldrer frem i en endeløs strøm
Ikke en eneste kan jeg fornægte
gør jeg forbliver jeg kun sand i drøm**

**Som nu den bitre, bebrejdende kvinde
kedelig, smålig, misundelig, sur
hende der sørger for konfrontationer
så hun kan give en ordentlig fur**

**Pinlig syn's det men kun til jeg forstår
Alt rummes let når jeg indser hvorfor
Stemplet *besværlig* medfører sorg
ændret til vrede får hævnens kår**

92.10.0059

SOLSKINSMANDEN

Jeg søgte at undvige ham i drømme
skønt hans udstråling var kærlighed
for længre henne stod fortidens mand
jeg følte forvirring og skamfuldhed

Samtidig følte jeg mig i en afgrund
af sorg fordi det sku' være sådan
Enkel besked fra drømmenes klangbund
"Vælg nu fremtidens indre mand

Se på de to, den mørke, den lyse
den ene gør bunden, den anden gør fri
Ønsker du fortsat at frygte og fryse
eller få solskin og fred indeni?"

AMORS PIL

**Dér sad vi og talte fredsommeligt
og pludselig så du på mig
Du så på mig uden visiret
voved' at afsløre dig**

**Dit pileblik sank dybt i hjertet
der sad dér og drømte om dig
Du fandt mig helt uden parader
på ét sekund fanged' du mig**

**og brandpilen såede gnister
der started' et bål i mit skød
Du sænkede atter visiret
Det slukked' ikke min glød**

**Det blik started' hele lavinen
der lå dér parat til et skred
som blev en berusende glæde
der rev alle sorg-stene med**

**Blikfanger, du'r stadig elsket
i hverdagens vane og slid
især når du udsender pile
som i vor forelskelses tid**

SANDHEDEN

**Du valgte at det var på tide
din teenager husked' sin far
Nu sku' jeg ha' sandhed'n at vide
om hvem - og især hvad - han var**

**Og jeg var en glimrende lytter
drevet af længsel og trang
til bekræftelse af mine myter
om guden vi kendte engang**

**Du knuste barndommens drømme
skød hver en gråspurv i sænk
De evige aft'ners ordstrømme
trak striber af blodige stænk**

**Med indkodet hensynsbetændelse
sad jeg og sørged' for dig
korrekte stikord til hver hændelse
Du gjorde det ikke for mig**

**Du mærked mig med dine minder
om ham der var del af mig selv
Du skamrødmede mine kinder
og kræved' mig livslangt i gæld**

**Med den bitterhed mod min fader
drog jeg ud til livet - og mænd
Det siges sandhed'n aldrig skader
men den kom lige brat nok igen**

MINDER TIL BEDRING

Dengang vi skiltes fik jeg vore børn
men retten skulle vi dele
og rimeligt som det var, vred jeg mig dog
mit hjerte kræved' det hele

Jeg hørte min lille dreng græde og sige
han elskede, savned' dig sådan
og hørte dig svare det samme og tænkte
"Hykler! Ved du mon hvordan!"

Hvorfor var du blevet en trussel med ét
hvorfor var jeg nu din fjende?
Jeg skammede mig ved at føle sådan
Det blev forsvarligt låst inde

Nylig fortalte min mor om dengang
hvor far sa' farvel på stationen
Hun følte vist noget lidt henad mig
"Han overdrev situationen!"

Vi delte så tydeligt svigt og angst
kombineret i angst for at miste
Men du stjal aldrig så slemt som min far
fra mors og min skattekasse

Jeg håber den vil forsvinde en dag
denne bitterhed mod dit minde
For selvom du aldrig var ideel som far
var du fin og OK inderst inde

92.10.0064

NYTÆNKNING

**Jeg havde lukket min bog over far
og affundet mig med at hade
Så kommer du og fortæller mig at
hans biografi mangler blade**

**Jeg mærker modstand imod dine ord
bli'r harm og bestrider en ændring
Skal jeg nu dreje min skude omkring
ender det sikkert med kæntring**

**Den lille angst har en frygtelig magt
kvæler hver dag ny ideer
Det står i avisen og ses overalt
enhver fødsel medfører veer**

92.11.0065 +

FANDEN

Vi sad en flok kvinder og sludrede sødt
da det søde med eet sad i spænd
Med skadefryd dukkede vi de stormæg-
tige stærke, had/elskede mænd

Først lytted' jeg, så lod jeg mig rive med
i søstersolidariteten
Skønt jeg tro'de forbitrelsen var dunstet af
blev jeg grov lige som majoriteten

Men lige med et var det fuldstændig lissom
jeg hørte mig selv udefra
og så jeg sank ned i en natskyggestrøm
jeg holdt bøtte og kom end'lig klar

En pøl af slam nær tankernes rod
blev røbet med pladder og pine
når jeg kunne sige imod bedre vid'n
selv i spøg: "Fanden hytter jo sine....."

ASSISTENTEN

**Forhadte var brillerne indtil i går
bare krykker, helt uacceptable
Til morgen sidder jeg her og forstår
mine øjne er extra kapable**

**Mit nærsyn hjælper mig når jeg ser ind
og samkæder virkning med årsag
Kroniske tiltag er vink fra vort sind
om valg i en voldelig hverdag**

**Jeg skabte nærsyn som barn, en mur
for at stænge det truende ude
Samtidig blev den et spejlende bur
om alle de ting der truede**

**Jeg tror når alt er beset og bekendt
at så kan nærsynet forsvinde
Indtil da er det min tro assistent
i søgen i tid og i minde**

TO PORTRÆTTER

Famlende tanker udfylder langsomt
halvtomme former med identitet
opta't fra underbevidsthedens lager
med tålmod og målrettet intensitet

Mørket og lyset har brug for hverandre
modpolerne i ethvert univers
Opgaven er at få nået balance
ikke at komme mørket på tværs

Mørket skal ikke bekæmpes og skjules
opdømmes eller fornægtes totalt
nej, det skal accepteres, belyses
reguleres, erkendes basalt

Lyset kan da kun fattes på baggrund
af mørkes umådelig dybe kontrast
Vil jeg se lysets vidundervælde
kan jeg umuligt gi' mørket et rast

Tøvende strøg fra dæmringens pensel
mørkeportrættet får træk, karakter
modparten skabes i morgenlysvældet
med sorgtunge mørker det males og ler

93.01.0075 +

DU? JEG?

**Jeg ved godt at du er din egen
ikke ham i mit sind
Og skønt du ligner ham meget
var han der før du gik ind**

**Jeg ved godt at den dag kan komme
Hvor du vil drage bort
og jeg kan og vil ikke hindre dig
hvis København bli'r for kort**

**Jeg ved godt at ingenting ender
Livets gang går i ring
så hvert farvel er signalet
der varsler goddag står på spring**

**Jeg ved godt, hvad der'r mit eget
Jeg tror jeg ved hvad der'r dit
men rejser du bort med dit eget
vil det føles som om det var mit**

93.02.0079

DEN PIKKELØSE MAND

**Det trætter at leve som pikkeløs mand
Jeg orker snart dårligt at vide
Min højre side er svækket af had
min venstre er skubbet til side**

**Det trætter at leve som kvinde med pik
partout med not til hver kele
Min ærkekvinde gør oprør konstant
jeg kommer for sent til det hele**

**For at bli' menneske efter mit køn
må rettes hvad blev forkrøblet
af og til har jeg bare nok af det mas
det er at få renoveret møblet**

93.02.0080

KOEN I SENGEN

Salige hvile, drømme om senge,
enorme og bløde som skyhaves havn
her ligger manden brak, sover længe
al kraft blev brugt i familiens navn

Kvinden - mandfolkekvinden er hjemmefra
véd ikke omsorg, har lært ro er skam
drøner derudad, nutidsgudinden
uden stunder tilovers for ham

Åh, så følelsesløs og nedkørt
alt hvad min fantasi evner er ro
favnet i sengen, fortryllende henført
ved tanken om tyggen drøv som en ko

93.02.0081

TIDENS FYLDE

**Var det virkelig mig, der skrev det
bare for to år siden
Det'r ikke mig som jeg er i dag
med større erfaring og viden**

**Hånden der skrev var usikker, angst
ordene omgjort med pigtråd
Længe før angreb - måske - gik ind
truede jeg med krigsråd**

**Du gode, slet ingen tillid til nogen
mennesker eller mit emne
godt det foredrag ikke blev holdt
Tanken er næsten skræmmende**

OMSKÆRING

Hendes stemme var som stål
hendes øjne flintesten
men hun lod som talen var
om en bunke møre ben

Da jeg spurgte: "Er du vred?"
sagde hun: "Det er jeg ikke!"
Hvorfor var jeg da så ræd
Hvorfor ligned' hendes blikke

Vreden, den var ikke tilladt
Den blev løjet bort, fortrængt
Den - og sexualiteten
så familien gerne hængt

for hvis vi blev kendt med vreden
fik vi en identitet
og ku' ikke kontrolleres
kendt med vor sexualitet

For at tækkes samfundsorden
skærer man i pigeboern
Visse lande omskær' piger
Skandia ta'r sin egen tørn

DEN GULE FLOD

**En gul flod af betændelse
vreden slår ind ov'r min bred
ta'r kvælertag på erkendelse
drukner og river mig med**

**Men jeg lever stadig og ånder deri
salt og kraftig er smagen
frygted' at kvæles men blev sat fri
og efterladt helende ren**

**Alle ønsker at leve
Alle frygter at dø
Du lever kun, hvis du føler
lader isdækket tø**

**Al den naturkraft så underfuld
forkastet i angst for dens magt
Ja, den kan knuse til støv og muld
Hvad med dens skabende pragt**

**Lidt mere kløgt - og lidt mindre frygt
da jeg rejste mit forsvarsmassiv
havde skabt et smidigt filter til røgt
af grænse og fremdrift og liv**

Alle ønsker at leve.....

HOPPEPUDEN

Åh, nu gjorde jeg det igen
evnede ikke at give mig hen
blev den aktive elsker
Sidder nu sulten, svigtet og vred
fordi jeg aldrig blot halvt kom med
fordi HAN ikke sørged' for mig
fordi HAN opgav og leged' min leg
fordi JEG ikke ku' gi' ham lov
fordi JEG ikke ku' slippe mit tov

ulykkelig over det er så svært
at føle extasen, være dens vært
miste fodfæstet, slippe kontrollen
ride nydelsen, bølgevolden
Jeg husker hvordan extasen truede
væltet rundt på en hoppepude

fryd og glæde, intet der rugede
baby, der salig mors mælk sugede
mærkede brystet løb tørt for mad
sansede sult og angst og had

Tidlig morale: hav tjek på alt
så intet kan vælte dit liv totalt

93.04.0085

JEG LEVER

**Jeg græder og skriger
og skriger og græder
- får det da aldrig ende
Jeg åbned' en dør
og blev hvirvlet omkuld
af en stormflod jeg ikke tør vende**

**Hjælpeløst fanget i stormflodens arme
nyder jeg hvad det vil sige
at mærke jeg lever
at føle, at være til stede
og høre mig skringe**

93.04.0086

KUN EN FUGL

**Kun en fugl
med bankende hjerte
skælvende angst
skulende smerte**

**Kun en fugl
der kom og blev glad
fik livet tilbage
igen greb til fad**

**Kun en fugl
svirrende vinger
pludrende tunge
i leg med min finger**

**Kun en fugl
forargende KUN
om et selvstændigt liv
i et menneskes mund**

**Kun en fugl
brug og smid væk
lysende gul
en gnist på en check**

**Kun en fugl
en flamme i fjer
et kærlighedstab
når den ikke er mer**

93.04.0089

STILLE!!!

Lad være at tale, også i ho'det
Lad være at gøre skønt måske formodet
Giv slip, følg med strømmen, lad livsrytmen flyde
lyt og vær stille og undlad at yde

Lev og nyd nuet, vær i dig til stede
ikke i fortidens knirkende kæde
ikke i fremtidens luftige tåger
et fiskeskrog mellem to stridbare måger

Så let det dog lyder, bare slip snoren
men jeg bliver rastløs og mærker en knurren
Det er udfordrende ikke at styre
og provokerende kun at sku' høre

Dog stiger af dybet en inderlig træthed
og længsel mod væren midt i min vranghed
Larm værner – lidt – mod følen sig ensom
Stilhed er vejen til enhed og visdom

FORHUSKELSE

Sikken en hyggelig restaurant
gaaabende tom
Her står jeg med rose og flag i hånd
lidt dum lissom

Det ka' da kaldes forhuskelse
en måned før'nd
Den her rose skal jeg vist selv holde af
stryg flaget - hvor var dør'n

Jeg vil ha styr på på for og bag
en tand for meget for livets smag
det råber til mig: stå dog af
Jeg lær det nok en skønne dag

Fødselsdage traditioner helligdage ritualer
Dosmersedler kodehuskere ups-alarmer NERVEPILLER

Det er squ nærmest en karrusel
over gevind
Jeg prøver et råd mod for meget kontrol
Hælder en whisky ind

Jeg vil ha' styr på for og bag
.....
Jeg lær' det nok en skønne dag!
Jeg lær' det nok en skønne dag!
Jeg lær' det nok en.....

93.04.0092

LÅG PÅ

**Jeg får næppe vejret
er nærmest lammet
i ben og i bryst og i arme
Mit underliv smerter
min læbe har blærer nu
Voila: bremset harme**

**Et vrag på én time
af magtesløst raseri
ved at svigte min grænse
Hvorfor gjorde jeg det så
Den skide opdragelse
men så vil sygdom rense**

93.05.0093

EJERFORHOLD

Jeg ønsker at dele en viden med dig
der blev til en sindsroens gave for mig
Ingen kan *gøre* en anden kval
blot ved at *være* led og banal

Vi bærer selv kimen til ked eller vred
så ingen kan *være* os til fortræd
Er nogen sur og gør hurlumhej
tænker jeg: “Det dér tilhører DIG”

Men jeg har selv kimæren indeni
og bli'r jeg *mål* for diverseri
så kan jeg vælge gen-grassat

Hellere afslå at være adressat

SKILDPADDEN

Dum-ba-dum-ba-dum-ba-dum

**Skildpadden er et gedigent symbol
på inderlig binding til Jorden
ta'r sig sin tid og ser tingene ske
i sandhed en tilhænger svoren**

**Den sår sine æg i det solvarme sand
la'r tillidsfuld tiden om resten
Afkomet modnes i jordens skød
og myldrer frem netop til fristen**

Skilddaddy skilddidda skildpaddydumdidadej

- - - - - dum

Dum- ba-dum-ba-dum-ba-dum

**Tillid til jorden og tingenes gang
(suk) kendte jeg bare koden
I stedet for villigt at bie min tid
skubber jeg altid til floden**

**sår mine frø og så piller jeg i'm
længselsfuld, plaget af ildhu
skønt det slet ikke fremmer min høst
Gud, giv mig tålmod - NU!**

Skilddaddy skilddidda skildpaddydumdidadej

- - - - - dum.

93.08.0107+ A

EGOISTEN

Hvor var jeg uselvisk, hvor var jeg dog god
vi plaskede rundt i mit hjerteblod
Jeg ofrede alt hvad jeg havde lært
og det havde jeg så det var ikke svært

Og hvis nogen voved' at stritte imod
var de nogle skarn som intet forstod
Om ikke nu (snøft) så når jeg var død
fortrød de det nok, jeg havde jo været så SØD

Ydr idr adr æv, øv
ydr idr adr føj
bødr bødr bødr puha
zidr zidr zidr dah!

Hvor var jeg.....

19.06.0107a

THE EGOIST

**Oh, was I unselfish – heartier than God
We all of us splashed around in my blood
I sacrificed all the way into hell
because I was taught to sacrifice well**

**and if anyone dared not be to hand
then they were trash who didn't understand
If not by now then when I was dead
then they would see that I had been SO ahead**

**Ydr adr idr ew, oi,
ydr adr idr pfuiii
badr badr badr pooha
zidr zidr zidr duh**

**Oh, was I unselfish – heartier than God
We all of us splashed around in my blood**

93.09.0108

JÆVNDØGN

Et mørke blev lettet
en grib sejled' bort
en glasdør blev endeligt åbnet
til overskudslagerets
kærlighedsdyb
til hjertets symbol i våbnet

En kraftressource
hidtil kun brugt
til at adskille sandhed og livsløgn
blev frigjort og sprang ind
i hulrummets svælg
for endelig at bringe jævndøgn

KOLIBRIEN

**Jeg vil lære at være en kolibri
Leve som et stykke poesi
Svævende sorgløs på svirrende vinger
Blomstergudinde og æterbetvinger
Di-dada-di-dada-di-da-didadidadida-didadidadum**

**Lære at mildne min indre tyran
så jeg forstår jeg er skabt sådan
at jeg må dø hvis jeg fanger mig ind
og holder på plads i et bur på en pind
Tu-rali-tu-rali-tura-turiliri-tura-turilurilej**

**Hvor har dog tyrannen svært ved at se
alle bli'r rigere hvis jeg la'r mig le
være og synge og male mig fri
en gnistrende rød lille glad kolibri
Tirili-tirili-tiriliri-tiriliriliri-tiriliri!!!!rrri!**

GRUEN I MIDTEN

Vindene klager om krig i det fjerne
Nazister marcherer skræmmende nær
Jeg krymper mig under støvlernes trampen
der vækker min slumrende spøgelseshær

Engang har jeg levet i midten af gruen
set den og følt den og sat den i vej
Gruen forsvandt blot fra periferien
og blev arkiveret som gruen midt i mig

Derfra styrer den muskler og knogler
og slettes kun langsomt af tiders fordriv
Isnende skygger og hule fantområb
fornægtet, fortrængt i forgangne liv

Men disse spøgelsers slagskygger truer
fremtiden med påfund fra angstsyge sind
Jeg opgi'r min modstand og gennemgår gruen
så livet og lyset kan flytte herind

LUKE VILDMARKSVANDRER

Barndommens eventyr meldte mig
første gang lidt om ham
Klods-Hans – og han fik prinsessen
Hvor pinligt, hvor skæg en skam

Hans elliptiske bane krydsede
mange år efter min vej
og ængstelig følte jeg længsel
efter en brik til en mangel i mig

Atter skulle vi mødes og da
forstod jeg min tørre mund
En solgud havd' afvist døden
men jeg havde været dens grund

Ellipserne mødes snart atter
en dag er vi hos hinanden
Luke Vildmarksvandrer kaldt nu
min Animus er han, manden

93.10.0112

NAT OG DAG

To mænd har jeg elsket i mit liv
og skønt jeg forlod den ene
siger jeg tak for hvad han gav
af liv på vort fællesskabs scene

Jeg elskede begge hedt og intenst
i starten med angst og spænding
men lige dér hører ligheden op
og deles af dæmringens brænding

hvor der først var afhængighed
og kamp om at styre og sejre
blev det nu til selvstændighed
i respekt mellem to åbne lejre

Dum dogmatisk klamren stivned'
og kvalte mit første forbund
friheden nu gi'r smidighed
og luft til foranderlig grobund

men foruden stivnen og død
havde jeg så valgt forandring
Jeg takker for *alle* erfaringer
gjort på min stadige vandring

GULDPOSENS HERRE

Et afbud – igen, og jeg er netop
nu færdig med forberedelsen
Det er uretfærdigt og jeg skælder ud
på bestyrelsen over forsmædelsen

For Fanden - jeg gør jo lige nøjagtig
som jeg får besked om at gøre
For så vidt som jeg altså evner og tør
så lind dog på guldposens snøre

Så falder jeg ned, nåja, det var det
gi'r slip på min lyst til at mule
Hvordan kan det være at jeg streges ud
Luke står og fløjter en smule

Føler folk ikke jeg har lige *det*
til kropsindets tomme lomme
og bare er, gør mere fattig og slidt
hvorfor sku' de så komme

DEN FØDTE LÆRER

De sagde at jeg var den fødte lærer
Jeg vidste der var evner dér
havde holdt foredrag og høstet ære
det var ikke skræmmende mer

Der var bare det at jeg ikke var vild
med det at ta' ud og docere
Så hvis det var derhen jeg skulle nå
sku' det helst drage lidt mere

Forleden dag slog det mig midt i et ord
at det havde med *dette* at gøre
og alt materialet lå på mit bord
toget var klar til at køre

Jeg følte en jubel, jeg følte et gys
vidste at det var det rette
at bruge mit intellekts laserlys
til at røbe den mørke jætte

BETJENTEN

Der var engang en verden der leved' uden ur
vi trivedes i tiden hvor alt kom efter tur
Vinter fulgte sommer, dag blev fulgt af nat
Perioder delte nuet, i evigheden sat

Så opfandt nogen uret som tjener, assistent
Nu ku' man MÅLE tiden og den blev en betjent
Vi bandtes til sekunder, den ægte tid blev glemt
Imellem tog og busser og biler bli'r vi klemmt -

halser rundt til møder, får sjælen hægtet af
så det vi sku' ha' svaret først dæmrer næste dag
Jeg sku' ha' taget denne beslutning noget før
jeg skrotter armbåndsuret og åbner tidens dør

19.06.0116a

WATCH IT

**There was a time when none of us knew or had a watch
We lived and thrived in real time, and so why bother much
Winter followed summer, night would follow day
And all of it was now in the olden timely way**

**Some wise guy then invented a watch to guide and ward
a servant, an assistant which soon became a lord
Real time turned to seconds, no more grace and ease
Traffic jams ensure that we get there at a squeeze -**

**racing round to meetings - soul lost on the way
thus, brilliant insights *MAYBE* surface the next day
I really should have made this decision way before
I'll dump that goddamn wristwatch and open up times' door**

93.11.0118

SIEN

**Jeg snakkede just med en god kammerat
som har haft en bedrøvelig barndom
Han drages mod åndernes verdener som mod
narkotika, rastløs og stræbsom**

**Og jo, jeg forstår ham men samtidig
mærker jeg realitetssansen brumme
Så længe hans liv er så helt som en si
kan han slet ikke ånderne rumme**

**I stedet kan det blive dem der bestemmer
så han til sidst omgår at leve
Den slags kan man dø af, knække sin stilk
og bli' til en gammel stak breve**

**Når livet gør ondt og smerterne stiger
til højder der er alt for drøje
så er det at nogen la'r kroppen tilbage
for ånderne hist i det høje**

93.11.0119

SKJOLDMØEN

**Mit borgtårn beskrev jeg, min rocker, og pigtråd
sig pænt goddag til min skjoldmø
spærrende vejen, andres, sin egen
med kamp for tåbelige sejrfrø**

**Mit liv er spændt ud mellem sejr og fiasko
over en gabende afgrund
Alt er en krig, snak, kæresteri
på støt monotonisk baggrund**

**Men kærligheden? Det dæmrings ord
oplyser afgrundens hulfavn
lyset forjager mørket der fryser
og mærker sin smerte og afsavn**

**Jeg tegned' min dødtrætte skjoldmø i går
I dag så jeg pludselig smilet
Hun står stadig vagt til værn imod magt
men husker dog nu at få hvilet**

TOMME LISE

Tomme Lise var fe mellem trolde, en skifting
et frø fra en heks uden skrupler
Hun fik intet egen- kun øgenavn
for men'sker forstår bedst en grubler
Dog feer drager mange der ser deres lys
I det mørke hvori de selv snubler

De prøved' at røve det, søgte med tvang
med list og taknem'lighedsgælds brev
at fange, at eje det lys som hun bar
det der var hende selv, det der henrev
Til sidst søgte de at begrave det dybt
og forlangte hun selv lyset afskrev

Men der på tærskelen til dødens grav
vågnede hjertet af dvale
og Lise valgte omsider sig selv
og fløj til sit land på sin svale
Det ene valg gav et navn og en prins
et sæt vinger og lige i tale

Hvor er der mange der skabes som feer
men påta'r sig håbløse roller
Hvordan skal en fe med en tudse,
en bille, en muldvarp - ku' slå sine folder
Vi er Tomme Liser til den dag vi står
ved os selv og skandale forvolder

94.01.0125

DIAMANTEN

**Jeg er på rejse, jeg er på jagt
søger min diamant
Ind i det blå er min rute lagt
bagom de løgne jeg spandt**

**Spurven der hopper til gren fra kvist
i livets træ på sin vej
følger dem indad til den til sidst
når stammens lys og mig**

**For hver landing på samme gren
står den lysere klart
og alle lysgrene samles til én
i diamanten, min start**

KRONHJORTEN

**Kronhjorten skrider imod mig
over den dampende eng
dirrende, fyldt af sin styrke
som livets knipsede streng
hver fiber magtfuld, dog bundet
til skæbnens uendelige ring**

**Han sænker sin prægtige krone
mod mig, går truende frem
Udfordrer mig, fnyser hånlig
Du, livsfornægter - gå hjem
Hvad vil du her - vil du LEVE
Bevis du vil leve - træd frem**

**Og jeg ser på denne urgamle
betagende livets ikon
Noget brister, jeg ved lige pludselig
med svulmende vild sensation
Jeg vil leve - og slås om nødvendigt
fra min livsbølgekams bastion**

94.03.0130

SKYGGESPIL

Åh, hvor smuk, hørn af sex
dobbel mand som kvinde i x
stind og stejl, en hård obelisk
blød og bøjelig, aldrig bidsk

Egoist møder altruist
extremer ét, fornuft forvist
brøgende blod, skælvende sang
slidsom tid, snart engang

Skyggespil på kalket mur
blegner brat i tidens kur
næste træk et skæbnevalg
Atter skygge: kun til salg

94.04.0131

LYSETS FØDSELSVEJ

**En blafrende flamme fulgtes
i jagt på et ideal
levende i og med følelser
fandtes i lysets kanal**

**Jagten gik videre ad den
den førte fra død til liv
lyset blev stærkere, vækked'
skar gennem døes som en kniv**

**Sprængte den falske lænke
knirkende pligt kontra liv
Trælbinding er aldrig ansvar
hævner sig altid med kiv**

SVANEGRÅ - SVANHVIDE

Der var langt på livets vej for Svanegrå til svane
mindreværdet spændte ben og gjorde hende grim
Hvide svaner viste spejlet når hun kom på bane
de der kom imøde - hvad sku' Svanegrå med dem

hun, den grimme ælling, var lært op til kun at tabe
måtte altid stile efter det hun aldrig fik
bitter ved sig selv så hun de hvide svaner stræbe
finde lige, godkendt med et overfladisk blik

Trak sig væk og skyldte surt på deres snævre indsigt
opgav valg imellem dem, tog de der bød sig til
Blev en til Svanhvide fandt hun det var ganske nyttigt
disse tidlige lektioner i et gammelt spil

Stræbte aldrig mere mod det overfladisk smukke
Så, nu klog af fordums hån mod sine røggrå fjer
indre skønhed overstråled' langt den skønne dukke
af og til så ful så snart man så lidt dyb're ner

94.05.0136+

DU ER FRI

Jeg ser at hverdagens krav går dig på
og tynger din glæde ved livet
For hver dag der går er du lidt mere grå
har tabt mer af initiativet

Jeg ved at du elsker mig men jeg ved osse
at kærligheden kan drukne
når mængden af pligter truer med at klodse
så glæder bli'r udelukne

Altså, hør nu beskeden til dig fra mig
at jeg elsker dig såre
er bange for jeg skal miste dig
for alle de kvalfulde tårer

men sker det engang, vil jeg gøre det let
Vi skal være det lyse minde
ikke en snavset klat i din bog
til snarest sletning af sinde

94.05.0137

SAMMENHÆNG

**Hvem skulle tro jeg kunne få brug for min skoletids mængdelære
til at beskrive sammenhæng i min umatematiske sfære**

**Nu ser jeg mig sidde her i leg med en matematisk tanke
mine digte er mange små mængder, nogle flanke ved flanke**

**men hovedparten er delmængder hos hinanden, i større dele
som mindre, af og til mange om samme store samlede hele**

**Intet vi lærer er spildt, end ikke de mest idiotiske småting
Deres værdi forstås når vi ser at alle ta'r del i en sammenhæng**

LIVETS SKOLE

**Vi fødes ind i én grænseløs skole
lærerne er helt i top
Far og mor former hjertes systole
venner og børn følger op**

**Skolens ressourcer er uden ende
kosmos er tavle og kridt
Fattig som rig er født med antenne
undervisning sker frit**

**Intet vi lærer her falder for alder
eller er unyttigt, spildt
i Urds uendelige rungende haller
dog rummes alt vi når snildt**

**Overalt sku' den holdes i ære
kommende, aldrig en norm
væltende os hvis vi nægter at lære
velskolet klippe i storm**

**Læren beriger fordi den befrier
hærder blød, mildner hård
Måske er vi vise om mange årtier
måske tog vi bare en tår**

**Skidt med det, tag den bare med ro
vi ved, skønt ikke "bevist"
Vi vender tilbage så visdom kan gro
tillagt erfaring fra sidst**

SKIBET MARIA

I fåreklæ'r kom han og borded' mit skib
Maria, ung og jomfruelig
I undrende ærefrygt lod jeg ham få
troede ham vist guddommelig
Åh, Maria som skummet du danser så let
på havets bølgede vidder
En tankeløs og egoistisk pirat
fortrængte den snehvide ridder

Maria hun fór over tidernes hav
piraten i vold så lææænge
mens blodbølgen svulmede til mytteri
for slavelænken at sprænge
Åh, Maria som skummet du dansed' så let
på havets bølgede vidder
men ingen nok så snedig og farlig pirat
tvang evigt den snehvide ridder

Og blodet vil springe og spule ham væk
men Maria skælver og knager
Piraten var trods alt en velkendt kaptajn
og angsten for strøm og vind nager
Åh, Maria, i tågerne sejler du nu
illusioner slører din tanke
Vil du begræde piratens lod
nu din ridder er bag næste banke

Maria, jeg skimter nu din silhouet
står med din ridder bag banken
hører dig blæse "klart skib"- livets flod
slippes løs og blankspuler planken
Dér stryger af tågen for bugnende sejl
Maria, min dansende skumhest
Jeg sværger ved alt der' dyrt at aldrig mer
tror jeg ven eller fjende er stærkest

LILLE PERSONA

Lille Persona, usynlige maske
du er forældet, du har set din dag
Du er for lille til tiden der kommer
og jeg fornemmer dit greb takke af

du ved det jo, hvorfor da være fornærmet
“Forræder!”, si’r du - “efter alt, jeg har gjort!”
Jeg husker med tak at du gjorde dit bedste
men kræver du skyld vil du komme til kort

Masker kan aldrig mer repræsentere mig
Altså gør plads for den ny lederstand
Tiden er løbet fra olddiktaturet
Nu skal du indbygge en solskinsmand

Du ved det jo, hvorfor.....

94.07.0151

UUNDGÅELIGHEDENS SYNDROM

**Denne fornemmelse er prøvet før
Jeg elsker og mærker mit hjerte svulme
men vil ikke at det skal føre til sex
og har heller intet behov jeg skal dulme**

**Hjertets musik både falsk og sand
skræmmer og flirter med at det vil hænde
Et uundgåelighedens syndrom
truer med traumbæltet at spænde**

**Hvad der er sket engang kan ske igen
at jeg må betale for ikke at miste
ikke kan udtrykke det nej jeg føler
fordi denne far kunne blive min sidste**

HELGA

**Hvor du fyldte uendelig lidt i din seng
du fangne, du visnende kvinde
Jeg tænker tilbage på fælles dage
din kamp for at splejse den bristende streng**

Tanker om Helga, ode til Helga

**Du lærte tidligt at kvæle dit liv
med spil for et hårdt tiltrængt bifald
Blev mer end forventet - uhyrligt forrentet
bekræftet af cancerens halvsløve kniv**

Tanker....

**Du nåede ikke at vende den strøm
der kun kunne dræne din livskraft
Som skabt til at danse - at leve, at sanse
men naglet til normer med mindreværdssøm**

Tanker....

**Du nåede at nægte al nådesløs flid
og åbne dit rigere livsrum
Du skatted' hver time som ville du lime
den ind i dit album med indvunden tid**

Tanker om Helga, ode til Helga

BAMSELINEN

**Når de glimtende gudeslør blæses bort
fra din barndoms folk og familie
går det måske hvis de kun fik lidt del
i at danne dit liv og din vilje**

**Når det'r de nærmeste så gør det nas
du kan synes så ene i verden
Var der da ikke bare en eneste
sand ven i følge på færd**

**Hvor kunne jeg glemme, hvor ku' jeg forklejne
hvordan ku' jeg overse HENDE
Evig den selvsamme uanset behov
for en boxebold eller veninde**

**Altid på pletten en tro ven og trøster
med kærligt smilende mine
Min egen trofaste teddybjørn
min blankslidte ven Bamseline**

94.08.0156

LYKKENS ENSOMME SMED

**Intet tilbage at hælde sig til
Alting var illusioner
Barndommens land var en fængselsgård
fyldt med forkvaklede kloner**

**Fællesskab holdt hinanden på plads
Hold takten eller holdt ude
Plejeinstinkter formildede - lidt
genskær i kærligheds rude**

**Ved det godt og vil aldrig retur
er blot så rodløs og ensom
Da illusionernes slør blev afblæst
faldt barndomsløgnenes guddom**

**Nu har jeg identitet, i sandhed
er jeg nu smed for min lykke
Angsten spøger for ensomhed
imellem forkrampede rygge**

DEN ÆGTE VARE

Forleden mødte jeg kærligheden
uden at ane den færdedes dér
løb pludselig ind i en gammel bekendt
jeg slet ikke troede mig synderligt kær

Aldeles uventet mærked' jeg hjertet
gøre et glad lille hop i mit bryst
hørte mig sige: "Hej, hvor er det
dejligt at se dig!" med klokkeklar røst

Det NU mærked' jeg kærligheden
ubundet, ublandet, ægte og fin
Jeg gik derfra fyldt af en inderlig glød
druken i glædens berusende vin

DRAGERYTTER

Og dragen hvislede fra sin post
oppe på guldets bunke:

“Jeg er en gåde, ssså gæt, min ssskat!
Ellersss fffår du ikke en grunke!”

"Jeg gætter din farve er rød som blod
fordi den er regnbuens første
Laveste frekvens, nærmest jordens essens,
og skaberildens, du største.”

"Dernæst gætter jeg skatten er min
jeg bare skal manifestere
Indre rigdom skal gives vej
ud i verden at blomstre og bære

men skal jeg virkelig slås med dig
om min medfødte rigdom?”
“Hvem har sssagt det? Er du bange fffor mig?
Jeg ER jo dig ssselv - ssskabervissdom!”

"Så vil jeg hellere vinde dig
med venskab, respekt og tillid
så du forlader din trælsomme vagt
og bli'r min ganger for altid!”

Og dragen steg ned fra sit gyldne bjerg
og bøjed' sig for sin frue
Når angst bli'r omsat til kærlighed
er en drage så blid som en due

DRAGON RIDER

**The dragon hissed from his watchful post
on top of the hoarded treasure:**

**”I am a riddle, sssso guesss, my dear
'r elssse you won't casssh any cheessse here.”**

**”I'm guessing your colour is crims'ny red
'cause that is the first of the rainbow
lowfrequent wavy essence of Earth
and fire the creator, your Great Oh**

**Next, I guess the treasure is mine
lacks only manifestation
Inner riches need given path
to existence for full exploration**

**But must I fight you for what is mine
my inheritance, all my riches?”
”Who told you that? That your lifffe'sss on the line?
I AM ALL YOU ARE – and no hitchesss”**

**”Then I would rather win you o'er
with trust and respect and friendship
make you forsake that boring stiff post
to be the steed of my queenship”**

**The dragon climbed down from the golden hoard
and bowed down low for his lady
When angst turns love a dragon turns dove
as graceful and faithful as may be**

ROMANCEN

Jeg fik en snak med en rolig mand
med begge ben plantet i jorden
Jeg nød hvert sekund af hans nærvær
så stor, så solid, ikke spor forløren

Med øjets usynlige vingestrejf
rørte to men'sker hinanden
Mit hjerte gik ud og dér mødte det hans
Jeg sad der og elskede manden

Jeg så på hans store, stærke hånd
der lå der og hviled' på låret
Et åndeløst øjeblik ønskede jeg
mit bryst fik den lykke beskåret

Jeg undrede mig for jeg elsker dig
alligevel drog denne mand mig
Så lod jeg hans udstråling hviske i mig
fortættes og strømme, fortage sig

Der findes så mange dejlige mænd
store, små, brede og smalle
Men der er kun plads til én i min seng
du får mine kys til dem alle

94.12.0163 + A

PÅ SCENEN

Her står jeg nu som dengang
så ene og alene
bli'r ikke mobbet mere
og står dog på en scene

Det'r lissom jeg skal trodse
en tro på sorg og smerte
et sodlag på en glasmur
jeg rejste om min kærte

Min barndoms plageånder
så tydeligt min sodning
Jeg står her, rensset, voksen
De hjalp mig med min modning

Jeg ryster lidt i knæ'ne
mens hjertet sprænger rammen
Jeg tro'de jeg blev nøgen
men blev klædt på i flammen

KUN TIL LÅNS

Lille ven, hvorfor piner du mig
ved at gøre de samme fejl som jeg
gør som jeg si'r for min trygheds skyld
bevis al min snak ikke bare var fyld
af alle døtre skal du være perfekt
mors lille lydige, fejlfri projekt
den bedst afrettede datter på jord
kan aldrig ha' haft en dårlig mor....

Jeg elsker dig, skuffer du mig bli'r jeg sølle
min kærlighed kan bruges som kølle
Helst sloges jeg for, du slap at erfare
af kærlighed til dig? Goddaw, min bare....
jeg elsker dig bedst ved at slippe dig
lade dig slå dig, erfare - som jeg
Du dør ikke af lidt hug og lidt stik
Jeg overleved' de knubs jeg fik

Snart *skal* jeg slippe dig så du kan prøve
endda puffe lidt hvis du ikke vil flyve
huske du aldrig tilhørte mig
men blot var til låns og helt var dig

MIN REFLEKSION

Hej, min sære refleksion
Kender jeg mon den person
I går var jeg en skønhed, ung og slank og let
og nu står der en sæk fedt - hvad i morgen
Tør jeg ta' risikoen

Hej, min fangne kamæleon
Uden hjælp af video'n
gengi's alle farver fra min prismekrop
hver en stemning råber op dér fra spejlet
til fryd og depression

Hej, min dags-information
sikk'en masse illusion
Jeg kan lyve, du kan bare tale sandt
gennemskinner hvert gevandt - som en stjerne
Pokkers dydsdragon

Hej, skinbarlige vision
Jeg forstår til perfektion
Indeni og udenpå skal følges ad
ud i livet, hjem i bad - altings løsning
er integration

SEAN

**Sean, du har spillet for verden - og mig
mellem de mange foretrak jeg dig
Flot, karismatisk og osende sex
en ulv - men altid til fe frem for heks**

**Sensitiv ener og eksplosiv kraft
Du legemliggjorde det jeg altid har haft
Alt det jeg troede kun tilhørte dig
lå også og ulmed' i dybet af mig**

**Guruer er mange og få min kop the
Ingen har monopol på hvad jeg ve'
Du var modellen i alle mine år
på mod til at stå ved os selv hud med hår**

**Skjult under søens glitrende spejl
lurer den livsgnist der'r Ånd og gør gejl
Livet vil altid rase og le
i troldmænd som dig og i mig, der er fe**

95.06.0168a+

SEAN

**Sean, you have played for the world and for me
Among all the others I always chose thee
dangerously handsome, charisma and sex
a wolf, but always for fay, not for hex**

**Sensitive loner, explosive in pow'r
you showed me what hid hind the walls of my tow'r
all that I figured was solely yours
lay waiting deep in me to prove life endures**

**Gurus were ne'r ever my cup of tea
None may monopolize what's known to me
You were'n example for 'bout twenty years
the proof that I had no cause for my fears**

**Beneath the lake's surface, velvety smooth
intensity's lurking as tenderness, tooth
Life will forever rage, laugh and play
in you, a magician, and in me, a fay**

95.07.0169+

ISBJØRNEN

Jeg så en isbjørn i min nat
på Åndens vilde enge
og flygted' angst men bjørnen
hentede mig inden længe

Den vilde, hvide, tavse bjørn
var englebror til angsten
Jo mer jeg veg bed den sig fast
men hvem var faktisk fangsten

Jeg flygted' op ud af min krop
og da først slap den taget
Flygtet helt ud af min søvn
lå jeg forpint og jaget

Jeg er den isbjørn, stærk og skøn
den tilstand jeg vil fange
forenet krop og ånd på Jord
hvorfor er jeg så bange

95.07.0169a+

THE POLAR BEAR

**Tonight I met a bear in me
on spirit's wild, free meadow
and terrified, I fled from him
thus urging him to follow**

**The shiny-white, wild polarbear
ran faster than my terror
but I escaped and saved myself
And yet, I was in error**

**I fled from body into head
and left him down there, daunted
I fled completely out of sleep
and lay there panting, haunted**

**I am that polar bear so grand
so right, forever rightened
he is my body, soul united
- why am I so frightened**

95.08.0171

PRINSEN BAG MUREN

En port stod på klem. Jeg bankede på.
Du åbned' den halvt. Et smil: du vil få.

Jeg så dig derinde. En prins bag en mur.
Gav jeg dig mig, kom du sikkert retur.

Halvt sagte løfter. Port på en kvart.
Glimtvisе lysstrejf. Mystisk, dog rart.

Håbefulд længsel. Desperation.
Udmattet tomhed. Resignation.

Fastlukte porte. Udløbet pas.
Den lille prins græder. Ensom bag glas.

Du ville jeg så dig svigtet, forladt.
Du kunne så malke mig tom og forhadт.

Dødsangst for hende, din livsgarant.
Tre skridt fra livet. Supergalant.

Dundren på porten. Du lukked' i.
Fik det du bad om. Det kvaltes du i.

Jeg elsker dig stadig. Også mig selv.
Jeg er for god til at fryse ihjel.

Slut med at give. Kom frem fra din mur.
Giv mig respekt. Få samme retur.

SØLVSKEEN

**“Se mormor, se, når jeg gnider min ske
bli'r den blank og spejler min glæde derved!”**

**“Ja, den er skinnende ren og flot
- havde det nu været din mors var det godt.”**

**Jeg ser på min ske som nu skinner forbudt
og ser at den også kan spejle mig mut
Glædens dansende gejst blev lam
ved samvittighedsnagets blodhundeglam**

**Hun lærte mig alt var fordækt der var mig
jeg endte med at blive væk på min vej
Som mormor ekspert i fortrængningens kunst
og med martyrens selvretfærdighedsdunst**

**Mit flinke-møllehjul snurred' som smurt
til jeg fatted' hvad mormor dengang fik gjort
Så kom en lodret erkendelse:
DET er min tyktarms - ups - hensygnbetændelse**

EFTERÅRSLÆNGSEL

Jeg sidder fangen på min stilk
et birkeblad på kvist
Og længes efter flyverus
med vinterfred til sidst

Tænk, jeg glæder mig til
efterår med frost i følge
Midt i dybgrønt sommerliv
på toppen af min bølge

Kom, tag mig vind kom dans med mig
og før mig hvor du agter
Hvirvl mig indtil sneen stiller mig
med stjernevagter

Alting er bleven repetition
der må være nyt at lære
Hvert regnvejr, solstrejf, vindrusk
er en småkedelig affære

Jeg aner flugt og farvesus
en moden, fri ekstase
Efter alt det nyudsprungne liv
i bindings fase

**://Kom, tag mig vind kom dans med mig
og før mig hvor du agter
Hvirvl mig indtil sneen stiller mig
med stjernevagter//:**

95.09.0174

VENUS OG MARS

Den nøgne, varme, stille planet
er usigeligt ensom
Kan du slet ikke rumme mig
eller var jeg for voldsom

Venus' fine støv er så blødt
hvirvler i tåge omkring mig
Hun pakker mig i sin lune favn
datter, græd blot, jeg forstår dig

Men, hvad nytter det når *du* synes
jeg er for meg't at bli' klog på
Jeg ønsker jo *din* forståelse
mit sølvspejl fra isse til storetå

For så var jeg hel og ikke mer to
og aldrig mere alene
Du vender mig ryggen på Mars' is
Måske er du knap så ene

DE FANTASTISKE FIRE

**Tvillingsøstre i fin synergi, to siamesiske par
De ku' synes så fri, har dog fælles energi
vælger du en får du allermindst to
og de andre vil altid stå klar, åh ja
de andre vil altid stå klar**

**Glæden, hun er en sommerskøn brud, leende, legende, lys
som alle vil ha' den udslagne dag
dækker dit ansigt med håbefuldt fryd -
hendes søster med smertenskys, åh ja
hendes søster med smertenskys**

**Sorgen er hun, glædens skyggeportræt, hun følger søsterens spor
Hjerteskærende smuk, mørk og stille, et suk
breder sit efterårstågede sørgeslør
over fortabthedens jord, åh ja
henover fortabthedens jord**

**Søsteren vrede har flammerødt hår, fejende, fager og vild
Bygger op, bryder ned - hun er hidsig og hed
Brusende, uimodståelig brager hun
gennem med forårets ild, åh ja
igennem med forårets ild**

**Vrede er varm, men frygt - hun er kold, en sitrende stjerne i frost
Krystalklinger, sprød, med isblomsters glød
vinterhvid elver med isnende kappe
fra nordlysets fjerneste post, åh ja
fra nordlysets fjerneste post**

**Søsterkvadrillen evindeligt går, vi danser halvhjertet med
Med de to for behag - de andre? Bedrag
gav vi blot alle de fire vor tro
da blev hjerterne hele derved, åh ja
da blev hjerterne hele derved**

00.01.0176a

THE FABULOUS FOUR

Sisters they are, four Siamese twins, two pairs of sisters so fair,
so seemingly free, from same source they be
for chosing one of them you'll get at least two
and the others are readily there, oh yeah,
the others -

Joy is like summer, the loveliest bride, laughing and playful she is,
all would go where she went, for days upon end,
she makes you feel hopeful and happy and whole
but her twin has got pain for a kiss, oh yeah,
her twin -

Sorrow she is, the shadow of Joy, follows wherever Joy goes,
hearts break with a sigh when she passes by,
she veils everything in her autumnous mist
spreading dusk and despair where it flows, oh yeah,
dusk -

Rage is a hothead with glowing red hair, ravishing beauty, so wild,
she builds up or breaks, got the power it takes,
none can resist her when she crashes through
with the fiery spring of a child, oh yeah,
the fiery -

Rage, is hot, but Fear is so cold, a shivering, shimmering star,
crystalclear sound, frosty flowers on the ground,
a winterwhite elvin with icily cloak
from the northern lights' furthestmost far, oh yeah,
the northern lights' -

Dancing forever the foursome goes on, half-hearted we dance along
with the two for the treat, with the others - deceit,
and yet - were we faithful to all of the four,
our half-hearts would heal and get strong, oh yeah,
our half-hearts -

95.11.0178+

KÆRLIGHEDENS GÅDE

Se Flora med kagerullen - nu skal Kasket Karl ha stryg
fordi han igen har svigtet! Vi ved, rullen rammer ved gry
Vi griner alle ad livet i seriens sørg-muntre streg
men kærlighed? Njaeh, måske...så'n mor-barn

Han snakker for meget med hende - hun må ikke danse med ham
Du skal være som jeg kræver! Pigtråd om vores andedam!
Med jalousimeteret måles partnerens temperatur
Så højt står kærlighedssøjlen....men det er snarere kontrol

Hun var et yndigt menneske. Altid blik for andres vel,
Solenes Sol, smilets datter! Hun ofrede sig ihjel!
Fra graven styrer hun stadig. Ve den der gi'r martyrer kritik!
Men kærlighed MÅ det da være, ikk'? Nænej. Det er politik

Hun ser ham stå ene ved baren mystisk og mørk og unik
og hjertet hopper i livet - forelsket ved første....hik?
Hun kender ham godt inderst inde, hun ved det blot ikke endnu
Kærlighed? A hva'? - det her er ren og skær angst

I medierne prises daglig forelskelsens våde tyfon
"I don't like you, but I love you" sang Beatles om dens illusion
Den stærke tiltrækning varmer fordi og på trods af - en tid
men drifter og projektioner er meget lavfrekvent kærlighed

De kendte sig selv ret grundigt før de fandt sammen som par
Temperament i respekt og frihed - deres himmel er altid klar
Tror du de keder sig? Sjældent - der er et flow som hos få
Kan det mon lade sig gøre?.....åhja, det kan I tro!

SUPPETERRINEN

Jeg drømte jeg sad ved et veldækket bord
med saftige stege i mængder
og en enkelt terrin med suppe der duftede
skønt - selv på tre armes længder

Ved bordet sad mennesker af alle slags
udstyret som skæbnen nu gør det
med hele og halve og intet bestik og så
mig - med min enlige sølvske

Min arm kunne ikke nå suppens terrin
Jeg filede løs på stegene
og leved' af smuler og fond - lidt surt, ingen
skeer - går for knive at regne

Præcis ligesådan er vor virkelighed
med masser af vidåbne døre
for dem med det godkendte potentiel, de
andre - ka' slås for hver øre

Måske deres mulighed løb dem forbi
måske er den endnu ej kommen
At være til rette tid rette sted
er sagen - og vi skal ha' fyldt vommen

Du siger du syn's jeg er modig når
jeg fatter guitaren, fremtriner
Jeg står blot og fisker med min ske efter
duf - tende suppeterriner

DE MYSTISKE DYBDER

**Engang i min ungdoms formiddag
led jeg en hel del nederlag
Det er svært så'n at stå med sin elskovstrang
se veninderne score gang på gang**

**Er jeg dum? Er jeg grim? Er jeg bare et nul?
Man sidder dér i sit sorte hul
og har lyst til at give hele verden en fur
særlig fyren, veninden - og far og mor**

**Sandheden er bag en anden dør
To marzipanbrød og Se og Hør
er lettere kost for en teen-age-galan
De mystiske dybder, fy for Fa'en**

**Men dybderne vinder på længere sigt
Kanhænde Se og Hør blev kedeligt
Desuden bli'r drenge til mænd en dag
ja, så meget bli'r til en anden sag**

**Nu sidder min datter og græder snot
Før hun fik begyndt var hun fyret på gråt
Hvad kan hun bruge min erfaring til
Lige nu kan hun ikke få hvad hun vil**

MARS OG VENUS

En dag Mars red på sin mælkevej
iført rustning og glavind og hvad ved jeg
hørte han Venus råbe i nød:
“En drage, hjælp! Red mig, så er du sød!”

Han drog sit glavind og stak den en
så den forstod han var ham (De ved) med leen
Og Venus gav party og smilede huldt
til Mars som synt's han fortjente det fuldt

Atter drog Mars ud på krigerfærd
og atter påkaldte Venus hans sværd
men da han drog det råbte hun: “Vent!
Den gift her er bedre - du ku' bli' forbrændt!”

Giften gav pote og Venus gav fest
Mars sad og følte sig så'n - til bedst'
for vel døde dragen - men var det så stort -
hvad havde han vel personligt gjort

Snart drog Mars ud igen på færd
da kaldte en anden på hans sværd
Han drog og han vog kompetent og stærk
og tænkte: “Se, det var mit eget værk!”

Venus sidder og venter og glør
Hvor bli'r Mars af? Forstår ikke spor
Venus, det er fint at være omsorgsfuld
men for meget vælter din elsker omkuld

MARS AND VENUS

Once when Mars rode the Milkyway
armoured and glaived and who knows hey
heard he that Venus gave out a yelp:
"A dragon! Oh, save me – be a sport and help!"

He whacked it one with his brandished sword
so it thought him – y' know – the scythéd Lord
and Venus threw party and smiled like a doll
At Mars who thought: "What a prize, what a hull!"

Again Mars went out on warrior's path
and Venus again called him save her ...
He brandished his sword but she shouted: "Halt!
This poison is better – you might get a scald!"

The venom worked OK and Venus threw feast
but Mars sat there feeling, well, not pleased
One dragon down, yes, but who did the deed?
Personally, had he deserved any heed?

Soon Mars went out again and warred
then someone else called upon his sword
He drew and he slew from his strong sturdy steed
and thought by himself: "Now this was *my* deed."

Venus is waiting, her eyes a glare
What's keeping Mars? Who, what, why, where?
Venus, your're considerate... that's fine
but control throws your lover, you must draw the line

96.03.0186

LUSEN

Jeg har en lus, en usynlig
magtsyg og stor og trind
Jeg har skam døbt den - Fiasko
men det ska' bli' nat med den

Desværre må jeg erkende
den er en snedig rad
Jeg svor gang på gang det var sidsten
den skulle slippe fra'ed

Bare et enkelt eksempel
Lad os sige, du er lidt sur
Eller træt eller bare lidt kritisk
Straks tror jeg, *jeg* ikke duer

Skal jeg gi' dig på kasketten
hænge mig eller tage gift
eller blot gå helt i spåner
Realitetssans? Væk, borte, pist

Du får skylden, den nyder rusen
FRÅDSER i min energi
Der er sкуда bedre projekter
at investere sig i

FANTE

**Der står en elefant og fryser i min vindueskarm
og 10 små pink i fryseren hvis sjussen er for varm
To andre holder bøgerne i skak i min reol
Tjah man ku' faktisk tro jeg så dem som en slags idol**

**Men endnu én er i min højvelbårne protektion
og det er den jeg rider på i luftig diskretion
En elefant af *det* format er ikke populær
så bare den styr' sig som jeg si'r den ska' med mine tæer**

**For af og til så løber den skam af med min person
og gør absurde ting til jeg får genoprettet roen
Den er squ ikke rigtig klog; men trofast er den dog
jeg bli'r slæbt med til lige fra det sure til det sjov'**

**Jeg prøvede engang at tæmme den med disciplin
Det virked osse, ikke mer ståhej, ej heller grin
Til sidst hang både den og jeg med snablen uden stop
Vi var så kedelige vi var ved at få en prop**

**Nu prøver jeg noget andet: jeg vil greje min krabat
der går jo intet galt hver gang jeg tror den går grassat
Måske er Fante meget mindre tosset end jeg tror
så tosser er de virk'lig vise på en tosset Jord**

19.06.0187a

FANTE

**An elefant is occupying my chilly windowsill
10 tiny pink are in the freezer if the drink needs chill
Two big ones in my bookcase hold the books up as devised
You might believe that in here elefants are idolised**

**Still one has to my high-and-well-borne person been decreed
and that's the one I'm riding on – hm, airily discreet
An elefant that type and size is nothing like what goes
I hope it will behave the way I tell it with my toes**

**Cause now and then it will run off the beaten track with me
and do the craziest things untill I get it back, you see
it is a tricky sod but also faithful - as the plague
It drags me into everything – both hell- and heaven-make**

**I tried real hard to tame it once with lots of discipline
It worked, you know, no more disturbance to just bear and grin
But in the end the both of us hung head and trunk a bit
We got so bored that we'd have rather liked to have a fit**

**I go for something else now – I will read my SOB
cause every time *I* spelled disaster nothing went off-key
Fante is perhaps a lot less looney than he's curled
P'r'aps looneys are the only wise ones in a crazy world**

DE BEDSTE BUSTER

Goderne er skævt fordelt
Der er langt fra Vanderbilt
til en flygtning i sit telt
- gælder os' et andet felt

Hist i svømmehallens em
kan du skelne hvo fra hvem
En kan næppe tøjle dem
and'n kan tøjlesløs gå hjem

Jfr. pornobranchens røster
må en mø med bette bryster
nøjes med en nonnetrøster
Var jeg skinsyg på min søster

Men jeg glemte i min hunger
efter et par store lunger
Svang hun sorgløst sine junger
kosted' det to slagne unger

Det er ikke hele snakken
tag nu mylderet på Bakken
Skønt du går i zig- og zaggen
bli'r de flyttet om i nakken

Hvis du danser vildt til popper
bli'r Gajoler hvor de hopper
mens balkoner sprænger stropper
længe efter at du stopper

Har du dig mod skoen bøjet
får du yveret i øjet
Vil du rette buksetøjet
kan du ikke se for møget

De bli'r svedne på komfuret
klemte i Bornholmeruret
Hænger fast på'n krog i skuret
- soveværelset bli'r beluret

Glæd dig du som ej er barmsvær
selvom du så bor i Ammekær
Du skal nok få syndigt samvær
med en fyr med sædelig fremfærd

Og når du er blevet halvfems
og måske en kende bims
og lidt langsom're til lems
har du stadig din gesims

SOMMERSIDER

**Nu kommer sommeren, åh hvor skønt
Alting ter sig letsindig-grønt
Solen fremkalder eufori
samt bieffekterne - rødme og svie**

**Så går vi til den med crème igen
Solfaktor 20 smører vi ind
Man blir som en svedig spegepølse
med lufttæt husholdningsfilm over - ADDD!**

**Jeg læste engang om en badedragt
med indbygget solfaktor - viden er magt
Den sku' la' luft og sol passere
i passende doser uden besvær**

**Num'ret sku' blot være lidt for småt
ellers ku' solen ikke så godt
nå kavalergang og sparegris
Smør eller snær, alt har sin pris**

**Hvis de nu laved' den som trikot
så ku' man ta' den helt med ro
Blæse på alt for lidt melanin
brankede svesker og svedne grin**

**Hollywood smider solcrèmen ud
fører sig frem i aspargesvid hud
Måske jeg følger trop et år og
gi'r den med flødevidt lammelår**

BRÆNDEOVNEN

I et iskoldt rækkehus sad vi som forfrosne mus
med for små radiatorer, trist, når Fader Frost fremturer
Det her er da helt i skoven, vi må ha en brændeovn
sagde vi, og som sagt så gjort, snart stod den der, stor og sort

Nogen tid svandt væbnet hen, ovnen skuled, jeg igen
Ole han er fra “æ land”, alle smilene fik han
for når man er vokset op brændevarmet på sin krop
Går det efter lineal... jeg synes ellers jeg er genial

Men at fyre rigtigt op, det er et brandfølsomt job
Brændet skal være meget tørt, ellers går det grueligt, gør't
Sikken dog en masse spjæld, fumler du, slås ilden ihjel
Emhætter skal være slukt, ell'rs går røgen lige luk

ind i stuen, hensynsløs - host hark hiiv ahtjuh! Jeg nøs
Mon jeg nu har allergi? Birk og hassel *var* der i
Hvis jeg hurtigt åbner døren... så slår røg'n ind der, for Søren
Ud at slukke ventilatoren... jeg slap dog for respiratoren

Og *fik* lært at fyre op uden noget sprang en prop
Rydde, feje, rense lågen, ovnen smiler, væk er tågen
Fælde, kløve, slæbe brænde, du kan blive ved at rende
Tja, gi'r du den hele armen får du automatisk varmen

96.08.0193

MUSIKKEN

Jeg daser i haven og nyder roen
da naboen tænder for radioen
Jeg sukker og ønsker mig langt herfra
jeg lå jo og nød den musik der var

Selv uden fuglenes forsommerfløjt
er der musik, dog aldrig så højt
De fattige toner der bryder ind
splintrer en rig harmoni i mit sind

En sagte pulseren i jord og luft
sommerfugls dans og blomsters duft
svaner i susende vingesang
sølvpoppers ringlende bølgegang

Tænk at være så bange for ro
at nægte naboen den til at gro
Øve hærværk på *livets* spil
der blæser på de to ord: JEG VIL

SKOENE

I Lyngbys afdeling af Magasin
færdes folk af meget forskellig dessin
Jeg gik derinde en sommerdag
og syntes jeg var en net lille sag

Da kom en dame i dyrt mærkedress
imod mig, hun var vel omkring de halvtreds
Hun målte mit ansigt, min bluse og så
fremdeles til blikket faldt på mine sko

På vejen ned tabte jeg tydeligt terræn
og skoene bestemte facit: nul point
På ét sekund – nok snarer' et halvt -
vejet, vurderet, kasseret – med alt

Jeg mærked' pludselig jeg gik der og lo
fordi hun bedømte mig på tøj og sko
Hun aned' sådan set intet om mig
mens hun ærligt talt havde røbet sig

UHA!

**Så sagde hun sit job op og smed vaskespanden væk
Trodsed sine spøgelse og var ved at dø af skræk
for spøgelseerne vimsed' rundt om hende dag og nat
De hvisled: "uansvaaarlig, asocial, og pjat"**

:/: U-U-U-HA! Asocial - og pjat! :/:

**Men ansvar for de andre det slår daglig nogen ihjel
Hun fandt det var på tide at ta' ansvar for sig selv
Der er sagt meget fornuftigt omkring solidaritet
At uden fælles fodslag bli'r man overset**

:/: U-U-U-HA! Man blir overset! :/:

**En sag har tvende sider mindst hvad end der så ka men's
Fri os for solidaritet hvis den gør ganske ens
At ha' et job der rager én betaler mad og skat
Men hvad nu hvis man så går rundt med dosmerhat**

:/: U-U-U-HA! Går med dosmerhat! :/:

**Vort samfund priser gafler men hun var nu født med ske
Omsider gad hun ikke mere te sig som et fæ
Nu drog hun ud at finde vejen som hun hørte til
En kunstner uden værk er kort foruden spil**

:/: U-U-U-HA! Kort foruden spil! :/:

**Det'r den der spænder føl'ser for der når Saskatchewan
Ej den der sjasker rundt med dem i en plastikspand**

GULDSMEDEN

Der meldes i et indianersagn
at guldsmeden engang var en drage
som flammende fór gennem himmelens hal
Vælde og magt uden mage

Men dragen blev falsk og forfængelig
fór faktisk vild i sin vælde
En dag kom prærieulven forbi
lagde en lumskelig fælde

“Er du nu virkelig så vældig, så stor?
Ét er at trylle med andre,
no't ganske andet at trylle sig om....
ku' du dig til - en guldsmed - forandre?”

Ivrig efter bekræftelse
var dragen en smal sag at narre
svigtede sit guddommelige selv
og lod derved sin vælde fare

Dømt til en evighed som insekt
Smuk, men uendelig magtløs
svirrer den nu over søer og siv
fordi den ét nu var troløs

SPEJLBILLEDET

Jeg har malet et maleri
hvor Pegasus spejler sig i
en bølge, der buldrer mod strand
Men hvad ser den i muren af vand

“Det er bestemt ikke mig!”
fnyser Pegasus og trækker sig
forskræmt over billedet dér
Det er jo en drage, han ser

og Pegasus, bud for en Gud
vil da ikke se sådan ud
Så grum og så grov og så fæl
synes Pegasus - og går på hæl

Men hvad er nu det, som står på
Dragen gør ligeså
for Pegasus er bar' så led
Det her bør der gør's noget ved

Hvad er al himmerigs glans
uden jordisk bastans
og omvendt så'n set li'sådan
Uden ånd – ik'engang kul og vand

97.10.0199+

FRIHEDEN

**Sig hvad vælger du
Frihed er valg
Den er ikke af verden
den er et kald**

**Hvad er skyer og sol
uden himmel bag
Der skal være en baggrund
dybere lag**

**Alt som du gør frit
og vælger du vil
kan gi' frihed hvis du
la'r ske hvad der vil**

**Vær tro mod din vej
så gi'r den dig
glæde og fred**

**Midt i hvirvelvind
dér er der ro
Det er dér, du skal være
dér du vil gro**

**Syng du kun din sang
din melodi
Alt kan falde - du står
rolig og fri**

16.10.0199a

FREEDOM

**Say, what do you choose
Freedom is choice
It is not of the world
this call of no voice**

**What would sunny clouds
'th no sky behind
There must be a window
behind the blind**

**All that you do do
free or becaused
can be freedom if you
Let go of the lost**

**Be faithful and true
to the real you
joy will ensue**

**In the eyes of storms
witness the calm
Be a witness, grow peace
safe from all harm**

**To this holy tune
sing your life's song
Worlds will wither – you'll stand
free all along**

96.12.0200+

HVORDAN KA' DET DOG VÆR'? (Mel.: Mallebrok...)

I det pæne, pæne Danmark fødes der bestandig fær' fær' fær'
Er der kuk i kukkermanden - hvordan ka det dog vær'?

Ofte føler vi som småpi'r børn er bare til besvær svær svær
Mon det jawer så' a' få egne - hvordan....

Unge "rigtige" kvinder skal da ud at gøre karrier' ier' ier'
Sådan en har højst to sæder....

Kom et barn trods alt til verden skal det fra os nu og her her her
Børn får hurtigt lange næser - hvordan....

Hun der vovede at barsle frygter firmaet degradér dér dér
Nogle høns blir rene ravne - hvordan....

Får hun fler og orker sex mer er hun ærlig talt lidt sær sær sær
Ka' man svømme i en ØRKEN - hvordan....

Og når børnene blir syge, ih hvor bli'r hun populær lær lær
for sin rige fantasi? NAHAJ! - Hvordan osv osv....

Ka' hun vælge børn OG hjemme, uden løn, hvad er hun værd værd værd
Ja i hvert fald ikke penge! - hvordan....

Hun bli'r skilt, det var da mærk'ligt ægteskabet ik' fungerer ger ger
Der var lissom ingen hjemme - hvordan....

Bli'r hun langtidssyg og ledig er hun snylter, ved enhver hver hver
Børnene trives måske pludseligja, jeg ved squ ik hvor'n det ka være

Men blir børnene asociale er det mor, der var en mær mær mær
Vort socialsystem er vidt kendt

Hvis hun når at blive gammel, kommer børnene så og ser ser ser
Snakker lyse fælles minder?....

Det er ærlig talt ret mystisk færre vælger moderfærd færd færd
Med de mange gratis glæder - hvordan....

EN SØJLEHELGEN

Der er stille på klinikken, telefonen er så tavs
De klienter jeg ku' have er til lægen, så jeg har paus'
lægen er gratis og tænker for dem, de kan læne sig tilbags
de skal ikke revidere deres liv og al den slags
Hel're kniv og stik og piller end et greb i egen barm
sku' man ændre på sin livsstil, tak, så hel're gi' en arm
snup en pille, kvæl symptomet, bliv for himlens skyld dog ved
livet bli'r måske lidt kort men går i skøn bevidstløshed

Jam' så æd dog røde bøffer fyldt med grill-carcinogen
slik Jer til en sukkersyge og et pænt poleret ben
bare sut Jer til en ølvom og en lever som'n rosin
og stå af med en yndig engel overskrævs på Jeres sten
lev da bare livet hårdt og hæmningsløst og fyldt med støj
Ryg cigaren og foruren og gå da capo op i røg
Råb og skrig mod fanatisme religiøs og asocial
SNITTERNE FRA VORES ØL *er* fanatisme men social

Ak hvad skal man stille op med denne lidende men'skehed
Vil du frelse verden regn da med du selv kreperer ve'd
Ingen gider luge ud i deres eget agurkebed
de vil grine ad de andres afgrundsdybe tåbelighed
Altså skriver jeg nu viser om de andre og mig selv
kanske gyngen bli'r en vinder mod klinikkens karussel
Det er koldt at stå alene på en marmorkapitæl
gid vi snart var fler nedstegne guder uden achilleshæl

DE GYLDNE SKRAMMER

Når de gyldne illusioners sanselige tågeslør letter
og det skarpe lys står gennem sandheds åbne dør
bli'r jeg gerne lidt vemodig, somme tider også meget
når jeg sidder dér tilbage efter alt er målt og vejjet

Det man troede man elsked' – som man drømte hemmeligt om
måske var man bare bange men blev hindret i sin dom
af sin egen fortids skrammer som man troede længst på is
og bare havde hyllet ind i overdrevent gylden dis

Hvis man søger efter sandhed er der kendingsmærker nok
Den er gemt i fugleskræmsler eller en forgyldt fugl Roc
Hvis du fjerner deres forklædning kommer fryd og pine frem
Denne gang blev jeg bedrøvet og kom dog guddommeligt hjem

RØNNEBÆRRENE

Tre fede gæs diskuterede smag
skulende til Esmeraldas bag
“Modne gæs bør ha' mer forstand
Navnlig da en med en gump som en and

HUN vralter rundt i for tynde fjer
HUN skulle skjule detaljerne mer
MAN ku' forledes jo til at tro
HUN havd' det fint med den sølle po-po

Gæk-gæk-gæk-gæk-pippip-gæk-gæk-gæk-gæk-pippip
Gæk-gæk-gæk-gæk-pippip-gæk-gæk-gæk-pip

”MÅ jeg så be' om lidt selvkritik”
sagde en der ligned' en roesæk
Så'n gækked' sækkene løs med stil
om Esmeralda, den dejlige sild

Åh, er der varme så skøn at få
som den fra kassen af mudder på
andres talent, skønhed, mål der nås
PIST væk er ens KOLOSSALE mås

Gæk-gæk.....

EVA

Jeg hedder Eva, det betyder liv
Da jeg kom til i Eden opstod stammen
Lidt inde i Mose står der, jeg kom til
men inden står der at vi ankom sammen
Drenge vil være store, stærke, størst
så de vil ha' vi tror at de kom først

Jeg syntes at det var en smålig påstand
indtil den dag jeg pludselig kom på
at hæderspladsen altid er den sidste
og at man derudover ku' forstå
Jeg var den ny udgave, revideret
og prototypen, han var uddateret

Ergo ku' jeg være Adams støtte
boksepude, sut og legetøj
mens han bygged' om til mere at leve
som jeg, der skabte børn og mad og tøj
Ja, det var ikke så'n de gamle skrev det
Det var jo ikke sådan mænd begreb det

De skrev desuden at jeg stjal et æble
så det var min skyld vi blev verftet ud
men faktisk gav de bare mig al skylden
og håbed' på jeg ku' formilde Gud
Tænk hvis jeg aldrig havde taget det ævle
Så hang vi nok endnu på Edens revle

Tænk at være nøgen uden viden
og aldrig skulle tænke for behov
Derfor *tog* jeg jo det satans æble
og gjorde erotikken mere sjov
Men *træet* hvor æblet dævelsk
hang og drilled'
Hvem planted det? "Skulptøren af
sit billed'"

Freud blev mandens talerør i nutid
mente jeg var falsk og ond, men sjov
stod for *Slammets ubevidste Masser*
Mon *hans* seksualkomplex sku' gør'
mig flov
Lad Sigmund styre hodets 7 procenter
så styr' jeg restens vise ubekendter

Det foresvæver mig at tiden er inde
Hvor Adam kan gå livets vej som jeg
Nu vil han gerne føle, skabe, føde
Når bare fødselsveerne bli'r hos mig
Mon det går dybere end til det smarte
Det kom da jeg fikmeldt mig til karate

OMVENDTE PROPORTIONER

Skal man da ha' den igen og igen
"Hvorfor er kvinder ikke som mænd?
De vælger omsorg og ikke teknik
Det er besværligt de ikke har pik!"

Hvad nu hvis kvinderne var ovenpå
Så gav det status at passe de små
gamle og hjemmet og at skabe kunst
Healing og synskhed nød samfundets gunst

Nede i bunden lå teknologien
lønnet ret dårligt på trods af værdien
De vigtige poster sad kvinderne på
Hvordan sku' alting dog ellers ku' gå

Fra 20 til 40 forventedes der
et barn eller flere fremfor karriere
En højgravid kvinde var fejret idol
Den ensomme hævner ku' varme en stol

Modne mø'r sås med purunge mænd
i stramme trikot'er og veltrimmet lænd
som dyrkede sport, matematik og kemi
Den slags kun drenge jo ser noget i

Såd'n ka' man lege med tankernes spind
Det letter så dejligt at slippe en vind
Men tænk hvis det skete - farvel Patriarkat
Blev det så bedre - med Matriarkat

NØKKEROSEN

Fra dyndet mod æteren søgte jeg op
via vandlags stilnen og svimlen
Søen må kendes fra bund og til spejl
før man kan øjne himlen

Snoede mig gennem skyggernes net
fik lys og næring fra stilken
Blomsten åbnes nu mod himlens sol
snehvid og blank som silken

Jeg nyder det velkendte druknende sug
kan vugge på søspejlets flade
og sætte åndfulde, frie frø
der gør ny søgende glade

Sværdliljens blomst skyder ud i et spyd
rund og mild er en mimose
der'r væxter fra skov, eng og ørkensand
men jeg er en Nøkkerose

97.04.0211 + *

GØRELSEN

Det'r let at realisere sig - man skal bare gøre det
Gudfader, hvor det lyder - lige lovlig ordinært
men heldigvis er der da hjælp at hente i et modtræk
at finde GODE grunde til, hvorfor det er for svært

Den første når man er forbi 50 det er nok TIDEN
Je'r ble'n for gammel - der'r gardiner på mit lår
min top har mistet farven - og resten mistet ævret
se, knæene ryster - så jeg bliver stående hvor jeg står
Det er faktisk lige så krævende at stå stille som at gøre -
Og er det monstro størrelsen eller smørelsen der gør't?

En anden hedder "ikke go' nok" hvor man MINIMERER
Det duer nok ikke, det jeg kan præstere, jeg er et nul
så hvorfor risikere revner i min atmosfære
Jeg er og bli'r jo ingen - så jeg bli'r her - i mit hul

For slet ikke at tale om det dér med at få STARTET
Op af lænestolen - hold da kæft hvor det er hårdt
Det er så trygt at leve sit liv pr. stedfortræder
En actionhelt gør altid lige det, jeg ville ha gjort
Men SELV at gå i gang, for pokker, jeg ku' jo få buler -
Og tænk hvis alle dørene går op, hvad gør jeg så?! Uuuuh...

Er der stadig vovemod, så er der varianten
Hvad vil de ANDRE tænke, hvis jeg sådan pludselig GØR
Så bli'r jeg måske ensom - og kritikerne flår mig
og alle griner ad mig - åååh nej, jeg tror jeg DØØØør...

Hvis ikke DET ku' gøre det, så slå dig selv i ho'det
med: "Har jeg virkelig fortjent at få ligefrem SUCCES
Er det mon sundt for sjælen med al for megen medgang?
Næ, småt er godt" - og sådan kan man jo så blive ved

For tænk, hvis MAN ku' gøre, blive JEG og bare KØRE
ud af fåreflokkens sikre fængsel....mon jeg T-BØR?

97.04.0212

DE TRÆNGENDE

Jeg sidder og hører på snakken
som højrøstet går og går
Der kappes om pladsen og magten
der er især to som får
De er sjove og interessante
der lyttes gerne til dem
Hvorfor er jeg ikke sådan
så ku' jeg ta' stikket hjem

Af og til får jeg magten
dog kun en stakket frist
MÅ simpelthen ikke vinde
det er da morderlig trist
Føler ing'n andre det samme
Er kun jeg skør og kaput
Vi er som trængende spædbørn
kæmpende om samme sut

Hvad om man lærte at lytte
til mer end egen gas
Fællesskab må da forpligte
JEG får jo næppe plads
Helt ærligt – hvordan dog lære
når vi kun sender konstant
Hvis der bli'r tyst're på kloden
så har vi sprunget en kvant

DEN HELLIGE GRAL

En ridder drog ud på langfart for at finde Den hellige Gral
Han søgte med ildhu og længe, led alskens afsavn og kval
Han drog til de varme lande i syd og sydøst og sydvest
Han drog til det kolde Norden, overalt hvor han mente det bedst

Men gralen var og blev borte, til sidst drog han hjem træt og trist
for han havde TROET på sagen, at det ville lykkes til sidst
Nu sad han så dér og ruged, ældet, kasseret, brændt ud
over sin spildte ungdom, “Der er såmænd nok ingen Gud”

Men der er det med tanken, den springer fra spor til spor
Især når man ikke okser omkring mellem øst, syd og nord
Han husked' sin barndoms drømme om at bli' vandrende skjald
så midt i sin skuffede skumlen hørte han netop Guds kald

“Jeg sku nok være ble'n ved musikken, med sværdet blev jeg kun habil
der er vel en mening med evner - men hvad kan en lut bruges til?”
Han tænkte på da han spilled' på lut og blev kaldt et talent
og tænkte så “Nu'r du for gammel, stivfingret, hæs og fallent!”

Så slog det ham - HAN var jo gralen - og pluds'lig var alting så nemt
Han spilled' de gamle sange og ikke en tone var glemt
Dog havde de nu en fylde af alt det, som ikke var spildt
han spillede nye klange, og spillede stille - og vildt

Mens han spillede henført, betaget, kom nogle og lyttede til
Bagefter sa de: “Hvor ER det dog dejligt at høre dit spil”
Igen drog han ud på langfart, men tog kun sin kappe og lut
for hvad sku' HANS gral med sværdet - og nu er historien slut

THE HOLY GRAIL

A knight went on an assignment, to recover the Holy Grail
He looked for it hard and long and endured both toil and travail
He travelled the tropic countries, south and southeast and southwest
He travelled the icy North, actually everywhere he thought it best

But he could never find it, at last he returned tired and bent
'cause he had believed in his quest, sure that he would succeed in the end
Sitting there feeling downcast, aged, burnt out, obsolete
he thought all his youth was wasted - "If God is, then He doesn't heed."

But thoughts are a bit like rabbits, they skip and they jump in their track
That is if you're not charging headlong North, South, East, West, and back
He thought of his childhood days when he cherished the lute above all
So, sitting resigned, reproachful, only then he was hearing God's call

"I might have stuck to the music, I was only fair with the sword
There could be a reason for talents, but what is a lute to the Lord?"
Recalling applause, assurance, a gifted musician to be
he thought he was now too old and - no practice, no skill - no fee

Then it struck him that HE was the Grail, and the fog lifted, all was clear
He played all the tunes he remembered, with love, for they were him so dear
They had only now a body of what was not wasted since child
And then he invented new ones, and he played both softly and wild

When playing so lovingly, taken, others came listening him play
When finally he finished they breathed: "Oh! How wonderful! You make the day!"
Again he went on an assignment, but took only mantle and lute
'cos what was the sword to HIS Grail? A happy end, wouldn't you conclude?

DEN RØDE HEST

Den dejlige røde hest kommer dér
dansende legende let som en fjer
Tro mig, man sidder godt på dens ryg
Jeg ved bare dér er jeg virkelig tryg

Jeg ka' te mig og lege akrobat
spille og synge – jeg syn's med format
gungre afsted eller gyngende i skridt
men uanset hvad er vi altid i trit

Kom bær mig Flamme, min ånd, min ild
aldrig tæmmed – men heller ej vild
Byg bro fra tvivl og til tro
af grænseløs tillid som la'r mig gro

GUDS VINGE

**Jeg er Guds vinge, en brusen, et sug
som griber og bringer dig indsigt
Aldrig jeg trættes, trods evig brug
og hvert en'ste slag har en hensigt**

**Jeg bær dig i frydefuld glidende flugt
og udfordrer dig i et styrtdyk
basker dig frem i den vindstille slugt
og besejrer brølende vindtryk**

**Vingen kan strejfe så let som et dun
og på svanevis slå som en kølle
vifte til køling mod sol alt for lun
eller skærme mod isnende skylle**

**og skære gennem tåge som sandhedens sværd
dulme dit sind som en dyne
Du glemmer mig ikke, var jeg én gang nær
og jeg slipper dig aldrig af syne**

HEMMELIGE HALVHEDER

**Sai Baba, her sidder jeg timevis
og venter på et blik fra dig
Så kommer du ud, går forbi
og vender samtidig ryggen til mig**

**Hvorfor mon? Jeg lystred' dit kald
og rejste hele den lange vej
og jeg ved, at du elsker - ja, osse mig
Ku' du ikke gi' mig et praj**

**Du ti'r men du har jo sagt at det
er en del af din læremetode
at du la'r os spejle os i dig
så din adfærd bli'r en slags kode**

**Det slår mig pludselig det *er* sådan
jeg vender dig faktisk ryggen
Ja, jeg vil være din - sådan da
når bare jeg kan blive i skyggen**

**Det kan du ikke bruge til noget
evige, vældige Gudsglød
Du kræver os fuldt og helt - ikke halvt
for Aquarius er i havsnød**

SKILLEVEJ

**Så kom vi alligevel til et farvel
Goddag skulle ikke vare
Vi fik og vi nød og vi brugte det op
og nu skal vi lade det fare**

**Min egen, igennem tårernes slør
ser vi vi slipper hinanden
klipper hver binding i fællesskab
Du skal én vej, jeg en anden**

**Trods smerten føler, aner jeg dog
en sandhedens nådegave
for alting ordner sig ømt og i fred
og går lige så stille i lave**

**Vi heled' hinanden ved sammenliv
Vi skilles, en helende handling
Intet består for sin egen skyld
Livet er evig forvandling**

TIDENS MÆRKESAG

**Gåder, vi lever i uløste gåder
men glemmer de er det af vane og vid
Der trådte en gåde fra skyggearkivet
i lyset ud så jeg så den: TID.**

**Det er ikke første og nok ikke sidste
visit den har aflagt uden at bli' løst
Den skal ikke løses, den skal ikke måles
den skal bare leves, den ER verdens kyst**

**Jeg sidder og grunder på hvor'n den kan flyve
forsvinde helt for mig, et minde, et suk
i leven og elsken og ønsken den varer
den gi'r blot sit nummer og går med et buk**

**og til andre tider så går den så langsomt
en dræbende slæben, en gåen i stå
i venten og længsel mod liv der er gået
eller som kommer, hvor nuet ser på**

**Skal tiden mon leves for ikke at mærkes
for ikke at minde om spildet af liv
Eller er det bare ét lag af livet
hvor nuet bag spildtes i tidsfordriv**

98.03.0243

DET TREDJE LIV

Jeg levede ét liv til ende engang
og fik så et nyt at leve
troede det var det sidste liv
på tråden fra nornernes væve

Endnu et var altså vævet deri
med fryd og dens følgesvend smerte
et svar på et råk fra en ulmende glød
i den inderste krog af mit hjerte

og verden jeg vandrer i grønnes påny
over vinterens sølvgrå med jubel
Jeg åbner mig længselsfuldt for denne vår
under himlens blånende kuppel

98.04.0245

SKUMSTRIBER

**Kølvandsstriberne snor sig
over havet i konsekvens
Krusninger fyldte med digte
som melder om transparens**

**Nogle ligner hinanden
De kom af den samme frekvens
med måneder og år imellem
men mere og mere valens**

**Jeg finder de digte jeg søger
dem om min indre mand
hans færd, skønt skrevet i skummet
fandt sted i det dybe vand**

**En drøm steg op gennem havet
blev rensset for mørke deri
Hvor skummet og himlen mødes
dér er der alkymi**

**Jeg aned' måske at jeg vidste
læser det her i mit skum
En ydre mand ville komme
Han nærmede sig mit rum**

**og kom som en ledestjerne
at hele de gamle sår
vil lette min angst for at leve
og lyse mig vej til Guds vår**

98.04.0246

TÅGEBÅND

Tågebåndene bølger imellem Eden og mig
lader mig ane og sænker sig atter over min vej
Kun strimer er nu tilbage, de sidste dødsklamme pust
af skyld og frygt for at leve i synet, lykkeberust

Jeg klamrede mig til min tåge som gjord' mig usynlig og kold
Først nu har jeg fuldtud forstået hvor meget jeg var i dens vold
at lykken, jeg prøved' at gribe med hænderne fulde af dis
kun kunne fanges af hænder parate til Paradis

troede mit liv skulle kæmpes, men livet er om at gi' slip
Så enkel er kærligheden - stram tågebåndet og klip
Jeg skimter mere og mere som jeg kapper de tågede reb
og hjertet fyldes med glæden jeg søgte men aldrig begreb

98.05.0247

DEN NØGNE FE

En fe kom til verden, nøgen
og lærte at verden slog hårdt
Hun dukkede sig under slagene
og lavede sig til et fort

Dér ku' hun færdes usynlig
for verdens udbytters hær
Så troede hun hun var fortet
og glemte sit eget værd

Årene voksede lange
feen voksede med
Murene blev for trange
usynlighed er ikke fred

En dag brød brystværnet sammen
feen strakte sig ud
og fandt at selv denne verden
dog er et udtryk for Gud

Dér stod hun, lyste omsider
vis på værd og på ret
tog så et skridt ud i verden
for nu at leve sig mæt

Pludselig befriet for værnet
mod verdens hjerteløshed
vared' det lidt før hun husked'
noget om forsvarsløshed

Klipper kan knuse, men havet
kan suge søfarere ned
Feer exponerer den urkraft
ofte de selv skibbrud led

98.07.0251 +

TAJ MAHAL

Et tempel så skønt og så enkelt
dog mindste detalje fuldendt
et snekrystal, fint og jomfrueligt
fremmed, og dog så bekendt

Trods fire århundreders skænding
uberørt stadig du står
som for at vise, kynisme
mod dit budskab intet formår

En gnistrende jubel fra himlen
en perle i jordens stald
skat hvad jeg føler for dig
er lyset omkring Taj Mahal

99.01.0252

KLOVNEN

**Klædt i et uforholdsmæssigt gehæng
og alle træk druknet i sminke
Leverer han os i sit blanke spejl
uden dom, kur eller rænke**

**Ondskabsfuld stikker han, næste sekund
erklærer han højlydt sin smerte
Dum eller stædig, sur eller svag
tro mod sit barnlige hjerte**

**Han ruller kærligt hver rolle ud
og publikum lønner med latter
som frier fra selvhøjtidelighed
uanset om nogen fatter**

98.08.0254 +

DU

**Jeg vil elske dig blidt og længe
jeg vil elske dig voldsomt og kort
Jeg vil nyde din fryd og pine
og din fred, når ekstasen går bort**

**Jeg vil miste mig i dine arme
høre blodets sang for din hånd
Smelte sammen i inderlig rytme
til én krop og ét sind og én ånd**

**Jeg vil give og modtage og juble
mod våren vi fik til del
Jeg vil takke for alle de skrammer
som gør du kan gøre mig hel**

**Jeg vil huske de timer der svinder
og glæde mig til hver dag
Jeg vil påskønne alt vi får sammen
fordi det er vor fælles sag**

**Jeg vil glemme at alting får ende
og sige kun nyt er begyndt
lad min vidunderskønne betagelse
være af stof intet kan slide tyndt**

99.02.0257

GUDS AGER

Der lå en ager så løfterig
med mange slags urter og græs
En dag tog Fanden vejen forbi
den Satans uskyld sku' ta's
Han pløjede livet ned og tilførte
alskens der pinte ihjel
efterlod ageren afsveden, gold
Det fandt han bekom ham vel

Nu kunne intet trives mer
Han følte sig almægtig, stærk
glemte helt i fordummende had
At også han var Guds værk
Alt det han havde brugt op i begær
brugte ham op indeni
længe før landets agre var kvalt
var han sat sikkert bi

Ageren kom sig, blev atter plads
for broget og blandet sæd
iblandet brynje af senegræs
for at undgå mere fortræd
Gud så som altid det hele ske
ager, Fanden og alt
og ventede i sin nåde til dagen
hvor ageren selv havde kaldt

Sendte så harven ind at fjerne
det stædige brynjegræs
Nu kunne den begynde at indfri
løfter om høster og hæs
Den nøgne jord skælver uden skjold
mindes sin flåede sviden
gi'r sig kun nødig for harvens klo
omend den er kærlig viden

99.03.0259

FUGL FØNIX

Når prøvelser kom, så smiled' jeg mildt
og bar dem med styrke og glæde
for prøvelser er Guds nåde i svøb
så hvorfor skulle jeg græde
En prøvelse kom som ikke slap op
jeg smilede ikke mere
Jeg tabte modet, gav op og græd
for kræfterne var ikke flere

Og det var li' netop livets plan
jeg *skulle* fortvivle og græde
jeg *skulle* gi' op og sørge og dø
ved sorgen bli'r jeg gjort rede
Den åbned' det ulægte sår i min sjæl
og målte dets svimlende dybde
og nåden var hånden der holdt i min
på min færd i den sugende krypte

Jo højere op vi vil svinge os
jo dybere rod må vi have
Vi må ofre noget, som ørnefuglen
Fønix, for livets gave
Vil Gud ha' min smerte som jagttrofæ
med hjem fra jorden på tasken
så gerne for mig, lad ilden fortære
det hele, jeg stiger af asken

99.03.0260 +

ØRNEFLUGT

Husker du vindenes favntag der løftede os og bar
og træernes bølgede kroner som havet set højt oppe fra
Husker du himlens vidde og dybde i svimlende dyk
skueplads for solskin og skybrud og stjernernes sværmende myg

Husker du øjnenes møder og vingernes brusende sus
i sødmefuld cirklen omkring dig drevet af sansernes rus
Jeg husker her i mit fængsel bag tremmernes stængende rør
Alt lever lige stærkt i mig, jeg tillader ikke det dør

Stængernes hindring er smerte, at lyve den væk er for let
jeg mærker, jeg ved, men bag alting har jeg min fredfyldte plet
Ørnen bag tremmernes tvinge flyver i håbenes hal
Frihed og kærlighed fanges ikke i tids tørre tal

REGNTIDEN

Når regnen kommer til ørk'nens sand
og dybtørre dyndpøle stive
løser den op for torkens bånd
og vækker af dvale til live
Hvad vintertørken fik hobet op
bli'r opløst og omsat af vårflor
og alt som undgår vandets ånd
bli'r lagt til i fjor og forfjor

En regntid, en over tiders tid
er kommet med sukkende søle
Alt det gamle omsættes nu
sindigt men uden at nøle
Dårlige dunster stiger op
bobler brister som bylder
arløst i sort og svovlgult dynd
et sydende stinkende mylder

Med våren fulgte der nye frø
som lovede rigdom og lykke
og mens det vilde kaos tager af
planlægger de deres smykke
Jeg længes mod vårens blomsterflor
af gamle velkendte arter
Endnu mer mod de ny på vej
ad livsglædens færgefarter

99.05.0263 *

FAMILIEN

Og lyset drog ned og fordelte sig
i lommer af molekyler
blev sten og planter og dufte og men'sker
og lyden af ulve der hyl

Det skiltes som prismet skiller
i spekterets farver solstrålens enhed
farver for følsomhed, styrke, for intelligens
og for snu- og gemenhed

Vi si'r jeg er mig og at du er dig
og de andre dem kender vi ikke
men ligegyldigt hvilke øjne du møder
er spekteret i deres blikke

(SOL)BRILLERNE

**Der er solbriller på alles næser - det mørkner den ganske vision
så alle alverdens aspekter kun synes obskur illusion
og øjnene inde bag glasset ved ikke hvor'n her ku' se ud
De valgte at leve i mørket - vendte sig bort fra Gud**

**så glemte de lysets verden, de kan ikke se den mer
Møder de Gabriel på vejen tror de det'r Fanden de ser
og møder de Fanden på vejen tror de ham i englenes hær
bøjer sig dybt for hans svøbe og bilder sig ind Gud er nær**

**Det er Gud rent faktisk også for Fanden er Gud meget kær
Han sætter tryk på smerterne - vil I virkelig det her
Det brister brillernes blændværk, folk indser mørkets bedrag
og dømmes nok først hinanden for ve og vånde og vræg**

**indtil de ser deres eget, mærker dets fæle lugt
Så la'r de være at dømme, indser *det* også var flugt
og når alle næser har lugtet solbrillernes tosseri
da opløses mørkebrillen, og den dag bli'r verden fri**

99.05.0265 *

HÆNDERNE

Vi tror vi mestrer vor skæbne
puster os op i vort spejl
men øjnene ser forvrænget
denne forvrængning gør stejl

Der står en og påvirker billedet
der står også en bagom dig
skønt magtkampen sker inde i dig
far vild eller far vel din vej

Den ene si'r du er alene
den anden at du er Alt
du kan dø eller leve og elske
men ikke før du har valgt

Det er let at se alt foran sig
svært at se bagom sig selv
men går du kun efter det sete
byder du livet farvel

Vend dig ind mod det svære
det ender med at bli' let
Du bærer nok samme byrder
dog aldrig lige så træt

Du indser du ude er lille
men indeni er du stor
og du er i kærlige hænder
Altingens far og mor

99.07.0267 *

TILLID

**Jeg er sekundet i tiden
en krusning på dit ocean
jeg troede jeg var det hele
som led i din mægtige plan**

**Svigt var min eneste støtte
og min lille vilje var alt
Det oversteg mine kræfter
Altid var jeg den der faldt**

**Først nu ser jeg jeg tabte
fordi jeg i mistillid
afviste lærdom givet
engang i en smertenstid**

**Jeg er foton i dit lysbundet
et glimt af din alvished
tillidsfuld la'r jeg mig bære
igennem din evighed**

99.08.0268

BØLGEN OG OCEANET

**En krusning gled på et ocean
selvtilfreds nynnende “Se, hvor jeg kan!”**

**Blev til en bølge og sang på sin vej
“Jeg er den eneste ene af mig.”**

**Stredes med andre bølger og skreg
“Hvem regerer min vej? Kun JEG!”**

**Svulmede, kammede over i skum
“Jeg er alt, al and'n idé er dum!”**

**Sydede “Pyt med dybdernes hav!
Bare en tom og døvtum grav!”**

**Brølede ind mod en kyst og brød
Oceanet var liv og død**

99.08.0269 * +

GUDS ØJE

Jeg havde en snak med Gud en dag
hvor jeg savnede inspiration
Gud sagde jeg sku' male mig selv så det gjorde jeg
i al fald min situation

og da jeg var færdig blev det så til
at nu sku' jeg male Gud
Jeg blev lidt takkefuld - Gud er jo alt
himmel, hav, han, hun, inde, ude

Hvor er der allermest Gud på jord
hvor er den helligste port
I øjets dybder, i sjælens spejl
dér hvor der er allermest sort

Kikker du nøje ind kan du se
lys bag det mørke glas
og dér sidder Gud og ser gennem dig
ud på dagdrømmens gys og gas

Lejlala...

Men du skal VILLE se, blive ved
for at ku' se en brik
Guds øje er tovejs - dets skaberlys
vælder ud af pupillens prik

Ja, Guds øje er tovejs - det rene lys
stråler ud af pupillens prik

18.11.0269a

THE EYE OF GOD

**I had me a chat with God one day
for inspirational purposes, see
and God said to paint myself, so I did
that is – my situational me**

**”- and when you have finished”, God carried on
”- then you go painting me.”
I got lost in thought cos' God's everything
without – within – he and she**

**Where's the most sacred place on Earth
Where is the holiest gate
Beyond the eyes in the mirror of the soul
in the dot that's as black as black fate**

**Look very carefully and you may see
light shining in the dark
That's God looking through your peephole
into your daydreams just for the lark**

Lajlala...

**But you must WANT to see, keep it up
'r else you won't see a thing
God's eyes work both ways
the light of the One's pouring out from the pupil's hub**

**Yes, God's eyes work both ways
The purest love's beaming out from the pupil's hub**

99.08.0270

SOLFORMØRKELSE

**Hver dag er jeg ny, hvem var jeg i går
Hvis ikke jeg nedfælder tankernes spor
husker jeg ikke hvad førte til hvad
Jeg glemmer hvorfor, ”i går” bli'r kun ord**

**Skråsikker, usikker, sikker igen
vekslen med vinden fra dag og til dag
Det er som Månen formørker min Sol
min tanke farves af følelsers lag**

**Jeg troede engang at min tanke var fri
Hvor dumt, den sidder trods alt indeni
styret af føde og følelser s flip
helt afhængig af min harmoni**

**Jeg tør ikke tænke mig frem til valg
når solformørkelse præger min sti
Jeg giver det til tiden, jeg giver det til Gud
En dag flyttes Månen, og Solen er fri**

99.10.0271

HAJEN

Nede i mit turkisblå hav har jeg min egen verden
med venner og fjender, dikteret af minder
i vagtsom, ventende færden

Imellem seriøse søanemoner smutter der sorgløse klovnfisk
og planktonets sårbare glassuppe flyder om
tankekorallernes harnisk

Jeg fødtes til livet dernede imellem smådyr og fisk og delfiner
men frygter at møde den sorte haj
som snigende, truende griner

søger at undgå, jage den bort og dog er den altid til stede
en doven og smidig sort silhouet
der mørkner mit lys, min glæde

Jeg må vel konfrontere min haj og villigt lade mig sluge
gå gennem den sorgfyldte sorte bug
lade den kværne og knuge

for at komme igennem til lys, se største frygt i fortid
Hvilket under det var hvis mit liv
mestrede mørket for altid

99.10.0272

BARBAREN

At blive hård og hensynsløs er hvad der hænder mangel knøs
af de stød verden giver
og den hvis følsomhed er størst, han lærer at føre kniven *først*
før verden *ham* afliver

Men så en morgen finder han at han nu ikke mere kan
slå om sig uden smerte
så ser han at det blod som flød og som kan blive til hans død
kom fra hans eget hjerte

Og hvis han så er meget klog, så kaster han sit panserskrog
for atter følsom klædning
opsøger det han flygted' fra i sorg og smerte som barbar
og finder da sin redning

99.11.0273

RINGEN SLUTTET

Jeg så dig ikke da jeg var barn
du var der bare et sted
Om Gud var her eller der - hvad så
jeg vidste jo at du var med

Som ung slog jeg ind på et skuldertræk
skuffet, skamferet af skyld
Jeg mente du svigtede mig i den
forløjede barndomsidyl

Som voksen gik jeg i din periferi
halvvejs med ryggen til dig
Halvdøv og -blind, på krykker fandt jeg
krykker var Gud, ikke mig

Som moden vendte jeg mig til dig
og så dig i centrum for alt
bagom alt lys og lyd, bag et pust
af regnluft i ørkenens salt

Så nu er du ikke mere derude
en stemme i virkningers hvælv
Du flyttede ind og blev årsag til alt
så nu er du blevet mig selv

99.12.0274

SAI BABA

**Vi kommer af Guds Ånd til Jorden
hvor vi står i lære
vort ego pustes op med viden
til en sprængfyldt blære**

**Med traumer bli'r vor vej låst fast
og Åndens vej fortrænges
som voksne har vi glemt hvorfor
det smerter og vi længes**

**En dag vi ser vor egen død
på slagteriudsalget
fornemmer vi måske et andet liv
og har så valget**

**At bytte jantelovens døde løgne
skændet ungdom
for alt det sande som vi ikke har
for livets visdom**

**Da stod du der Sai Baba
for at tage mig ved hånden
og støtte på den pinefulde vej
retur til Ånden**

**Hvor alle andre svigted'
under egoets opstigning
stod du i dets fald og hjalp mig
med den svære ligning**

99.12.0275

TILGIVELSEN

Vrede, angst og sorg indeni
et bandhul for drager - hvorfor
Fortumlet famlende efter en baggrund
fatte, forstå sine sår

Forståelse, dragerne dog ikke fri
holden på smerten endnu
Tryk og umulig at glemme trods alt
stadigvæk revet itu

Forrevet bedende dødens befrielse
ud af de blødende sår
Snerrende drager sluppet at finde
vejen hvor ingen vej går

Gryende lys over hjertets sti
urørt af tidens tand
Frygtens mørke spøgelse flygtet
med egoets uforstand

Først forstå, dernæst give slip
gaven vil give sig selv
Fra dragebandhul til frihedens fred
i hjertets tilgivelseshvælv

PLANERNE

En tung elefant gik aftentur
som kun en fante kan
så let og tyst og fantastisk adræt
som nogen idrætsmand

Han gik ad en gammel, veltrådt sti
han vidste han var stor
på stien trængte han slet ikke nogen
på den nøgne jord

Men lige som han gik så hensynsfuldt
sank han i myrernes bo
forbistrede dronning, tænkte han surt
lissom han var så go'

Hvorfor holder hun sig ikke bare
af vejen som andre ved
hun forpurrer mit formål med under-
gravende virksomhed

Inde i boet mødte han dronningen
som sørgmodig sagde
Hvor kan det falde dig ind at knuse
min verden ad behag

Regner du kun med de yderste planer
på vor fælles sti
må læsset vælte, du ignorerer jo
verdenerne indeni

02.00.0277 *

DØDEN

**I går så jeg døden, han kom til mig
og sagde ordløst sit navn
Farveløs var han og kold og tom
som han fremstod af tågens favn**

**Hans ansigt, forstenet, var uden præg
og øjnene uden liv
Født af den famlende tåge
var han vidne om egoets kniv**

**Alene kontrol for at tæmme følelser
duer kun til at tage liv
Fortsat at holde fast deri
vil gøre mig død og stiv**

SVANEN OG RAVNEN

**I vildfarehedens sortladne skov
mødtes to fugle engang
Slog følge igennem det filtrede krat
for at finde den sollyse vang**

**De havde så meget at tale om
forsømte og ene to
så mens de kortlagde skovens stier
fæsted' de fælles bo**

**Endelig fandt de skovens grønne bryn
hvor lyset tog dem i favn
Han så H. C. Andersens svane så hvid
og hun Odins vise ravn**

**og selvom de agted' hinanden højt
og følte vemod og savn
så måtte de skilles, hun for at finde
sin svane og han sin ravn**

04.00.0280

DEN ENESTE ENE

**Sølvbåndet snor sig i sindrige bugter
Loven for livene, tid efter tid
Evig til stede, sjældent bemærket
Anløber aldrig af aldringens slid**

**Oplyste dem, der hørte dens stemme
Ruskede dem der veg for dens kald
Styrkede skabelsen, mildned fortabelsen
Altid fortrolig i opgang og fald**

**Farver og former kom og blev glemte
Samlede angstfuldhed, vrede og sorg
Sølvtråden fortsatte glad, ufortrøden
Kærlighedskilden fra sandhedens borg**

HVOR PEBERET GROR

**Når sandheden sløjfer glorien
om et tilbedt idol
bli'r vi tit lidt for nøgne
under den klare sol**

**Idolet sveg vor forventning
sin uofficielle mission
At dyrke sin dyrker til gengæld
en rent kommerciel transaktion**

**Men - sådan gør livet ikke
Det færdes hvor peberet gror
Sandheden triv's ikke særlig
på trygge, lineære spor**

**Der står vi så alt for sande
Kærligheden tog fat
Slukkede nødens løgne
i den usikre nat**

**Tænk hvis man nu ku' blive
opfyldt af ægte lys
Farvel til den stakkede varme
og frygten for kolde gys**

00.07.0282

HEKSERINGEN

**Når man står midt i verdens spejsal
ser sig nysgerrigt omkring
kan man lege et billede lyver
i spejlens heksering**

**Man kan lege det kommer fra andre
slet ikke spejler en selv
fordi man helst er fuldkommen
under Fruherres hvælv**

**Man kan også se nøje på det
indta' den tørre besked
la' selvbedraget forsvinde
så man vågner op og ved**

**Og det som man stædigt holdt nede
vokser man pludselig af
ud af de gamle klude
og ind i en splinterny dag**

99.11.0283 +

PUSLESPILLET

Jeg gik i stykker i januar
i tusind puslespilbrikker
ved ikke om jeg har brikker til
et nyt liv som landet ligger

Jeg roder rundt i mit puslespil
søger at samle mig sammen
leder febrilsk efter kanterne
bare for at bygge rammen

Det er nok klogest at la' det være
og stole på livet kommer
men tænk hvis det ikke bli'r som jeg vil
Åh, ikke endnu en ommer

Det skræmmer at være magtesløs
jeg kan ikke lade det ligge
prøver at se ham i kortene
men nej - han kommer nok ikke

00.02.0284

BRUDE BROER

**Der sad en drage på skatten
med forpoten favnende om
kløerne grisk nedgravet
og øjne der lovede dom**

**Den havde engang en Mester
som mægted' at styre dens magt
indtil hans vished vakled'
for da skiltes de i foragt**

**Hans frygt gjorde en drage af Fønix
Hans mistro gjorde den utro
Hans opgivne skat gjorde gerrig
Hans svigt brød moralens bro**

BALLONERNE

Når man som barn bli'r drillet
og ingenting forstår
blot sidder der med smerten
og et fortabt hvorfor

for sidenhen som voksen
at bli' kaldt arrogant
så er det vel på tide
at se hvordan det'r sandt

For er man sart og omgir sig
med uangribelighed
kan alle rigtig mærke
den fæll's afmægtighed

Hvor meget vi end hærder
vort bløde punkt mod hug
forbli'r det indeni os
et sagte hjertesuk

og alle små, små mennesker
blæst op mod sårbarhed
vil se hinandens balloner
som mål for stikkenhed

Men når vi ligger slatne der
på jordens herlighed
Så ser vi uden omsvøb
det sande liv bagved

Og så kan vi jo himle op
om andres taktløshed
Men vi kan også le ad
vores selvhøjtidelighed

00.10.0288 +

LØGNEREN

Det ramte mig dybt i hjertet
den dag jeg forstod at han løj
Jeg blev vred og tænkte forvirret
på om det hele var røg

Hvem var han, manden jeg kendte
der ikke turde være hvor han var
mens han sad i min varme stue
Hvad var det for byrder han bar

Og så var min vrede borte
afløst af medynk med dem
der hader sig selv så meget
at de må lyve sig frem

Vis på at være fordømte
stjæler de hvad de kan nå
Nydelige levende døde
længe før de går i stå

00.10.0290 *

TRÆET

**Jeg står ved foden af Yggdrasil
formørket af hævngherrighed
og undrer om de i Valhalla mon
virkelig ved hvad de vil**

**Jeg står ved stubben af Livets Træ
stivnakket, muggen og hæs
af kundskabens æbler og vredens druer
et selvhøjtideligt kræ**

**Jeg står ved stolpen der bar en mand
et offer for kundskab og hævn
Dog sagde han: De ved ikke selv hvad de gør
Tilgiv jeg er lige sådan**

DE FEM TALENTER

Af og til har jeg gået og grundet på
om jeg mon har spildt min tid
Kunne jeg ha' forstået mig forlængst
men stak af i indre splid
Foretrak jeg spliden frem for stærk stabilitet
Var det nem're end at fatte min realitet
Ku' jeg, sku' jeg, mon jeg,
var jeg, gjorde jeg, lod jeg -
udtryk for en masse mindreværd
Indoktrineret besvær

Der er koldt i det hjørneløse rum
uden op og uden ned
Hvor talenterne slås om plads og pris
i en træls uendelighed
Ingen vinder, ingen taber, bare status quo
Fanget i sig selv og rummet uden landgangsbro
Er man kold og lammet
hvor modet sku' har flammet
bli'r der blege spøgelse af alt
En fuser kort fortalt

Jeg studerer min ungdoms skilderi
tankestregen i mit liv
Ser på striden i mit umodne sind
så'n, 50 års kronisk kiv
Tiden gi's så lidt værdi blandt andre ting i dag
Jeg står her fordi dens visdom standsede mit slag
for da alt var modnet
fik de 5 et rodnet
gik i spand i skøn samdrægtighed
Jeg spildte ingen tid

THE 5 TALENTS

**Time again I have thought and asked myself:
did I waste my time, my life
Could I've seen, should have found me long ago
yet gave up, gave in to strife
Would I rather have that strife than strong stability
Better that than come to grips with my reality
Did I, could I, should I, would I, was I, might I
Tell-tale terms of insecurity
Inferiority**

**It's so cold in the cornerless abode
up and down but known from dreams
where the five talents fight for state of one
for eternity it seems
None the winner, none the loser, ever status quo
caught within your own time/space with just nowhere to go
When you're cold and lonely where courage should be only
pale grey ghosts are all that you will see
A damp squib's all there'll be**

**Surveying the painting of my youth
seeing the hyphen of my life
All this war in a mind still immature
50 years of constant strife
Time is given little value in our day and age
I am here because it's wisdom stayed my chronic rage
when all 5 were full-blown their roots too were full-grown
they teamed up a dream in rythm and rhyme
I wasted no damn time**

00.12.0292

OLE

I en verden fuld af mørke kom han til mig
med det lys jeg havde mistet troen på
Øste gavmild af det uden krav om gengæld
for han vidste, som man giver vil man få
Og han brugte ikke store, flotte fraser
han var bare sand og fin i al forstand
Hvad der var af mørke i ham var hans eget
Det blev aldrig gjort til mit af denne mand

Der var mange ting vi gjorde på hver sin måde
vi var vidt forskellige dengang som i dag
Dog var intet kun den enes lod at bære
alle pligter var selvfølgelig fælles sag
Ingen grumme ord ku' gro i vores sfære
der var ikke noget de ku' leve af
Spørg mig ikke hvor'n der var i Edens Have
vi havd' bare himmelsk fred fra første dag

Og alligevel deltes vejen som vi fulgte
Alle skibe skal igen en dag til søs
men jeg takker for hver time i hans selskab
for hans styrke, for hans lune, for hans kys
Jeg ved godt at det var rigtigt vejen deltes
der var brug for noget ukrudt i mit bed
men han har en høj placering i mit hjerte
hvis du spør'r hvad jeg forstår ved kærlighed

Og så gik der lige 15 år, lidt mere
med erfaringer af ny og blandet art
men nu sidder jeg squ atter i hans køkken
Kylet ind af livet - i en vældig fart
Vi har fået mere hvidt – og blankt - og foldet
har dog samme helt guddommelige fred
bor i hver sin del men mødes her i køkkenet
og det'r stadig uforlignelig kærlighed

01.03.0293

DRÅBERNE

Dråberne falder, uanset time
uanset ladning falder de ens
lindere, trægere, lettere, tungere
aldrig gør de sig udtilbens
runder i det lige nu de har sluppet
fladslåes efter et susende fald
samler sig prompte prosaisk i pytter
klar til at lyde et kommende kald
siver og søger igennem og via
til søer af væsensuensartet last
men flyder, fordamper og falder tilbage
til Moderhavet med egen hast

SKIBET OG HAVET

Engang i tidernes morgen
på synets længst sunkne rand
boede der en fisker
med viv på en lysende strand

Han var for hende som skibet
der elskende havet befor
Hun var for ham som havet
hans elskede, søster og mor

De leved' og døde sammen
og leved' og døde igen
mens tiden forfløjen førte
sin tavse, usynlige pen

skrev havet ad andre lejer
og skibet ad anden kyst
at samle alverdens visdom
i langsom modning til høst

Havet bølger i brystet
og bruser under min hud
Jeg står på en strand og spejder
så langt jeg kan øjne ud

efter den hvide kile
der kun kan være dit sejl
dansende mod mig som mågen
henover havets spejl

01.06.0295 *

RAVNEN

Han kom og bevirkede kaos
og lykke og frustration
og bristede drømmebobler
i håbefuld irritation

Lod mig sidde og visne
i startboksens golde hul
med aborterede planer
som gårsdagens kolde kul

Morgener i sengen med sorgen
aftener med sorgens godnat
Håbets snehvide due
ser ikke i raven en skat

Dog ejer den visdommens nåde
og vingen har regnbuens skin
Under dens dunkle faldskærm
heles det sårede sind

Retfærd og regler er mejslen
når jorden former sit liv
Uret og kaos sliber
det rå til det modne motiv

Han sagde han elsked', han loved'
men alt han gav var et nå
forrådte den skønneste gave
men raven sagde: "...hvad så?"

01.08.0297 *

ILDEN, VANDET – DAMPEN

To dødsfjender mødtes på grænsen

spejled' hinanden en stund

et hav af knitrende varme

et klukkende køligt sund

Så stredes de favnende, sydende

tabte som kræfterne svandt

men skabte i døden noget

der viste at begge vandt

En lysende fuldendt søjle

en levende skykatedral

De strakte sig let mod himlen

forenet i dampens spiral

01.09.0298

NÅDESDYNDET

Følelser er et forbløffende dynd
hvor elskoven afsky ledsager
kan være en mose med sikker bund
eller en bundløs ager

Hvad de viser er øjets splint
som kun kan ses på den måde
spejlet nede fra hjertets grund
kun mulig at fjerne med nåde

Hjerte tak min uvidenhed
for nåden som fik den fjernet
havde jeg anet det gjorde så ondt
ville jeg have dig værnet

Far nu er du omsider død
fordi jeg elsked' så meget
at jeg fik nok af at elske svigt
da alting var målt og vejet

og kærligheden blev fri og ren
ved nåden i dyndets smerte
nu kan den leve grænseløs
i mit helede hjerte

01.10.0299

DEN RETTE VEJ

**Vandringen går imod bjergets top
ad vejen der gås alene
Ruten vælges efter behov
for den er den eneste ene**

**Andres veje er vildgængerspor
Vi mister os på de stier
om vi må gå i sorg og frygt
Kun vores når mål, befrier**

**Nogle følger hengivelsens spor
andre forsagelsens gangsti
Jeg går den gyldne middelvej
til tinden som altid er midti**

**Bror, du slog mig og græd imens
jeg græd da jeg modtog slaget
I tindens mål er al gæld betalt
Ånden er fri af laget**

01.10.0300

TOGET

**Man kan stampe åndløst ad spor på spor
for fuld damp dag ud og ind
Samle på slagger, rangere sig ud
slidt op før tid for en verdslig Gud
som lønner en med et tomt skrabud
når man fyrer den sidste pind**

**Og stå udrangeret og ånde dybt
med damp oppe dag på dag
Opbrænde slagger, spore sig ind
blive klar til den gunstige vind
og tøffe ad sporets nylagte spind
i guddommelig ro og mag**

**Jeg ved ikke meget om verdens spor
så mange ved meget mer
Kun kolde slagger altid for mig
en ledestjerne lyser mig vej
En dag har den ledt mig ind til sig
jeg er på mit spor, det sker**

01.10.0301 * +

HJERTEBROEN

**Vi færdes i verden alle som én
men følger forskellige planer
Den fælles vej fører til samme hus
med folk med forskellige vaner**

**Vi taler og tier på samme vis
dog ikke på samme frekvenser
Vi smager på livet og mærker os
forskellige slags ingredienser**

**Men gennem det hele går der en bro
som samfatter menneskeheden
Den springer fra hjertet ad øjet ud
og den hedder kærligheden**

01.02.0303 * +

GEVINSTEN

Hej veninde i spejlet
Hvor ser du træt ud og trist
Du plejed' at sprudle af livsmød
Hvad blev der mon af din gnist

Fire år er det nu siden
jeg scored' en hovedgevinst
Af dem er der talrige typer
fortryllede tudser ej mindst

Jeg kysset' den, håbede, troede
Der skete ikke et kvæk
Jeg vidste at den var fortryllet
dog hopped' den bare væk

En tudse kan være fortryllet
Men vil den igen være prins?
Foretrækker den at vær' padde
har den ej højere sans

Jeg slap den - det var gevinsten
men sorgen slukked' min gnist
En dag når jeg atter tør leve
tændes den vel til sidst

02.02.0305 *

DE NØGNE

At færdes nøgen imellem pansrede
vogne kræver mod
Det er to verdener i kollision
det har ofte kostet blod

Det viser TV-nyt langvejs fra
som fra gaderne her
Slagsmål er bare en spejling af
verdenssind her som der

Rigtig harmoniske mennesker
er faktisk temmelig få
Flertallet synes forbandet ens
med gråbrune frakker på

Kommer der en der har mod til
at færdes nøgen, bare være
Så kniber frakkerne øjnene i
mod det blændende skær

Dog kan de ikke la' være at kikke
farverne stråler så smukt
Som i tiden før vinteren kom
med frakkerne så de blev slukt

02.05.0308

RØGSLØR

**En psykologisk røgforgiftning
skabte en hel industri
så alle ku' lave en ydre os
til dække for den indeni**

**Hver gang en snehvid pind bli'r tændt
udleves psykologien
Når røgen snor sig ud til dis
afsløres maskepien**

**Så for at blive rygningen kvit
se på den skjulte røg
Kontrol kan fjerne den hvide pind
ikke den indre smøg**

02.05.0309

RØGELSESTRINNET

**At vende en røgforgiftning
til røgelse der bygger op
er baseret på reglen
bring projektioner til stop**

**Og når de er ædt og opbrændt
og alt der var andres udskilt
er kun byggestene tilbage
sunde, intet mer spildt**

**Jeg bygger en røgelsestrone
ren og usvigeligt min
på det eviges tidløse grundlag
som et guddommeligt trin**

02.06.0310

BEDREVIDEN

**Jeg ved hvad alle bør gøre
Hvor er der meget jeg ved
og meget andre sku' vide
Kom bare til mig for besked**

**Hør om hvordan du bør leve
hvordan du bør tænke og tro
hvor'n du kan blive rigtig
og hvor'n du kan finde ro**

**Hvordan JEG får fred i mit hjerte
hvor verden endnu er i skår
trods år med klistren-klinken
ved hjælp af fordi og hvorfor**

**Nå, lad ironien fare
og livet føre mig med
for *det* har jeg lært af livet
Hvor meget jeg *ikke* ved**

**Her kommer min bedste viden
Strit aldrig, aldrig imod
hvad livet tilbyder af lærdom
om alt det vi ikke forstod**

02.07.0311

SKRALDEMAND – SKRALDESPAND

**Hvorfor dog stadig vade rundt
i sofistikeret spekulation
Var det ikke rørende enkelt
en temmelig dagligdags situation**

**Der lever men'sker i massevis
fulde til randen af gammelt skidt
og det er bestemt ikke særlig rart
at acceptere sit mørke som sit**

**Så derfor søger vi efter en
der villigt vil bære vor tunge byrde
være skraldespand for vore lig
så vi kan blive ved med at myrde**

**Kvinder bær' mændenes følelser
mændene kvindernes handlekraft
Jeg lærte bare til bunds at det pjat
var dårlig vane jeg HAVDE haft**

02.07.0312

VERDENSKVINDE

Hele verden er delt op i
de der g'ir og ta'r imod
Jeg har taget nok fra verden
som skal ligge for min fod

Alle verdens roller skifter
det er bare livets lov
Jeg er ingen urostifter
nej, den stemme der shri'r "HOV

- du er kvinde, kunstner osse
du vil sulte, det er en regel"
i mit indre er en tosse
og den ydre verdens kval

Gud har skabt en gavmild verden
hvor enhver kan finde plads
Jeg blev skabt så jeg skal være her
ellers kald mig bare Mads

02.07.0313

VERDENSELSKEREN

At elske er så mange ting men aldrig tossegodhed
Det handler om
at gøre som
det gavner bedst
for nær og næst
og ikke som du selv helst vil for det er egengodhed

Det menneske du elsker høj'st skal du måske forvise
Det gør dig vred
det gør fortræd
bemærker kun
når *du* er "ond"
for det er nærhed intet værd, den frihed ingen lise

Hvis du vil elske verden frem til kærlighedsbevidsthed
så undergå
at trampes på
for kun derved
fås ren besked
om afgrundsdybden i den kval som skabte verdens tristhed

Og kan du bringe kærligheden frelst igennem pinen
ud'n bittert had
igen bli' glad
gi' slip på alt
som stod og faldt
da kan du elske tusindfold det som du ku' forinden

02.10.0315

TOTAL OVERGIVELSE

Inde bag øjnenes spejlgardin er jeg så inderlig træt

**I årevis har jeg kæmpet imod
Og kæmpet for - OG henimod
at samle min indre kvinde og mand i hvert eneste åndedræt**

Og stadig står de det samme sted i mistroisk status quo

**Nu ved jeg hvorfor de mangler tro
Enhver teoretisk facet har jeg bo-
ret i og forstået og dog står de der - hvordan får jeg slået bro**

Det er med det som med andre ting - jeg skal simpelthen give op

**Stå ved jeg er fuldkommen lille og svag
leve i fred med mit nederlag
først når jeg ikke mer blander mig kan forsynet hele mit flop**

Så kommer den tid hvor jeg intet gør, mens tingene bare sker

**og jeg udeltagende flyder med
på Guds almægtige kærlighed
som stille sorterer, kasserer, fornyr og samler imens jeg ser**

02.11.0316

TORNEN

**Kasted' mig tankeløs ud i mit liv
til spidning på kærligheds torn
Vred mig i smertefuld fryd og kiv
ofred' tribut til Jorden**

**Vristede mig omsider fri
til spidning endnu engang
Atter i syngende kog indeni
nu med vemodig klang**

**Tredje gang tornen rakte ud
søgte jeg ly bag fornuft
Intet standser den roses skud
Alt er for den som luft**

**Befriet og pinligt klog på Jorden
gruer jeg hvad mon sker
Stadig truer kærligheds torn
Jeg trygler: aldrig mer**

TIENDEDELENE

Verdenshavet sendte en sky
til vejrs på rejse en tid
Den strejfede om mellem syd og nord
til den faldt for polaregnens bid

Som stjernestøvkorn dryssed' den ned
og blev til et lag på en bræ
For sejt fælles flyden mod havet igen
ofrede den ethvert præg

I talløse glemselens år gik rejsen
til bruddet ved bræens rand
Et knejsende bjerg, grønblående hvidt
drog af mod en ukendt strand

Men mens det stateligt sejlede frem
gled lagene af et for et
Dels var det havet der viskede væk
dels solen så'n lidt efter lidt

Og både den stolte ene tiendedel
som de ydmyge ni
Alle måtte de sande de kom
fra verdenshavets regi

02.11.0318 +

HJERTER SPADE

**Du vil elske af hjertens lyst
og når du skuffes bli'r det let hade
Farlig modfaset kærlighed
at prinsen blev til en spade**

**For at undfly din smerte uskadt
tror du du må hærde dit hjerte
Hjerter kan ikke takle had
kun elskov og sådan er det**

**At hade spaden du valgte selv
gør at dit hjerte rammes
hvordan kan du vel høste hævn
uden livslysten lammes**

**Og hvorfor tiltrak du lige ham
der gav dig så dyb en smerte
Tilgiv ham og det tilgi's dig
du var så ond mod dit hjerte**

02.11.0319

VIELSESRINGEN

Den kreds en vielsesring beskriver
dannes af mand og kvinde
Det ene halve kredsløb af ham
det andet halve af hende

At få sin egen halvdel fyldt ud
er svært nok, medfører smerte
Den anden gifter man sig så til
for støtte til såret hjerte

Forklædt i en anden ham end vor
virker det mindre farligt
Forførelsen bringer os i kontakt
nærmer os såret varligt

Således døvet mærkes længselen
efter at fuldføre kredsen
Vi skilles, mødes og skilles på vej
mod heling, afrundingsfasen

Ene føles halvhedssår mest
mens indre broer bygges
det følges dog af stadigt voksende
tro på at vi vil lykkes

Når kredsen sluttet kan vi vælge
en anderledes ledsager
En der er hel og fuldendt som vi
velkendt af ringenes mager

02.12.0320

GUDS CIRKUS

Jeg ligger på en sky og ser
på cirkus underneden
hvor me'nskemyrer myldrer rundt
i egoistisk smeden

De parres og de skilles
og de hugger fra hinanden
Selv helt heroppe høres deres
kævlerier og banden

Her er så dejlig fredeligt
og rummeligt heroppe
Jeg tænker "at de gider"
og beslutter selv at stoppe

Det vil jeg huske når jeg er
dernede efter pausen
Det er sveda for åndssvagt
at få svip og ondt i mausen

når al den lidelse som jeg har
gået og gloet mig blind i
blot er et laset sjal jeg
vikled' evigheden ind i

Blandt alle klovner har jeg
været enestående komisk
Gud må konstant ha' grineflip
af no't så disharmonisk

02.12.0321

GRÆDEGRUBLERI

**En høj og hellig ånd har sagt at du bør ikke græde
men også at dit hjerte må du aldrig falsk forråde
At disciplin er medicin som vel vil verden redde
men også at medfølelse er nøglekort til nåde**

**Og alt er sandt men ikke taget ud af sammenhængen
for hvem og hvordan var nu lige den som det blev sagt til
Der kan jo grædes ægte ud af glæde eller trængen
såvel som tappert for at snøre andre med et magtspil**

**og for at få lidt mere plads til jammer i kommoden
men også for at blive helt i bund og grund befriet
Gråd forløser, selv det mindste men'ske ved metoden
så hvorfor sku' vi ikke bruge den mod alt fortiet**

**Bruges den ansvarligt har den ingen fiskekroge
er bare tro mod livet med sin sande hjertevarme
og bli'r så disciplin og klarer tanken for den kloge
i følen med sig selv i sine omsorgsfulde arme**

**Græder vi derhjemme uden farisæisk falskhed
så mødes alle kravene, privatheden og troen
disciplin og medfølelse i behersket sprælskhed
og så er vejen banet for gevinst som liv og groen**

02.12.0322

FLADE DÆK - STADIGVÆK

**Mit hjerte blev brudt op i januar og knust en dag i oktober
Jeg finder det træls at jeg stadigvæk
4 år efter har flade dæk
jeg har det jo godt og savner intet og synes jeg er meget sober**

**Men møder jeg et tilfældigt blik fra en mand vil øjnene vige
jeg vrider mig, kan ikke holde det ud
slet ikke slippe det under min hud
styret af smertensangsten viser jeg det som jeg ikke vil sige**

**Jeg håber bare de stakkels mænd der helt uskyldigt må bøde
for mine humpende hjerteslag
ikke føler sig fejet af
slået i hartkorn med glasskår og skidt når de sikkert er ganske søde**

**Samtidig banker livslysten stadig stærkere på mine døre
Jeg vil så gerne, takker dog nej
bange den atter punkterer mig
gid alt dog snart var helet så livet fik magt og luft til at køre**

02.12.0323

DET LEVENDE TANKETOG

På Ishøj Bytorv vælter livets tog forbi i strømme
som tanker om det gamle og det ny livs kamp og drømme
Mange ny er tændt med håbefulde potentialer
og mange gamle slukket helt af triste sjælekvaler

Jeg ser en gammel kvinde famle fremad med sin gåstol
med ansigtsfolder som en frossen flod på Jordens nordpol
En gammel mand der spiller barsk, forbidt af livets storme
som dække over hjertet der er dødt og ædt af orme

Jeg ser de unge kvinder gå i stadier af opgør
med forne tiders tyranni om kønnets embeds medfør
de unge mænd der kæmper for at nå identiteten
i vished om, den gamle slags er færdig på planeten

Der er familiemoderen på tærskelen til en ændring
bekymret for om det nu bliver partnerskabets kæntring
Den unge barnemor som står forladt med bristet hjerte
fordi den styrke som hun stoled' på kun voldte smerte

Så er der manden som blev skilt og plukket af sin kone
der brugte børnene til at tvinge ham til takt og tone
og nogle der nu kun ser livet gennem flaskebunde
den snævre grønne kikkert undgår alle krav og grunde

Der er enkelte der viser varme, vid og væren
stikker ud fra mængden blot på grund af atmosfæren
De og så de unge ny ku' bringe bud om tiden
gid den fejer alt det gustne gamle ud til siden

02.12.0324

PRINS BOVLAM

**Du kommer imod mig som intet var sket
og tror at min favn er åben
men alt hvad du præked' og aldrig turde
står mellem os som en isnende mur
af dybfrossen skrigen og råben**

**Du vidste ikke bedre javist
jeg tilgi'r dig råt, usødet
og ved du aldrig vil kunne forstå
det er ikke hævn jeg håber at få
med min kølige afstand ved mødet**

**Du lærte mig bare om skuebrød
og illusionernes vanrøgt
Blot du ser på mig bli'r jeg syg
gamle sår bryder op påny
Dit mindreværd gør mig nedtrykt**

**Så selvom du spiller komedien smukt
er favnen fuldstændig lukket
Min kroniske uskyld definitivt slut
din bovlamme prins med krikke skudt
begæret endeligt slukket**

**Jeg ville så gerne se himlen på jord
som uskyld uskadt af voldtægt
men jorden er viden, vacuum er sygt
uskyld og voldtægt er lige stygt
Det blev taget til indtægt**

02.12.0325

REBET KAPPET

**Vil vi gamle uvaner til livs
knægter vi dem som regel med kontrol
en jordisk foreløbig løsning
altid at gribe til vold**

**Himlen har dog en endelig en
med himmelsk sædvane helt vendt om
at vi skal opgive kampen
så uvanen løber tom**

**Så længe vi kæmper holder vi fast
accepterer vi slappes vort greb
og himlen sendte mig manden
til mit karmiske reb**

**Ånden er overjordisk genial
Vil du være evigt fri af din kval
da elsk den helt og aldeles
Hvis, er du splittergal**

**Han var den eneste mulighed
aldrig kunne han føles fæl
på trods af gyldige grunde
han, min tvillingesjæl**

DRAGEN OG MØEN

En drage fik som drager gør foræret en mø fra byen
En ydmyg bøn for byens fred
udsættelse af slem fortræd
Det var ikke første gang det var sket og det pyntede lidt på menuen

Han satte sig og så hende an i blandet had og længsel
som altid i den situation
som altid kræved' kompensation
for møen kaldte på noget i ham der lissom forgik i et fængsel

Hvor var hun dog lille og bange og smuk, ku' stå i hans barkedede næve
Tænk at være skabt så blød
i verden her af drab og død
Hvorfor var hun her, generende svag, fortjente bestemt at bæve

Han kunne ikke elske, ku' kun te sig grumt og tosset
Skabt til skade vold og sorg
Et frustreret kæmpeskrog
Som altid dræbte og åd han møen der gjorde ham så grum og klodset

Hun fyldte småt i hans store vom men gav dog nogen tilfredshed
Han vandt den latterlige kamp
med klo og kraft og røg og damp
alligevel - inderst inde i ham sad der stadig en slags forstemthed

Nå, møer de kom i uendelig strøm, sære, dødssikre døgnfluer
Gåder til lidt tidsfordriv
i et stivnet dødsdømt liv
i foranderlighedens verden hvor kun forandringsvillige dyr duer

03.02.0328

VOKSEVÆRK

Hjertets dundrende hovslag ryster mig ud af min søvn igen
Atter en nat med et hul klokken fire
Et pres indeni som en groende spire
gør oprør mod urgamle bånd jeg fik mig ved nogen jeg kaldte ven

Du var en genganger af denne nogen, og jeg satte grænser for dig
Samtidig trak du dig væk fra min styrke
ønskede andre ruter at dyrke
Mørket må løbe til ende før lyset kan vælges og vise os vej

Hvordan gøre dette hvis ikke i tvang med at elske mørket til bunds
Først da ved vi hvad vi si'r nej til
først da tilhugget med livets mejsel
hvis vi dog elsker det mørke der tog en så grundig og smertelig luns

Nu ligger jeg her med sparkende hjerte, vil være sejrsskjorten kvit
Væggene om mig nu er for trange
Lyde igennem påtrængende klange
vokset ud af huset jeg bor i skal findes det sted der er mit

FYRTÅRNENE

Jeg *ved* det var mig der trak mig
gik hen og fik nok i mig
jeg *ved* at jeg tænkte på en anden
dog aldrig ku' slippe dig

Der *er* ingen regler hernede for
hvilke storme vil gribe os
helt ud'n vi kan vide, vælge, vrage
I livet må vi gi' los

Alligevel var du der, hjælp mig
i stormøjers sorg og savn
Du støtted' min vej igennem hvirvler
ikke retur til din favn

Dog hvem ved vel hvor vi vil ende
nu din storm har grebet dig
Jeg kan kun stå lige som du gjorde
fyret der lyser på vej

Men *kunne* no'n læse min tanke
her atter i læ, i land
med rede på hvad jeg fornemmeser
ku' kun du være min mand

03.05.0331

ASKEPOT

Der er to måder at være på og de er modsat hinanden
Vi ku' faktisk sige den ene hører til Gud og den anden til Fanden
Du kan gøre som verden vil og tilpasse dig hvad den kræver
eller som du dybest set er skabt til - så elsker du det du laver

De fleste starter som Askepots søstre med at klippe og hugge
Nogle bli'r Askepot der kæmper for op af asken at dukke
Her er der bare et lille "men" - du vil helst forblive i live
og skønt du hel're vil dø end gi' op ka' det godt få dig til at pive

men *vil* du vær' den du er må mere end vaner og mønstre ændres
og det betyder at gamle altre og skuder må splintres og kæntres
Det sket bli'r det omvendt, gammeldags askeslæb vil bremse processen
Jo mere du bare elsker dig selv, des mer magisk ild i essen

Det skræmmer, så det går sjældent let at springe på Gud fra Fanden
De rette organer skal bygges i tiden - imens er du gerne på spanden
Jeg håber sådan at mine organer er dannet snart og i tide
til jeg kan nyde det - det er træls at hænge på spanden og sk...

02.10.0332 *

STORMFLODER

**Når stormene raser bli'r jeg så lille
en hvirvlende blomst i det brusende vilde
Vande og vind farer væk med min vilje
tabt og forstumlet, en afreven lilje**

**Nok atter lille fordi jeg vel mindes
den fryd som var pigens men aldrig en kvindes
Det var ikke farligt at slippe kontrollen
modstand var det der hidkaldte volden**

**Forført gennem trængsler af livsflodens strømmen
kom angsten for smerten og knægtede drømmen
en flugt ind i dødsillusionernes verden
troen på kontrolleren min færden**

**Kontrol er kun lortnok, bli'r livsløgn og døden
Jeg længes mod flyden, tryk, ufortrøden
og før det igen bli'r umiddelbar måde
må angst udleves, stormene råde**

03.10.0333 *

PEGASUS

Se den vældige flade af lys
som er Pegasus' snehvide vinge
Mod den er min mølvinge
med sit skimlede flyvestøv temmelig ringe

Et strejf og støvet og bæreevnen
er bristede illusioner
jeg klynged' mig til i panisk angst
for Pegasus' store visioner

der overgår alle møls fantasier
uransagelige, sære
Jeg orker ikke at tvivle mer
MÅ tro, min vinge vil bære

03.12.0334 *

VANDLILJEN

Så smukke de er de illusioner
lette at kalde løgne
fordi vi slog os i uvidenhed
og slukkede vores øjne

De slører svovlende helvedesgab
og vældige fjeldmassiver
Stryger verdens arrede skind
bevinger de ord vi skriver

Fortrolighed med deres smertensfryd
kræver ukuelig vilje
Den der ikke går gennem slam
kan aldrig gro op til lilje

Vandliljen vendte drukn til drift
Født af slam aldrig fangen
Visdom vandt den ved ydmyg accept
steg op til lys for mangen

03.12.0335

TI DØRE

Der var engang og en til og en til
En række grå døres erfaringer
Sat mellem skillevægståger af tider
gerne kaldt søforklaringer

Går én dør op og la'r lys skinne ud
er det rimeligt hjertevarmende
Ti på række i strålebundt
er laser, skærende, larmende

Murrende minderåb, fule følelser
skin der skærer i krykkerne
Dog guddommelig kærlighed
lyset skabte jo skyggerne

Holde det ud - hænge på - blive ved
lege med lyset og smerterne
Brænde det gamle og genopstå ny
Sådan dimitterer hjerterne

04.01.0336

ÆONEKSAMEN

Årtusinderne er gået siden
jeg gjorde engang i nælderne
I liv på liv har jeg studeret
hver eneste vinkel af fælderne

Jordens skolenælder besungne
duer kun til et af livene
Mod æonernes nælder er de
bare et suk i sivene

Her et sted i et andet land
står jeg og ser på nælderne
Vil nu vælge en helt ny vej
snyde nældefortællerne

Brænde de gamle nældebøger
omsætte koret af dogmerne
til frihed og uforudsigelighed
Transmuterende traumerne

04.03.0338

FUGLEBURET

**Reglernes fuglebur blevet korset
der frembringer røde striber
Vil varsle både liv og død
for hver en indfangen fiber**

**Vækst er umulig uden en død
så livet kan sis ud af nettet
Ubegribeligt til det er sket
logisk når sjælen er lettet**

**Regler retter drømmene ind
de støtter og dirigerer
til åndens laveste plan vågner op
og fuldautomatisk regerer**

**Er de for snævre, kvælergreb
sprænges de af livets strømmen
Når ånden har udtjent sin værnepligt
skal vingen udfoldes i drømmen**

04.04.0339

SKØNHEDEN

Skønhed...

**Altid du lokked', altid blev du min bane
Ydre skin er så tit en nydelig lap på en dårlig vane**

Sssknald...

**Vanens pisk gav hjertet blodige striber
Arrene hjælper erindringen på gled hvis det virkelig kniber**

Så trist...

**Ydre skin *er* ikke lig med sviende skygger
men hjertet vil nu forbinde det med at alt går i tusind stykker**

Skønhed...

**Bange for atter at blive udfordret af dig
Også hvis ikke du er en lap og trækker helt ægte i mig**

Skæbne...

**Måske igen møde skønheden for at heles
Lad det være for sidste gang og en ære jeg skal tildeles**

04.04.0340

MORGENVIND

Det er ærefrygtindgydende...

**Hvordan de end blev trampet ned
de sarte blomster i verdens bed
pibler frem på Guds bydende**

Se bare anemonerne...

**Et lysende tæppe breder sig
hvorhen i skoven du vender dig
Våren har anslået tonerne**

Våren bryder sig vej i mig...

**Min blomst der knustes og døde bort
er af samme ukuelige sort
ligeglad om jeg siger nej**

Så skal jeg atter åbne min dør...

**Vis på at hvem der så sendes ind
på den alkærlige morgenvind
bli'r intet som altid før**

04.05.0341

HVAD ER KUNST?

**Tænk at et spørgsmål på tre små ord
kan medføre spekulationer
så udelukkelse må i brug
for at nå klare konklusioner**

**På listen her har jeg streget ud
i *mine* definitioner
Tilbage er to der rummer alt
det samme men to versioner**

**Kunst er alle mulige slags
sandheds-manifestationer
Men uden at hjertets skønhed ses
er de kun konstruktioner**

04.06.0342

AVNEN

Den havde skrantet i nogen tid
min blå lille undulat
Den morgen jeg fandt den med bugen op
blev ikke til ren spagat

Jeg stod med det tørre, tomme lig
en avne let som en fjer
og følte et udtalt paradoks
Min lille ven var jo langt mer

Den kerne der fyldte avnen ud
det prisme af liv, musik
var meget større og fyldte op
helt og aldeles unik

At tænke sig alle de døde der
har været i mit liv fra barn
Alt hvad jeg så af dem var blot
kisten og sørgeskaren

Jeg vidste jo kroppen kun er en skal
i allermindst fyrre år
Fint dog at se hvor lige vi er
folk eller fugle der går

04.06.0343

HIMMELVINDUET

**Når tusinder af mørke år
bli'r vendt til potentiale
Så vil det ske på måder
som er simpelthen geniale**

**De følte og så ud kun
som personlige tragedier
for al forandring sker først ved
nedbrydende komedier**

**Befrielser for ritualer
programmerede vaner
er svært men kun fordi vi tvinges
ud i nye baner**

**og lissom havets skumslør
atter bli'r til dybets øje
bli'r osse vi et himmelvindue
efter stormens møje**

04.06.0344

BØDEN

Skal man gammel blive furet
bleget, slap og plettet
Hvad skal vi med disse
spandgardiner på skelettet

Er det for at tvinge os fra
at manipulere
Ud'n det blanke ydre *vil*
dybet dominere

Hvis det ikke nægtes al
vækst af fladelivet
til en stakket ungdoms blår
slukkes af arkivet

Jeg tror ikke det *skal* ske
Det går mod logikken
Dybden er et lysets bål
kendt med mekanikken

Er mit dyb *så* dybt og mørkt
at min dom er givet
skønt jeg fjerner lag på lag
for at lysne livet?

Der er kun én grund til sorg
den er ikke døden
den er selve lysets død
kvalt af mørkebøden

04.06.0345

RETURBILLETEN

**I en svunden fortid var alle androgyne
vi blev delt så harmonien gradvis svandt af syne
Desperate søgte vi at bli' samlet sammen
harmoni blev vold og magt for at klinke rammen**

**Vold og magt blev had og svigt - vi er fremmedgjorte
gravens skarpe rand blev til, med den livets porte
Hvad vi hader elsked' vi før vi blev forgræmmed'
det blev bare gjort så grimt da det blev os fremmed**

**Had kan blive harmoni trods al sorg og smerte
vejen er forståelse via sind og hjerte
Ved at følge denne vej kan det tabte findes
og et større paradys end det gamle vindes**

04.06.0346

ENDNU EN DAG

**Jeg sidder tænksom fuld af tak
fordi min plan slet ikke gik
Den færge som jeg skulle ta'
så jeg kun agterspejlet af**

**Jeg svor og banded' lige straks
var faktisk ikke særlig vaks
for senere kom der besked
Den færge den var gået ned**

**Så løb jeg lissom tom for ord
og sandede hvor Gud er stor
og takked' med hvert hjerteslag
at jeg fik set endnu en dag**

04.07.0347

OFFERGAVER

**Vi kom ned som tankevæsener skabt ved far og mor
for at starte vores tankelivs spadseretur
Vi ku' se men ikke gå
træned' derfor bravt derpå
mens fysikken størkned'
synet sagte mørkned'
Far og mor bifaldte
Blinde ledte halte**

**Vi blev unge arvinger til Jordens mekanik
og et mørknet syn tog fat og spilled' os et trick
Vi ku' gå men ikke se
alt var mørkt men skidt med det
for så lokked' længsler
parfumer'te fængsler
Glemte evner kaldte
Blinde ledte halte**

**Blinde voksne kan vi vælge barndomssyn påny
så må atter ofres for at modne os til gry
Et som er et både-og
slip gevinst for større rov
se mer end du gjorde
gå hvor aldrig turde
Sjælens fylde kalder
Helheds høje haller**

KONTAKTANNONCE

**Jeg lever alene og har det godt
med at gøre lige hvad jeg vil
Jeg savner ikke forelskelse
eller andre velkendte spil**

**Men noget mangler alligevel
i min sfære af selvværd og ro
skønt aldrig ensom eller angst
over ikke at være to**

**for følelsen af al glæde og liv
mærkes så fuldt og så helt
i kærligheds synergi mellem to
den gror af at blive delt**

**Så hvor er han der vil danse, le
og musicere med mig
elsker skønhed og kunst så højt
at han MÅ ha' det på sin vej**

**og blæser på mode og konvention
men har begge ben på jorden
Tænksom og praktisk og legebarn
uden jeg skal være mor'n**

04.07.0350

FOLDERIGDOM

**Jeg kan se jeg er begyndt at samle fine folder
gyser ved de sære tilbud som den slags forvolder
Cremer, kure, kirurgi og indlæg, peeling, laser
det er sgu nok til at selv Fanden smører haser**

**Hvorfor skal vi dog se ud som om vi stod i stampe
uden at ha' lært en fis ved livets lektielampe
En omhyggeligt kalket mur uden én detalje
der ku' bryde rebet i kedsommelighedens galge**

**Det er alle folderne vi fatted' vore fejl i
Hvem har dog bestemt at visdom er så ubelejlig
Skønhed er så meget mer end overfladisk rødme
Jeg vil være et dejligt gammelt hav af moden sødme**

04.08.0351

PÆRERNE

Der er så mange æbler i verden at ku' få
langt færre var de pærer jeg nogensinde så
Pærer er lidt sjældnere og sartere for stød
og dog frugt så saftig og aromatisk sød

Æbler har alverdens udadvendte farver på
pærer er lidt mere indadvendte grønliggrå
Æbler fatter kæden udbud-efterspørgsel-solgt
Dér har pærer svært ved at holde hovedet koldt

Æblet er så dagligdags - pæren mer speciel
slet ikke som æblet - men skøn alligevel
Tiderne de skifter og smagen skifter med
pærens tid oprinder nok på sit rette sted

Kanske pærer ender med at bli' til et trend
indre værd vil vinde i tidens lange rend
Men blot en placering vil gøre den tilfreds
den blev ikke skabt til det konkurrenceræs

04.08.0352

HURRA FOR JORDEN

Forleden midt i et trælsomt slid
fandt jeg jeg gik og nød det
År med at længes væk fra Jorden
og her sad jeg nu og fortrød det

Som ung undred' jeg mig ved tanken
at vi ønsker at inkarnere
Til sygdom og smerte og hvad ved jeg
Nu undres jeg ikke mere

Vi kommer herved efter vækst og tid
naturen og spænding og byer
Jeg tror selv en bule bli'r interessant
i evige svævende skyer

04.08.0353

EVIGHEDSKREDSLØBET

Jeg kæmpede for at nå himmelsk ro
og fandt så glæde i kampen
gejsten for mit, hvis den forsvandt
mon ikke jeg så tabte dampen

Vi kommer herved fra himlens fred
til klemsel i jordens strider
Men bare striden så får et mål
har den talrige tækkende sider

Gudegnister med brændstof til
lige der's eget lysglimt
Når det er opbrugt falmer det bort
til det går hen og bli'r hjemstemt

En dag har vi samlet så mange glimt
at de bli'r evighedsflammen
Brændstoffet flyder i stadig strøm
Himmel og Jord fandt sammen

Skal vi så bare være til
sidde og glo, intet lave
Nøj, hvor ville vi kede os
uvæxt er ingen gave

Solen bli'r kæmpe, hvid og dværg
suger alt om på vrangen
og går i hi i sit sorte hul
summer på næste gangen

04.08.0354

NØDRÅB

Jeg er begyndt at synge på gaden
ikke blot hjemme bag lukket dør
for jeg vil gerne udbedre skaden
vise først mig og så andre jeg tør

Bringe sangen tilbage til brystet
fra æteren hvortil den røvedes bort
Taget af medier som derpå trøsted'
med sukkermusik-muzak på akkord

Jeg kræver vores sangskat tilbage
synger hvor og hvornår jeg har lyst
Sangens vinger er ånd uden mage
løfter hvor alt andet tynger et bryst

Nogen gør nar eller rynker på næsen
tomt bryst gi'r mørke og skadefryd
Andre bli'r glade og viser lidt væsen
Uanset hvad har jeg slået til lyd

04.08.0355

TIDENS ELEVATOR

**Videnskaben kan ikke forstå at alt er bundet til tiden
at livet dør selv midt i en sø af føde før eller siden
For videnskaben er studiet af de sansede fænomener
ikke af årsagen til at de er der og derpå bare forstener**

**Videnskaben har glemt sin Ånd der føjer det hele sammen
den blev tabt i analyserende stirren sig blind på rammen
Og religionen som skulle stå med svar hvor alt andet kipped'
gik i dogmernes fælde for ikke at grebet om masserne glipped'**

**Men bag religion og videnskab er Ånden der skabte det hele
i mange kredsløbs læreleg om at samle de spredte dele
Lær, integrer, bliv mæt, så *nyt* er legen og ambitionen
tiden er kredsløbs-elevatorene, rummende roden til kronen**

04.08.0356

SKØNHEDSIDEALER

**Der sad to fyre og så en skønhedskonkurrence på fjerner
tipped' om hvem mon vandt imellem mange strålende stjerner
Og da den sædvanlige langbenede blondine fik tildelt æren
sagde den ene at hende den kønne mørke da slog megæren**

**Den anden var lige så skuffet, han syntes bedre om hende på fløjen
Moralen er at skønhed er noget der helt afhænger af øjen
for en er vild med vorter og rynker og mørkt hår og ikke blondiner
En anden går efter sul mens andre sukker om magre giner**

**Idealer er gennemsnitlige fata-morgana-modeller
Lange søjler til kreationer og andre opgaver der sæller
Søstre lad os dog være os selv for det er det bedste at være
Pokker da ligne en luftspejling hvis man er skabt som en jordisk pære**

04.10.0357

AFSTANDTAGEN

Og så skete det man frygted' mest af alt
som man nægtede at tænke kunne hænde
Man sku' varpe nogen der var skattet ud
som er nogen man nu dårligt kan genkende

Hvorfor gjorde jeg det ikke noget før
Hvorfor flytted' jeg mig indtil jeg blev borte
Jeg fortjente bedre end at koster rundt
Alle pladser blev for smalle og for korte

Men jeg så og ser den jo skønt lagt på is
kærligheden lige der bag vokseværket
Hvis den overlever at vi vokser ud
vil den være uendeligt større og forstærket

04.11.0358 * +

SKABELSEN

Som barn blev jeg belært om Gud - at Gud var HAN og god
Alt andet - særlig mit - var Fandens og sku' op med rod
Gud var en perfektionist - det samme det blev jeg

Som voksen lærte jeg Guds fjende var hans partner Fanden
Ing'n ku' eksistere ud'n i forhold til den anden
Fanden var en skattet hjælp - det samme det blev jeg

Gudskelov at tiden går og ændrer A til Z
Ellers blev vi kvalt i alle dogmernes korset

Her sidder jeg og ser at Gud og Fanden er samme ting
Kærligheden viser vej i livets omfartsring
Skabelsen er fuglefri - det samme det er jeg

04.12.0359

REDNINGSPLAN '05

Sult og fattigdom, krig og racehad, terror og legetøjsminer
fra nord og til vesten og syd til østen
men der er fredeligt på Sydkysten
skønt vi også har gale monstre gemt bag blonde gardiner

Tiggerbrevene vælter ind men jeg har næppe en klejne
Det koster at lære at blive sin egen
men hvis du spør' mig så er det vejen
verdens redning for dermed er der eet monster mindre at regne

Jeg tror vi har en opgave med - at elske os selv - og SÅ næsten
Er du tørstig skal DU ha' vand
Hvad hjælper din tørst din sidemand
Få først dit eget monster frelst SÅ kan du frelse resten

Sådan bli'r ægte rigdom skabt og skaber kunst og genier
der ryster på ho'det og ler vel nok
ad kirker og konger, Thorsen og Gogh
og kortslutter fattigdom og alle monstre og tyrannier

04.12.0360

HULLERNE

I spjældet sidder hr. Ålekær og underviser – helt lovligt
elever om smutveje, smarte fiduser og uetisk business – ret tovligt
Sorte Floyd sidder i Florida dødsdømt af strisser og jury og dommer
han var så belejligt det gale sted og blev offer for hvide lommer
Der er huller på tværs af lovene
Moralen er ude i tovene

En modig og mandig drengetrup tvinger en 13-års pige
til at kysse deres skosåler - for at vise hvad ære vil sige
Det'r da forståeligt for ethvert fjols fra gorillaer til militære
Den ovenpå har den største - røv - men hvad ved en røv om ære
Foragten sked hul i begreberne
Gorillaerne selv er taberne

En pige kommer i plejefamilie fordi hun blev misbrugt af fa'ren
Hurra! Men så skifter kommunen kurs - hun skal tvinges til samvær med narren
Regelrytteriets rumlen overdøver nærmest logikken
men tak og lov er der da endnu no'n, der hører systemets klikken
Fortænkthed gi'r hul i ho'derne
Fornuften er svag i koderne

Islam og Kristendom - Gud hedder Alaha på aramæisk, så æblet
man strides om er *emballagen* - i den ligger magten - og kævlet
Med blikket vendt modsat facaderne forsvandt - ja selv fattigdommen
Skønt Gud er det hele ser jeg helst Gud, ikke Fanden slå takt på trommen
Hypnoserne dækker hullerne
Opløfter selv alle nullerne

Emballagen og vi vokser ud af hinanden i vores tidsalder
Hvor kommer ny emballage fra midt i affald og mord og rabalder
Den kommer indefra og ud og skal vokse fra vacuum til viden
Mange børn fødes i dag med hul i hjertet som billed af tiden
For at gendrive smerterne
Må hullerne heles i hjerterne

04.12.0361

MIDTVEJSKRISE

**Jorden er midtvejs i sit liv
og vil vende skuden om**

**så hvad vi indtil nu har lært
toges fra alting udenom**

**nu på Jordens vis er i os
bleven ren automatik**

**Ergo vil vi på vej retur
gi' tilbage hvad forgik**

05.01.0364

GUDSKIFTNING

**Naturterapeuter føler så tit at lægers kemi er et onde
Det er ikke helt løgn - dog er industrierne temmelig sunde
Vi lever i tider hvor alle småguder skal ud
og frivilligt vige pladsen for større og bedre Gud**

**Småguder hedder kontrol og når de flytter ta'r pillerne over
støtter vort liv så vi når lidt mere endda mens vi går og sover
Når småguder flytter fra kroppen og bli'r industri
Så virker de større men samtidig vokser vi**

**De huller de efterlod bli'r fyldt indefra med nye værdier
lutter guddomm'lige frø som bebuder fremtidens filosofier
og når vi er fyldt op vil livet ha' ændret sin form
Kemien vil dø ud - noget større er blevet en norm**

BLONDINEN

Hun fejer forbi os lyset, våren
den dejlige dumme blondine
som alle vil ta' - de færreste ha'
en fe som kaldes en gine

Den glæde hun gi'r følges altid af sorg
vi gemmer os for hendes gækken
forsker seriøst i hvordan og hvorfor
og tror vi fik stoppet lækken

Men lige midt i omhu og kontrol
sikre bag skranker og gøren
drejer vi hovedet stadigvæk
når vi sanser hende i døren

Der står hun og strutter med æbler med mer
såkaldet gale og gode
Vi vælger - ofte med skyld for vor drift
på dualitetens klode

Men hvor'n sku' vi komm' her uden det
der driver os til at erfare
og uden erfaring hvor'n sku' vi takle
sindets lineære snare

Til alt held kan skønhed ik' gør's lineær
kun skældes ud for' forføre
med vældig, ja med guddom'lig passion
- hvorfor la' blondinen høre

05.03.0366

BØRNE-TV

Mor jeg ka' ikke klare det
tror de børn er en slags idioter
Jeg gider ikke børne-tv
det'r fa'me under min værdighed
jeg går ind og spiller computer

Mens støvet sagtelig lægger sig
efter sønn'kes kontante exit
sidder jeg der og morer mig
Jeg mindes det samme sagde jeg
Havde vi eller de komplekset

Jeg husker Ingrid og Lillebror,
og Kaj og Andrea og Bamse
De mored' mig ja, da jeg længst var stor
Som barn ku' jeg ha' begået mord
af ydmygelse - de sku' skam' se'

Men Gudskelov var der så Lieberkind
det rettede op på misèren
Nu var det Disney der reddede skind
Det smagte mindre af hjernesvind
og mangel på højere væren

05.03.0367

LIVSTIL

Mange

**Lever i venten på livet vil komme
Ser så det bare gik når det er omme**

Flere

**Lever i tider der længst er gået
Bitre på alt hvad de ikke fik fået**

Visse

**Lever i fjerne fremtidssystemer
Bange for nære nutidsproblemer**

Nogle

**Lever i nuets frie orakel
Sikre i det store mirakel**

05.03.0368

S.O.S.

**Halvtreds og aldrig stillet tilfreds
helt og fuldt overvundet
Mormors hjernevask bar skam frugt
livslysten blev underbundet**

**Hver en gnist trådtes grundigt ud
før den groede til gløder
Men længselen lurder i dybet endnu
mod varme og våde møder**

**Du som stædigt vil drive mig ud
til drukning i drømmehavet
Fratage mig tæten og udfrie mig
hvor er du, så begavet**

**Kan du splintre mit troldspejl nu
med så frosne refleksioner
og gennemskuer du mormors program
Er du så ny illusioner**

05.04.0369

LEENDE LØNNINGER

Hvor er du

**Jeg beder - jeg leder
men ingen kan se det af mine handlinger
De bor i dybet, de store forvandlinger**

Jeg søger

**De arme, din varme
Er samtidig så angst for konsekvenserne
splittelsen sammenholdt i divergenserne**

At synke

**I drømmen i strømmen
At turde fordi jeg har tillid til kroppene
flyde sindigt forbi alle stoppene**

At vågne

**Som tossen i fossen
Til viden om fremtidens dybe dønninger
Sultår afløst af leende lønninger**

05.05.0370

GUDS KRYPTER

Hvorfor stå på helsemesse - og med clairvoyance
Ja, det'r stadig sært for mig at ta' så'n en chance
Hvorfra kommer det dog alt jeg si'r til disse fremmede
der ta'r plads i stolen håbefulde som forgræmmede

Hvad nu hvis det'r lyv alt det der toner ud af tågen
som et mareridt i starten hvor jeg bare var vågen
og dog fryd fordi al frygten endte ubegrundet
Levevej og studierejse hvor en skat blev vundet

Jeg har dyrket sport og der har altid været grænser
Her er ingen - evigheden åbner alle skanser
Lønnen den er lav men jeg bli'r himmelhøj af glæde
når ét råd bli'r linket, missing i succes'ens kæde

Clairvoyancen hjalp mig ud af alle angstens frostbånd
Angsten ånded' mig i nakken lige til den blev skytsånd
Er *det* ikke Gud – nå, kald det bare tomme krypter
overvundne dengang jeg sprang ind i mine dybder

05.05.0371

INFRALYD

Det buldrer og trommer
vibrerer og brummer
hvor skal jeg finde fred
Min seng er det værste sted
Kommunen og boligforeningen er politiske, lukker af
Hvad Fanden er egentlig meningen - er alle eunukker i dag
Der skal bruges summer
Før larmen forstummer

Vi er nogle stykker
som lyden gir nykker
og vi bl'ir fler og fler
Det hør's også mer og mer
Skal det bli' vanvittigt dyrt med sygelighed som en strandet hval
skandale, ballade og fyringer før toppen takler at bunden er gal
Et samfund på krykker
Det'r noget der rykker

Man afmærker zoner
til bly anemoner
væk fra trafikens larm
men infralyd - av min arm
Niveauet for hvad der er skadeligt sættes lidt høj're i stedet for
Har vi det ikke fredeligt - kunstig befrugtning har gode kår
Infralydstoner
nedbryder hormoner

05.05.0372

TIDENS FØNIX

Jeg har stået på messestand med clairvoyance
og jeg tænkte ofte, her
er hver enkelt pionér
men vi har kun liii systemets tolerance

Sådan har det altid været med tidens Fønix
alt for ærlig, går for nær
ligner Kejserens nye Klæ'r
derfor nemmere at kalde for en døgenix

Det er OK hvis du springer elastikspring
ikke hvis du hopper ind
og udforsker ånd og sind
uden universitetsgrad som forsikring

Tænke sig - det'r faktisk sket i vores fortid
at man blev smidt i kachot
grundet afsind eller spot
hvis man aldrig kom i kirken lavtid, højtid

Kirken står endnu, så hvorfor helsemesser
noget må være blevet borte
siden Jesus heled tort
og læste sind til ærgrelse for templets esser

Jeg vil hylde de par mænd og mange kvinder
som har mod til at stå frem
uden nogen lønner dem
med en doktorgrad for al den Ånd de finder

05.06.0374

HVEM ER SLEM? (BAD, Jackson)

**Man stjæler uskyldig barndom til ære for ideologi og profit
fordrejer begrebet grænser – udsletter skel mellem dit og mit**

og sagen er sex

**Man ta'r geniale evner og bombarderer med væksthormon
en mekanisk nattergal danser foran kamera og mikrofon**

det går endnu

**Usynligt i far og mors lomme udlever den deres ambition
mens verden måbende glor på en surrealistisk dydsdragon**

nu skurrer det

**En ægte udsultet barndom finder et hul i lommen til hævn
og æder sig frem for åben skærm, mikrofon og dommer og nævn**

who is bad

hardly Michael

05.06.0375

ÅNDEN

**Hvis vi nu ikke er før vi bli'r til
og det er der visse der tror
så bli'r vi lavet af ingenting
som lavede sig til jord**

**Men vi ser selv hul i ho'det *er* noget
som kan veje over et ton
Jeg tror at før første gang vi blev til
var vi en vægtig ånd**

05.08.0376 +

GUIDEN

**Der er en laaangt, langt herfra der lever i mit hjerte
og overalt og altid er der når jeg ber om råd
hvis mit lille selv vil tvivle og forvolde smerte
En viis og venlig lods ved roret i min lille båd**

**Kærligheden *kunne* være navnet på min fælle
for intet andet ord beskriver bedre denne Ånd
Alle Jordens gaver, sejre, sorger, visdom, vælde
Dem deler vi på lige fod i livets hule hånd**

**Tænk at ha' en hjælper der kan rumme fryd og pine
for alle universer og for Jorden på et fad
Mild og modig myndighed med barnets åbne mine
en lysets guide ja, levende og ligetil og glad**

05.08.0376a

THE GUIDE

**There is someone faaar away yet living in my heartbeat
who's always there for me whenever wanted for advice
if I doubt my judgement and existence won't make ends meet
a wise and faithful follower who knows the windy skies**

**Love is probably the name for my most precious treasure
No other word is fitting to describe this special friend
All the gifts of earth, the vict'ries, wisdom, pain, and pleasure
we share on equal terms right from beginning and till end**

**Figure having such a hand who gladly holds your sorrows
his own as well and every other beings' with no hate
Gentle yet authority that never fears tomorrows
A guide to light, a lively and uncomplicated mate**

VENDEPUNKT

Hvad er glæde uden sorg
Mørketid må følge morgen
som afsked følger velkomstk nus
tanke spind elskovssus
Selv den største uret får en ende en skønne dag
Kæmp din kamp og slip så gavmildt dit tag
Dæmonerne dør ud
når du når derud
hvor du ser at livet ved

Ser en mening i din kamp
Skuffelser og støvletramp
Der er intet der er ondt
når du vender rundt
Det'r et spil, et du vil

Sorger kommer stadigvæk
mørke mønstres fugletræk
gennem glædeshavets gyldne lys
som næres af det, fornys
Ingen smerte kan martre dig mere, for du blev fri
til at se al modstand er martyri
Hvad end der kommer nu
accepterer du
la'r det løbe linen ud, lissom Gud

Hvad end der kommer nu
accepterer du
ta'r det til dig med et smil – selv en pil

05.10.0378

HVA' GØR DET?

Hva' gør det
at jeg blev snydt med fagre ord og svigt
for jeg blev klogere
Hva' gør det
at jeg gik hen og svigtede min pligt
for jeg blev klogere
Det er næsten 10 år siden nu alting blev vendt op og ned
Hvorfor hænge sig stadig deri
Al fortrydelse er martyri
Det er tydeligt at jeg vandt alverden
jeg ser hvor jeg snød mig selv
Så selvom min nakke blev bøjet lidt
hva' gør så det

Hva' gør det
der kom en ridse i den stolte lak
for jeg blev klogere
Hva' gør det
at kærlighedens trylleri slog bak
for jeg blev klogere
Jeg havde alt og tabte alt men derved blev jeg halet fri
Hvad og hvordan er irrelevant
når man løses af alt hvad der bandt
Du er tilgivet du var lige så mørklagt
og blev min perfekte kur
Jeg blev så stærk så skønt det gjorde ondt
hva' gør så det

05.12.0379

SKYDELÆRE

Der var om Lennon på TV
Så fik jeg omsider lidt viden om
hvem manden egentlig var

Dengang var jeg ligeglad med ham
Jeg hørte musik jeg kunne lide
og lod komponisten være

Jeg syntes godt om hans tekster
men efter han smøgede Beatles af
blev lyden mig uskønt nøgen

Og så blev han skudt en morgen
Hvorfor i alverden blev han det
han talte jo kun for fred

Her 25 år efter
ser jeg og fatter en smule mer
med rem af den samme hud

Fred skal prækes fra sand grund
Kyler man fred efter folk med foragt
får man en kugle retur

05.12.0380

SLAGSMÅL

Mormor lærte mig mange ting
som har præget mig grundigt siden
Frem for alt lærte hun mig at slås
med mig selv og verden og tiden

Så derfor bli'r jeg gerne forsinket
og tiltrækker bagslag forud
Jeg sover kun lige akkurat
og er blegnet før tid i mit topskud

Og når jeg skriver er det forkert
fordi jeg så ikke får spillet
Og spiller jeg burde jeg digte
og digter jeg burde jeg male et billed

Og planlægger jeg burde jeg komponere
men så sku' jeg hel're ha skrevet
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAARRRRGH!
Mormor jeg ta'r Fanden galeme hævn
og sørger for at få levet

LYSBÆREREN

**Der kom en fe til Jorden, en lysende luftig form
Hun rakte ud og blev fejtet af for feer var ikke en norm
bredte vingerne ud og fik så fjerene klippet af
tog et svævende skridt mod døren der smækkedes med et slag**

**Hun åbnede munden og sang og fik beskeden klap i eller gå
iagttog verden og verden sagde hva' helvede glør du på
Så feen prøved' at passe ind for at slippe for skænd og slag
gjorde sig nøgtern og hård og lidt rå så høvlene sku' prelle af**

**Men diametrale roller slides tynde som årene går
og feer skinner igennem selv bedste forklædning de formår
Den sidste maske bristed' en dag og løb med en tåre der faldt
Feens dage i frygt for foragt og kølige skuldre var talt**

**Hun indså hun var en fe og at Jorden gispede efter lys
Mørkelagt og febril som den var, skælvende af kolde gys
Feen fik ondt af verden som ikke engang vidste den lå i skår
og fatted' at feer var hvad der sku' til for at hele alverdens sår**

06.01.0382

MISMOD

Tjah så er jeg halvtreds
og jeg har aldrig haft det bedre
Dog, det kniber at være helt tilfreds

Bare sådan give slip
på min ungdoms blanke ydre
Svært, skønt det så ofte gav mig svip

Smukfanget i korset
Det var hvad jeg følte dengang
Dum og dejlig var så alt for let

Nu hager jeg mig te't
i reglen uden at jeg ved det
vaklen grin til gråd hver gang jeg véd

Nu jeg *tør* vær' smuk
Så skal modet skinne gennem
Lårgardiner, mormorflæsk og hug

Mildest talt unfair
men var jeg ungdom'lig spejlblank
så folk måske kun min flæskesvær

Nå, jeg'r smuk endda
for halvtreds og ikke tredive
og *mit* publikum vil se - *de* ka'

06.01.0383

SOLSORTE

Oh jeg sang af fuldfedt hjerte
alt om glæde og om smerte
indtil jeg blev tyve år og fandt der lissom mangled' noget
syntes at jeg gentog i en køre som en gadesælger
ganske kønt javist men som en solsort der evindeligt svælger

://''J'har bio te' fugl' - j'har bio te' fugl' - j'har bio te' fugl' - i Struer!''//:

Tekster *måtte* rumme mere
for at det var til at bære
og hva' Søren sku' en solsort med en biograf i Struer!
Den skal bare ha' en damefugl med blanke, stærke fjedre
som vil hoppes på og nyde hver en tanketorsk den kvidrer

://''J'har bio te' fugl' ---''//:

Ergo skrev jeg andre tekster
ganske egne tankevækster
og jeg klædte dem i toner fra mit galleri af lyd
Nu går jeg så ud i verden med min tonetalevare
altså bare ikk' til Struer og den hormonale skare

://''J'har bio te' fugl' ---''//:

06.01.0384

OM ALLIGEVEL

**Der vil næppe komme nogen jeg ka' elske lisså meget
som dig**

**I det øjeblik du står der er vi på korrekt frekvens
det er noget af et særsyn med den mindste divergens
men alligevel....**

**Jeg vil aldrig finde en der har så mange fælles minder
med mig**

**Fine minder fyldt med humor og respekt og ærlighed
Jeg har aldrig skullet vogte på dig, for vi har haft fred
og alligevel....**

**For trods alle disse gode kvaliteter sku' vi skilles
en dag**

**Nådesløse pligter sled og trængte trylleriet væk
Du ku' måske leve uden - ikke jeg - mit liv sprang læk
så alligevel....**

**Der vil aldrig komme en som jeg kan elske lisså meget
som dig**

**men hvis en dag det hænder at vi atter finder sted
da må fantasiens milde muse også være med
Hvis alligevel...**

06.02.0385

PARALLELLITETER

Jeg kan ikke la' være at undre mig

**Jeg møder de samme mennesker som min veninde
men de er fair imod mig og unfair imod hende**

**Min verden er sikker og ærlig og go'
Er hendes den samme - svært at tro**

men det ER nok ikke så underligt

**for hun møder verden indhyllet i rester af traumer
De spejlbilleder hun får retur er konflikter med dogmer**

**Vi har hver sit parallelle plan
skaber, serverer og spiser selv kagen**

FLODBØLGER (Muhammed-krisen '06)

Engang hvor matriarkater regerede verden
kom det til en forandring i men'skenes færden
Alle de følelser der indefra formede formen
var størknet til indre vold, tyrannisk for normen
Så fødtes erobringskrigene, formernes oprør
med ydre vold bragtes det indre rige til ophør

I årtusinder nedskrev patriarker nu regler
om alt fra almene skikke til fredning af hvaler
men nu er der atter forandrings vind i verden
Alle de ydre løbuds som bandt vores færden
er stumpende trøjer om svulmende indre riger
der baner sig vej ud i form af en fredelig kriger

For hvem er i længden tjent med at rå magt regerer
Det gavner ingen og græmmer uendeligt flere
Foragt for følelser og kvinder gi'r lovløse masser
frådende bølger der terroriserer og nasser
som nogen der scorer fortjeneste på det med smører
om fine værdier de frygter igen at berøre

06.03.0387 +

TOUR DK

Klokken er tyve, kareten er pakket
To timers tid har jeg aset og stakket
Efter tre dage på messefrekvenser
har jeg så sandelig hjemadtendenser

Fire timers hjemtur fra Aalborg - bare tanken
Hestene stamper og ryster på manken
Vejen er halvtom og oplyst og sikker
fartgrænset ja men cylindrene tigger

Kæmper med hestene, bli'r overvundet
Længe før bæltet er sømmet i bund, et
huuuiiitt - det var Århus - og Vejle - og Lillebælt
Fyn - den er bare en rampe til Storebælt

Halsskov og Slagelse og uuuuuups! Der står POLITI
bagpå en rap lille bil jeg var liiiiige
ved.....ind bagved i geled til finale
Hvor'n ER det de andre kør', slemmer karle

Dydsiret flinkekø bag ordensmagten
Lidt fart på - OK - stille indgår vi pagten
Ingen blir klippet når bare vi hænger
i halen på vores rottefænger

06.03.0388

HAM

På vejen tilbage til os selv
kommer der typisk en tid
hvor vi føler os klar til anelsen om
en grænseløs fryd vi kan nå

men når den begynder er den en død
en kamp mod et giftigt bid
At sku' lukke de kendte lykkerum
er ikke lige hvad vi forudså

Trods bønner og modvilje lukkes de dog
sjælens nat kommer grum
men mørke er lysets syerske af
den grænseløshed vi fornam

Natten er tom til det spæde gry
former det storladne nye rum
og lykken vi troede os nægtet er givet
den hørte blot til den ny ham

07.02.0389 *

HELIOS

**Når alle kræfter er rettet ind
i hvile såvel som i handling
og hjertet styrer hvad der skal ske
kommer den store forvandling**

**Det hele koordineres i
et bundt af stråler, en lysfos
som baner vejen igennem og ud
for det hellige i os, for Helios**

07.05.0390 *

ORIGINALEN

De allerfleste går modsat vej
men min er nu engang min skæbne
Det er hele tiden goddag og farvel
dog alligevel let, aldrig klæbende

for den rigdom jeg fik del i dengang
jeg forsøgte at svømme med strømmen
svandt og blev borte såvel som jeg selv
den var meget langt fra drømmen

og drømmen var låst inde inderst i mig
som ufødte fremtidsjuveler
der ikke bli'r klar til at vises frem
før tidens ånd samler og heler

Hvor'n skal man kende sin drøms vind og vejr
når den mangler manifestationer
Kun ved at lære om smerte og tab
ved forfejlede ambitioner

Så selvom jeg sukker lidt ved at søge
den modsatte vej ad kanalen
så er der kun den vej til rigdom for mig
indad mod originalen

07.05.0391

ULTIMATUM

Efter mange Herrens år med forsken i ydre materie
er kloden blevet en lille knold med kun få timer til Sverige
og det gælder uanset hvor vi står og overvejer en ferie
så somme retter blikket mod rummet som næste nye mysterie

Men tusinder slidsomme år på bagen med al slags grænseudvidelse
har åbnet et modsat univers som blot afventer indvielse
Vi indtog jordens fysik og kemi med sanselig fryd og lidelse
og den blev integreret natur der indebærer befrielse

Det kræver noget at vove sig ud i længder og dybder og højder
Det gør det også at vove sig ind bag dogmernes sikre drøjder
En forhåndsviden om hvad der truer og drager med gådefuld støj der
Her rejser man ene som sin egen sandheds afslørende Reuter

men har du lært hvordan du skal takle det du kan møde på vejen
og har du fundet at denne vej er ægte og fuldt din egen
selvom så ubetrådt og frygt for det ukendte grumme megen
Hvorfor så tvivle mer på hvorvidt du skal kaste dig ind i legen

DET FORJÆTTEDE LAND

**Nøgen står jeg på grænsen til det forjættede land
spejder med gysende længsel ind i en urtid - og en ny
Min øgleham har jeg skudt af mig - den ligger i gårsdagens sand
De trygge skæl blev en brynje, stram med en dødvægt som bly**

**Jeg græd da jeg opgav mit lavlands fladtrådte støvede strå
for at finde det hellige højland jeg sansede jeg skulle se
Angstfuld ved at være nøgen uden min blymaske på
hjem søgt af smertende minder fra jeg laved' den te'**

**Men glædesbølgen har rejst sig og stryger igennem min krop
og intet kan kølne min fryd over suset i frihedens sal
Angstens tiger vil gi' sig, spøgelseerne bli'r sendt op
Aldrig vil jeg tilbage i brynjen i øglens dal**

THE PROMISED LAND

**Naked I stand at the border of the legendary Promised Land
gazing longingly - shivering - into the ancient and new
My wormskin is shed, I have left it, a heap in yesterday's sand
Its safe hard scales grew a burden, dead-leaden, tight, overdue**

**I wept upon leaving my lowland, the trampled and dusty grass
in search of the holy highland i sensed I was going to see
Fearful of being so naked, lacking my leaden mass
haunted by every memory of how it had come to be**

**But waves of joy have arisen, rolling through body and soul
and nothing can dampen the spirit of freedom that soars in each wave
The tiger of terror is giving, delivering each ghost and ghoul
Never am I going back in the wormskin of lowland slave**

07.11.0393

MANEGEN

Jeg myldrer om Oslo ad motorvejen
kører fra alle de gale steder
hjerterhamrende rædselsslagen
fordi jeg besidder *danske sæder*

Hjælp, nu kørte jeg fejl igen
Bl'ir skæbnen at spøge mellem Helsfyr og Smestad
Er jeg fortabt? For sen? Når derhen?
Dødsdomme venter perfektionister

Og jeg som har forberedt mig ihjel
for netop at slippe for den slags fadæser
Så slår det mig - jam så'n erfarer vi vel
Hvi jammer og klage og lange næser

Midt i tragediens rene ruin
ser jeg mig selv som klovn i manegen
og Gud holder sig på maven af grin
over al det her knald i kalechen

Farcen stoppes, ditto kampen
Maven falder til ro igen
Jeg når nok frem før Gud slukker lampen
Han plejer jo så'n set at være min ven

07.12.0394

UDE

**Jeg er den nøgne sandhed
den som ingen vil se
som gør for ondt at mærke
Det døve øre vend's te'**

**Igennem årtusinders årtier
blev jeg gradvis fortrængt
Hvad end jeg nu signalerer
er det bare for strengt**

**Jeg undrer hvorfor jeg skal være her
i tvungen afstand fra alt
Måske som saltet i såret
der sikrer dets dage bli'r talt**

**Selv de der kalder mig elsket
bli'r fjerne når jeg melder ud
Den eneste der altid hører mig
vil mig og ser mig er Gud**

OPDAGELSESREJSEN

Hvor var Gud i min sjælekval når jeg bad om hjælp som barn
Han optrådte mest som bønmand og jeg var et utaknemmeligt skarn
Pokker så finde sig i Guds rige nåde længere end kort
Livet var ondt og grimt og jeg nægtede at være Gud til sport

Såd'n var vi mange der tænkte engang og vendte os skuffet mod nord
men Gud kan rumme fortvivlelsen og forbliver ved skudens ror
vel vidende vi kun kan føde nyt via sjælekvalernes ve
med evigheden at tære på kan man sagtens vente og se

Hvordan mon andre opdager Gud, jeg kender kun til min vej
Jeg skiftede kurs da jeg så min bitterhed gnavede huller i mig
at den ejede mig og styrede mig og jeg var slet ikke fri
Min sølle erstatning for Gud var kun egnet til at havarere i

Det var ikke lige Gud jeg betænkte da jeg vendte skuden rundt
men havari forekom ikke mig at være så synderlig sundt
og sundhed var sandhed som er sjælskontakt som i sidste ende er Gud
Det blev konklusionen som tog sin tid at acceptere fuldt ud

08.06.0397

DANMARKS BYER

(mel. "Op lille Hans")

København, Roskilde, Ringsted, Sorø, Slagelse

(efter København midtbyer Ø-V)

Korsør, Skælskør, Næstved, Vordingborg

(fra Korsør v/vand el. nær, S)

Præstø, Fakse, Køge, Hørsholm, Hillerød

(S mod N ad østsiden, så V og slut i C)

Helsingør, Hundested, Kalundborg og Holbæk

Odense, Bogense, Middelfart og Assens

(efter Odense kystbyer mod uret)

Fåborg, Svendborg, Nyborg, Kerteminde

Torshavn, Byrum, Tranebjerg og Ærøskøbing

(Færøerne, Læsø, Samsø, Ærø, Langeland, Falster, Lolland, Møn, Bornholm)

Rudkøbing, Nykøbing, Maribo, Stege, Rønne

Tønder, Ribe, Esbjerg, Skjern og Ringkøbing

(kystbyer fra V - N ad vestside)

Thyborøn, Hanstholm, Løkken, Hirtshals, Skagen

Frederikshavn, Aalborg, Thisted, Struer, Skive, Hobro

(kystbyer fra N - S ad østside samt Limfjordsbyer V-Ø)

Randers, Grenå, Århus, Horsens, Vejle, Fredericia

(igen kystbyer østside N-S)

Kolding, Haderslev, Åbenrå og Sønderborg

Hjørring, Viborg, Holst'bro, Herning, Silk'borg

(kun midtbyer fra N og mod syd)

08.11.0398

FULDKOMMENHED

**Hvis du forsøger at være perfekt
ser du kun alt er galt
Gamle mål for kritik og despekt
frygter igen at blive kvalt**

**Det'r som at gå med en paraply
når vejret er til parasol
det tiltrækker kun en regnvejrssky
og liv bli'r et studie i mol**

**Tilstræb endelig fuldkommenhed
men hvad er egentlig fejl
De'r din fuldkomne men'skelighed
og hører med i dit spejl**

08.11.0399

EKSTASE

**Kærlighed handler om at gi'
Jatak, men da osse at modta'
Hvis vi kun gi'r og gi'r og gi'r
så er det et fordækt visir
for træk troet ingen kan godta'**

**Kærlighed handler om at få
Jatak men da osse at give
Hvis vi kun modta'r, ta'r og ta'r
ses det vi ingen selvværd har
og tror vi må holdes i live**

**Tør ego slippe det sorte hul
og visiret og tro Gud i stedet
kommer ekstasen og gi'r og ta'r
fordi vi ingen begrænsning har
og ligger som Gud har redet**

08.12.0400 +

DET ER EN HELLIG TID NU

Det er en hellig tid nu, så kort før året vender
med mørkedød og fødsel af lys som ingen kender
Det rusker vildt derude, og dag og nat er våde
i årets sidste døgn, hvor man sanser mørket råde

Jeg føler med de stakler, der fulder sig i tørke
af angst for lysets nåde i deres hjerters mørke
Jeg mærker sjælevåden og nyder freden inde
i huset og mit indre, hvor lys har lov at skinne

Jeg skuer bagud til længst forgangne solhvervsfester
hvor ordet JULEN er fra og andre helligrester
Jeg ser den kristne højtid, der kom og lagdes over
og asede med vaner, der gør folk går og sover

Et kvantespring sku' gøres så troen blev forstærket
ord og fokus ændres, skønt alt er del af værket
Dog Julen er den samme, så hellig nu som altid
hvad end man kalder Ånden, der skabte den i alvid

Jeg takker alle men'sker som førte mig til Ånden
Både de der var og som ikke var for hånden
Naturens gode væsener i sten og ild og stængel
og luftens hær fra sylfe og op til ærkeengel

og menneskenes mestre som Jesus og Maria
med mange flere som man kan lære at bli' fri af
Til allersidst de største - Gud selv som kom til stede
Rama og Krishna og Sai Baba just hernede

Gud hør min julesang til den ny tid i fremgroen
hvor kvantespring igen er nødvendighed for troen
Tag mod min stille hyldest for del i denne time
og når jeg tier, hør da mit hjertes klokke kime

09.11.0402

SAMMENLIGNING

Jeg ved godt jeg ikke er Jesus
og dog som han Guds projektion
så skønt jeg just ikke er færdig
er der en vis konklusion

Forfulgte af urgamle temaer
det gjaldt for ham som for mig
trænes vi lige fra fødslen
til valget at gå modsat vej

Når valget først én gang er truffet
træffes det lettere igen
men livsopgaven bli'r sværere
kun fuldtro skal lukkes ind

Jeg synes jeg får alt den kan trække
men så fyldes jeg med skam
når jeg tænker på Via Dolorosa
i sammenligning med ham

10.01.0403

MØRKELOFT

Verdenerne glider væk fra hinanden
den gamle er tydeligvis på spanden
Hvad gøre ved det, hvad ska der te'
Vi klamrer os stadig til tyndslidte dogmer
som kun kunne bruges til tremmer og traumer
for hvor er den ny, hvor ses dens gry

Dagen har mistet al fred og fylde
og natten som kroppen sin styrke skal skylde
er blevet min dag, det vigende lag
fjerner sig også fra sindets krypter
og nemmest i nætternes stille dybder
så da vækkes jeg af sandhed på vej

Spændinger slippes, fortid bli'r færdig
før da er ingenting fremtiden værdig
I sorgfugleskrig forløses MIN krig
Farvel til forførende slør over løgne
selviske temaer alt, alt for støjende
til rigdom for svig, til urgamle lig

Hvad er der at savne, hvad er der at tabe
når sandhed er det gry vi er ved at skabe
Hav styrke, hav tro, lev gennem, lad gro
Intet kan undslippe jordørnens øje
den ny tids frekvenser vil blive for høje
til brud og bedrag – mærk gryet, begrav

I HÅBET OM....?

**Hvor jeg dog savner dig...
eller rettere savner den tid med dig
eller er det mon dig som du var eller tiden
Måske er det simpelthen VAR**

**Jamen jeg elsker dig...
Jo det ved jeg for du sidder dybt i mig
så du er ikke vane, ej sult eller tryghed
men urgrundsdyb tillid og fred**

**Hvad mon jeg skal med dig...
Alt lissom snuer og dagene flyr
Du er dér og jeg hér som to fluer i flasker
bli'r visere og hvidere grå**

**Hvor er det lys jeg så...
det som altid er fremtid der spås, blot håb
men lover al lykke - lidt fremme - lidt længre - lidt mere
Min Gud er vel aldrig så grum?**

Hvad der så end er det rette....

10.01.0405

DIT LAND

**NU bli'r du fri
af tider der tævede enfold og uskyld
til bokserhjerne og magtesløs brandbyld
uden tanker om
de var tiden der kom**

**NU får du fred
for de krykhusarer som ønsked' dig lissom
med krykker og vansir og rodkåren visdom
bare fordi
sådan var de**

**NU kan du få
helbredelse - for de varige skader
er kun de ånd-svages rædselstirader
på gravens rand
De så dit land**

10.03.0406

DET GYLDNE BARN

**Lysende skabning - guddommelig klar
foster af flydende strømme
Et gudebarn synger om det som jeg var
før det blev fremtidsdrømme**

**Barndom er basis for livet, for alt
bag verdens væld af doktriner
Hvad bragte de os - skove der faldt
marker befængte med miner**

**Moder blev myrdet i magtsyges kamp
tiden er inde til morild
Alting blev hjerteløs tænkning og tramp
da tid til livsspil blev tidsspild**

**Levende flamme - min ild der blev kvalt
syng livet i mig tilbage
Syng om hvordan vi forenes totalt
i nuets livsskabte dage**

LIVETS TRÆ

Se hvor troskyldigt det strækker og rækker sig
endnu kun anes artens udfyldte figur
Træet så sprinkel-let i spinkelt vårløvs net
drømmer i tågede fremtidsvisioner
om rislende dunblades slør-millioner

Se nu det unge træ vajende, svajende
titte koket frem bag silkebladflæser og sjal
dristigt i skørterne, opslidset flirtende
sitre besnærende, lokke i luftene
susende saftfyldt og sødt blomsterduftende

Se så det voksne træ, blank-barket, slank-armet
rank som en søjle står det så selvsikkert frem
Flot og i festrober, dybgrønt med dugdråber
prægtigt som aldrig set før eller siden
i stolthed fornægtende skæbnen og tiden

Ser du det modne træ, strunkstammet, fulddrammet
kraftige arme der bar både finker og frugt
Ravgylde lueløv, hvisletør videns støv
faldende for sandheden, prosaisk at skue
i grenenes tvinger og hver modig bue

Se livets vise træ, bredbullet, let kullet
nøgent i silhouet ætset i himmelens sølv
Huler og hylder som smålivet myldrer om
Urlydens fyldige flydende tone
og stjernesvær siver frit gennem dets krone

10.06.0408

MAN-INDSIGT

**Det er forbløffende hvad man kan slæbe
hvis man virkelig vil
og lige så forbavsende hvad man kan slippe
hvis man kommer dertil**

**Det er ufatteligt hvad man overlever
af hjerteløse miljøer
og samtidig helt ubegribeligt så lidet
der skal til for at man dør**

**Det er utroligt hvad man kan præstere
i anonymernes hvælv
afpresningsbrugbart på godt eller ondt
uden indsigt om sig selv**

**Med det in mente synes jeg, lille MAN
er sat behørigt på spid
Kun indsigt kan oplyse om hvad der fordres
af unika i en ny tid**

10.06.0409

NOAH '10

**Det stormer over det sorte svælg
Titanic er sunket i havet
Skibbrudne klynger sig til hver rest
af verden hvori de har slaved**

**Den duede ikke - men den var deres
den var hvad de gik og stod i
De ser den opløses overalt
og det er for sent at slå rod i**

**den nye der spirede rundt omkring
og syntes som vås mod det visse
Jeg ser til i medynk fra stormens øje
hellen i tider som disse**

**Ser stormen rase - mærker alt dø
og dog selv uskadt, beskyttet
Det var altså derfor jeg skulle gi' slip
på alt - nu blir fokus flyttet**

10.09.0410

LØVEMOD

En gylden løvetand sprang ud i nat under mit hjerte
med tusindspejl i kronen blank og hel trods tryk og sværte
fra rejsen gennem jordens ur
til solsystemets nytårskur

Greb solens stråler - spandt af dem et luftigt gloriehårnet
som svar på deres kærlighed der kaldte den til afsæt
og alt hvad den på rejsen led
var glemt i nuets lyksalighed

Den jublede - du kaldte, Gud, her er jeg, og hvad end sker
så fandt jeg løvemod og agter aldrig mig selv lavt mer
og skal jeg skæres, trampes ned
jeg gror des mer, nu hvor jeg VED

10.11.0412

HURRA FOR DEN LILLE FORSKEL

Jeg er 10

**Ikke lyst til matematik - doven, slatten elastik
Ikke let ved sandhedsslør - bringer ingen i favør
Ikke trang til væren som de - sær, forkert, ja, blasfemi
Ikke myg i diktatur - oprørsk, stædig, skidt natur**

Jeg er 50

**Ikke lyst til matematik - tro imod min ånds bestik
Ikke let ved sandhedsslør - virkelig noget i favør
Ikke trang til væren som de - ægte, original, geni
Ikke myg i diktatur - stærk, stabil og god natur**

**Hvad er godkendt, sandhed, løgn
Skifter vist i livets døgn**

10.11.0415 *

MARIAS GENFØDSEL

**Maria
Hjerteånde
Al tid
Ur-grund
Over al forstand
Blot selvfølge**

**Ingen status
Bare basis
Ofret
Måske skuldertræk
Åh menneskehed
Umenneskelighed**

**Hun af alle
Udraderet
Utilstedeliggjort
Stemplet uproduktiv
Lidende kronisk
Sygeligt logisk**

**En verden rodløs
Substitutsuttende
Nødhjælp
Vinterisnende
Hjertevarmesavn
Tomme ting i favn**

**Given-slip
Befrielsens åndesang
Selvværdets rummelighed
Det sande guldfund
Maria, eneste moder
Frembringer Goder**

10.11.0416

HVOR BLEV MARIA AF

**Hvor blev dog mor Maria af
hun som af ægte hjerte gav
hende der var alverdens tid
før kvalitetstids-vanvids vid
Undervurderet, forsmået
selvfølge aldrig forstået**

**Der er ingen status i hverdag
materiens nødvendige grundlag
ofret for materialismens skyld
som en slags ligegyldigt fyld
Utrolige stupiditeter
jagter på sølle moneter**

**Hvor er hun nu, mor Maria
tappet for mere at give af
frataget ret til at være til
ku' ikke være som rammerne vil
kroniske træthedssyndromer
logiske følgesymptomer**

**Det KAN ikke gå uden fødder
Idealkvinders mægtige nødder
mode da hjertet blev isnet væk
narresutter for mænd på træk
Vil vi Maria tilbage
i stedet for ting, kød og kage**

**Så må vi slippe, ej klynge
ha' mindre for luft til at synge
hun kan ikke gøres i penge, nej
investeres i – længe på vej
Maria'r kun fostrer en Jesus
Kun Jesusser frelser en globus**

10.11.0417 + *

LIVETS FRUE

Vår og vinter evig ny er jeg, livets frue
Odins vise sorte ravn, Helligåndens lue
Metaforer blot for mig
Altid findes jeg i dig

Jeg er tro urokkelig mod den indre stemme
Intet slag mod sind, mod krop, får mig til at glemme
Ved min troskab formes det
som jeg inderligst så ske

Faser, kredsløb har min hu, fri må alle flyde
og jeg drager til mig kraft, hindringer at bryde
Ingen dæmning er for stærk
når min flod er sat i værk

men alligevel kaldes jeg langsom, alt for sindig
Min natur er støt proces, sjældent brat gesvindig
Omsorgsfuld for alt i svang
lyder jeg kun tidens gang

Ved mit nærværs rigdom af varme sympatier
frier jeg den sande fryd, virker harmonier
ubetinget ærlighed
givet til i kærlighed

Helre lytter jeg til det andre vil fortælle
søger, fanger tonen bag, hør' det essentielle
svarer balanceret blid
styrker, heler, undgår splid

Sort og hvid har lige værd, er blot tvende sider
Hvorfor gi' alt lys til een så den anden lider
Lille spejl på væggen der
lær mig hvis mit mørke er

Som jeg kom her går jeg bort med min indre stemme
vidende min guddommelighed, uden den at hæmme
flyver lige hjem til Gud
Kun om ånden var jeg bud

10.11.0418 +

ISKABERLÆRE

Vi står i lære
skolen for skabere kunne vi kalde vor jord
Det kræver sit kød at fatte vor mor
Alle begær vi har skaber visioner
som har deres særlige mønster af toner
som tiltrækker stof til manifestationer
hvad enten begæret er smart eller ej

Før vi ved af det
slæber vi rundt på en samling uhørlige ord
der kræver deres kød fra os, deres mor
Ta'r energien fra nuet og livet
til gamle strukturer der ønsker bli' stivet
skønt vi tror vi ikke mer ta'r dem for givet
og egentlig ønsked' de hummede sig

Det'r let at skabe
vi skaber bånd lige fra fødsel a' - nye navlesnore
der kræver vores kød for' gå i deres mor
For at opløse dem må vi erkende
deres årsag og tilgive og fasevende
med vrede og gråd som en indre krig tænde
det bål som fortærer begæret - bye-bye

Stop nu min tanke
skab ikke fler tågeskyr til at sløre mit spor
De kræver kun kød som sinker deres mor
Vær nu blot stille og nyd du kan hvile
kun een ting betaler sig efter at stile
den skytte som afskød os lysende pile
og stilled' os gåden: Hvad skal du med "jeg"

Græd kun mit hjerte
arbejdet ER hårdt men lønnen tilsvarende stor
Det skal kræve kød at tæmme sin mor
Engle kan elske og flyve og støtte
og oplyse mørketøj så det må flytte
men guder kan skabe og skrotte og skøtte
selv verd'ner for engle så OK for mig

11.01.0419

GÅDELØSNING

En gåde gik og gættede sig på et tankespor
Hvad er jeg mon bagved mit navn, det sære, smukke ord
der lyder "Kærlighed"
Hvad menes dog dermed

Den så et nyfødt barn og tænkte det ved nok besked
Svar mig lille barn, hvad siger du er kærlighed
Det svared uden ord
at kærlighed er MOR

Men gåden savned' noget og drog videre ad sporet
Et tyveårigt kærestepar gav deres bud på ordet
Kærlighed - såmænd
at drages mod sin ven

Dog heller ikke det var svar nok om det svære ord
så gåden spurgte videre, ung og gammel, ydmyg, stor
og fik alverdens bud
fra Fanden og....til Gud.....

....! Da lo gåden - ja, ALT rummes i mit navn, det ord
Glæde, smerte, ret og uret, bare sjælen gror
Gud er ALT vi ved
og ALT er kærlighed

11.02.0423 +

IDENTITET

**Tænk at være digteren
sigteren af talens lyde
maneren om det at nyde, hade, vide
ordets magt bestride**

**Musikeren, sangeren
fangeren af hjertedrømme
røberen af stærke strømme, varme, side
stemningerne ride**

**Lægen - eller terapeuten
øv den, grib den, rollen, valget
træfferen på markedssalget, tøj at slide
evnerne at vride**

**Bare VÆRE, mennesket
ret og slet, i dagen, natten
ansigtet foruden hatten, sig selv gide
sværest af alt at lide**

11.07.0427

I HÅBET

Årene går, ugerne, dagene
hvornår banker du på min dør
Se min ellipses bane
snart må jeg være ved før
hvor din lyslyd fanges af mig
på mit interneste net
Jeg er træt af det timeliges hulvej
illusionen der visner så let

Kun een vej tændte min ildhu
og selv dens ild døde bort
men viste dog vejen jeg vil nu
som synes aldrig for kort
Jeg spored' dens lydløse tone
må være nærmere dens mund
Famlende, uformående
ber jeg dig være mit fund

Er timen først indhentet
når liv er en tilstand i håb
hvor venten ikke er ventet
og længsel et stilnende råb
Da er jeg måske ved døren
og hører dig banke på
med mine inderste øren
i det nu der aldrig vil gå

11.07.0428

FORFÆNGELIGHED

**Ordet er så utilstrækkeligt
spilder en masse tid
ligemeget hvor omhyggeligt
formet og finpudset vid
Jo mer der berøres tabes der
som burde ha' været med
Efter de sidste stavelser
gi'r tavsheden ingen fred**

**Man kunne lege med tanken om
fælles mental frekvens
Vel muligt at dele sin tankeflom
visioner, tvivl og tendens
Men de der udvikler evnerne
er på vej væk herfra
Hvorfor sku' de lappe revnerne
i det der forfalder til var**

**Ordet blev skabt til materien
rejser kun væk fra Gud
Hvem der skal ud af serien
må smide ordene ud
I stilheden bag er varme
vælde og visdom og ro
Forfængelige er mest de larme
som vil den overbegro**

GRÆNSEN

Alle kender den - den grænse kun få taler højt om
ved den ender sansernes færden
Den anden side af den ved man derfor ikke en døjt om
i naturvidenskabernes verden

I tyvestolthed meldes nye småfund om hvorledes
det blændende urværk virker
Spørges til dets årsag ses de stolte tyve spredes
der er pauver status i kirker

Det ur er uendeligt - man synes nyfødt, lille, bange
et grænseminde man løb fra
Gemt, glemt, usynligt - religion er relikte sange
en overleveret aprilsnar

Dog - blot anden videnskab end timernes sensationer
en livserfaringers visdom
Eviggt samme sandheds fund igennem årmillioner
af liv og afkald og løndom

Den krydser grænsen med tro og håb og kærlig offervilje
til den erkender at vide
af længsel efter værkets ånd bag det sanseliges flotille
forenes med den på hin side

11.08.0430

FORMÅL

Det var ikke til at begribe

**Der var så meget jeg kunne og det meste faldt mig så let
men intet jeg virkelig ville - og prøved' jeg på det blev jeg snart træt**

Hvad skulle jeg med de talenter

**Hvorfor var der ikke fulgt lidt ambitioner og viljestyrke med
Var jeg veg og ugudeligt fuld af fej utaknemmighed**

Omsider tog jeg mig sammen

**Fik fremmanet lyst og viljestyrke og lidt ambitioner med magt
til udvikling af de pokkers talenters byrde der på på mig var lagt**

Og hvad blev så resultatet

**Jeg sled tyve år for lidt hip og som klap hvorpå jeg sku' slippe det
Hvordan det ku' være så vigtigt kneb det ærligt talt for mig at se**

Intet på jorden varer

**Og hvis ikke een tar tēten står der bare en anden klar
som skåner for konsekvensen af at man blev noget man ikke var**

Hvilket nok var hele sagen

**Talent eller ej - der blev slået fast at sliddet var ikke det værd
Værdien lå på et højere plan og det bragte sliddet mig nær**

Gav mig nemlig erkendelsen

**Jeg ved jeg ikke sku' ned for at skabe verdslig lykke og held
Jeg kom herved for at finde at det var tid til at takke farvel**

11.09.0431

FORLØSNING

**Flyvende heste, flagrende maner, fejende haler
Uhæmmede, ubundne, utvungne
Lettere end tanken
Friere end sjælen**

**Barndommens visioner opfyldte
Naglerne løst af det kværnende hjul
For altid
Løfte om forening med den evige fryd**

**Alt vundet, intet mistet
Inderlig taknemmelighed
Uendelig nåde
Og dog den dybeste sorg**

Endnu

11.09.0432

VEJVISER

**Guds vårvision er vi
Uvirkelige, uvægerlige virkning
Væxt i vintersøvn
Væk i hvilen**

**Som i vor vante verden
Således i den videre
Virkning stadig visionen
Evindeligt vidende sig ud**

**Universets landevejsstøv
Evigt evolverende
Valfart hvorhen
Viser blot vejen**

**Vil vi hvorfor
Er vejen vis
valget involverende
Vis universet af**

Hvile er vækkelsen

11.09.0433

GUDS ENDELIGE UDSPIL

**Engang for længe siden kom jeg ind i Guds butik
Træt af alting stod jeg lidt i lyset af hans blik
og så mig om - hylde op og ned med rollespil
Hvad skal man dog vælge når man ikke mere vil**

**Gud ved alt og rakte mig et spil med disse ord
Det er vejen ud, den eneste - det hedder Jord
men det er meget hårdt så du vil lide mere end le
Hvornår du mestrer det er ikke lige til at se**

**Du vil føle uret, frygt og vrede, sorg og savn
skyde skyld på alle andre, myrde i mit navn
sige jeg har svigtet skønt du fulgte egne råd
og alting må du slippe som du vandt ved slidsom dåd**

**Men en dag vil du ha' fattet spillets mekanik
gennemskue det og høre sfærernes musik
se mig smile til dig gennem himlens åbne port
hvor forjættet fryd er lov nu arbejdet er gjort**

11.09.0434

MINIMIDIMAXIMAVEKNEB

Ved nytår når Gud blander sig
en drink af ukendt design
og bunder den i festlig leg
med en der er helt hans egen
forplanter det sig i systemet
og så ender vi med problemet

Vi huler op om prøvelser
om uret og ak og ve
Gud si'r det blot er øvelser
for at hjælpe os til at se
og mærker selv konsekvensen
ER fruherr-jordfrekvensen

Hvad vi så'n set ret sjældent gør
os den tjeneste at forstå
imens vi himler op er sør'-
me at vi gør selv ligeså
men VI kyler ned i mavsens
HELT uden tanke for slagsen

så borgerne i mave/tarm
gør oprør og råber om uret
Vi må gribe i egen arm
for at få det forpur(r)et
Mon ikke at universet
og Gud også har kontroverset

I alt fald har vor fejlfrie Gud
mavekneb lige midti
Gevaldige problemer som
katastrofer og anarki
De har optrådt jævnt i historien
Selv guder skal nok pleje glorien

HELHJERNE

**Jeg har aldrig følt mig så kysk som nu
hvor få - om nogen - kys(s)er mig mere**

**Jeg har aldrig følt mig så sej som nu
hvor så få vil så'n sejre mere**

**Jeg har aldrig følt mig så fri som nu
hvor kun få vil den frihed mere**

**Jeg har aldrig følt mig så fattet som nu
hvor de færreste fatter mig mere**

**Jeg har aldrig følt mig så hel som nu
hvor halvhjerner værdsættes mere**

LYSLYDEN

Når jeg lytter, jeg mener VIRKELIG lytter
til verden i og omkring mig selv
bagom susen og solsortfløjt, pludren i pytter
aner jeg toner, ur-vibrationer
årmillioners morgenlyds rejse mod kvæld

Brusende barnefryd, glødende glædesfyldt nydelse
flyder i sfærerne, uset fornys
lysvævet bærende lyd og form, Guds udgydelse
bag tågehuer, dåer og duer
i farver der luer af elementernes lys

Alt er anelser, åndesyn, bare visioner
af den sandhed jeg ser i mit sind
manglende blot erfaringens sejl, visdomsregioner
endnu opnåelige, dog fuldt forståelige
jeg 'r den påståelige tålmodige levende som blind

Når jeg betragter, jeg mener VIRKELIG betragter
formerne lukket med stof hver især
skyggede lygter ved skumringstid i jordens tragter
ser jeg alt dirrer, atomerne svirrer
stenstoffer virrer værst og gir stød så det lær

I illusionen hvirvlende ovenpå tonen
opløser jeg et karmisk syndrom
søger at løfte den skyggende skærm, hæve sanktionen
Vinder jeg nåde ved møje og måde
står lyslydens tråde frem hvidgyldent åndende AOM

11.09.0437

ORDET

Det vansk'ligste ord i verden
er ikke knudret og langt
Det'r blandt de allermindste
men fyndigt og stærkt og slankt

Modtager vil sjældent ha' det
vil ha' et andet, bli'r tvær
Kort sagt trækker det med sig
en kæde af kævl og besvær

Det ord kan være en gave
en meget vigtig besked
Der er en vej der er bedre
man bare lige NU ikke ved

Det er mangel på hættehormoner
ikke at godta' det ord
og helt ude af proportioner
respekt gør ingen mindre stor

Det skulle indgå i skolen
som en slags læreleg
Hvor'n pokker man kløgtigt takler
det lille, kloge ord NEJ

11.09.0438

BARE EN ROSE

Jeg så en lysende solsang
af linjer, form, farver og duft
for feer at flyve ind i
som skabt af den klareste luft

Den sang mig nærmere og jeg forså mig
på slør bag slør for gyldenkranset stol
Jeg stod der målløs måbende i andagt
til jeg blev fanget af mors parabol

Hun kom hen og kikkede med mig
og sagde "en rose, min ven"
Dermed var den verden beskrevet
i ét snævert ord døde den

Vi fødes og straks bindes vi til tiden
med ord og normer kappes vores lys
mens længslen efter grænsernes forsvinden
fortaber sig i tågen som et gys

En dag har vi levet tilstrækkeligt
i rustningens rustnende bur
Der er ikke mer lærdom i det
bortset fra vejen retur

Hver tremme er en låset lykkepose
hvis løsning slipper lysets riger fri
så intet mere bare er en rose
men Åndens gådefulde trylleri

HALVVEJSGUDER

(Carlos Castaneda: Don Juan's urtroldmænd)

**Det startede som lava og vil ende med diamant
hvis ikke sjælen klipper sig ud af serien
og kvanter videre - alge til eg - bacille til hierofant
eller la'r sig fortrylle helt af materien
finder et smuthul hvor døden har svært ved at nå
for at leve som gudemagt i det små
Der er magter på alle planer
som få ser og mange aner**

**At tænke sig at vrage den ypperste gave som menneskedyr
blot for at leve som halvvejs gud i galaxen
blæse på kærlighedsenhed og vogte sit stof hvor det aldrig gryr
for magt til - så længe man vil - at sidde i saksen!
Kun men'skedyret kan vælge materien fra
fri sig af længsels lidelser når det er klar
ét med Gudsånden der leger
såvel som når den pralayer**

KAN VI KAN

**Kan mennesker være hinanden
læge for, lege for, le
spise for, gå på spanden
vende en ve**

**Kan mennesker tro for hinanden
vælge og vrage en vej
føle fint og for Fanden
møde en maj**

**Vi kan spænde ben for hinanden
stikke og stække og styre
pærenemt slå for panden
tappe og tyre**

**Kan mennesker ære hinanden
støtte og styrke, forstørre
forstå og bevare forstanden
Gør det dog, gør**

**For så KAN vi være hinanden
læge for, lege for, le
vælge og tro for ud'n Fanden
Åh, lad det ske**

GARNERING?

**Hør, Karl deroppe i vognen - hvis muligt at råbe dig op
Hvordan er det dog du kører det her show
Mit liv ligner nærmest et flop**

**Har du mon fejladresseret mig, min brik passer meget slet ind
i tid eller sted - ingenting jeg har med
synes at rage Jorden en pind**

**Min stil er for levende til trenden, penselstrøg, ord eller sang
Facaderne sæller - især fæle tæller
falskhed og død går sin gang**

**En hæs eller hysset sanger serverer en floskelsalat
Rim på sort og hvis gi'r sikker succes
til et skrydende el-attentat**

**Hvad skal min rene stemme og vers hvor vid rimer med bid
og billeder der stråler af lys, ikke skråler
om lyst og laster, nag og nid**

**Jeg ved du hør' mig, svar mig, er den gnist her - verdsligt - et spild
garnering til stegen, ellers stuvet af vejen
til den skal i den luende ild**

TAK FOR LÅN

**Altså, jeg ønsker ikke at dominere og styre, bekrige
Jeg får ikke fred af at sidde på bunken
kun af at dele den lige**

**Kæreste, jeg ønsker ikke at diskutere og argumentere
Jeg får ikke fred af at knytte min næve
kun af at åbne for mere**

**Fruherre, jeg vil ikke pace mig frem for roser og priser i verden
Jeg får ikke fred af at følge dens luner
kun af min sandhed i færden**

**Mester, jeg er ikke vred eller kuet af, verden vender mig ryggen
Jeg er blot lidt ked af at når jeg vil dele
vil den kun undertrykken**

**Skaber, jeg ser der er kun et at gøre, hvis jeg vil dele med verden
At gi' alt tilbage jeg er og kan blive
til dig, som egentlig er den**

ØJESTENEN

Dette absurde makrokosmos
med sin mikrokosmiske pupil
Intet respekterer rammer
mere end midlertid
dog følger alt nøje en plan
løbende revideret
af mennesker og solgud
En plan, et spil - en mening?
Hvad skabes vi til
udover løben i samme cirkel
Visdommen øges, mindskes ikke i gudssjælen
lander, letter, lander, letter kun
i evindeligt kredsløb
rensende kærlighedskraften
for kakofonisk dualitet
til harmonisk enhed
Kærligheden, ja selvfølgelig, kærligheden

Kan du bare ikke lade være, solgud?
Startes din dagdrøm
fordøjelsesveje og -bakterie-egoer
blot som følge af din opvågning
Folder sig ud
til du sover ind
dragende dagdrømmen med
metaforer i DIN solguds dagdrøm?

Jeg vil bagom, hjemfalde
være kærlighedens kraftfred
i vor kosmiske orkans øjsten

DEN SKØNNESTE DRØM

**Var der nogensinde skønnere drøm
end drømmerens bragt ind i verdens dagdrøm
og drømt videre på**

**Drøm om lykke, retfærd, fred og fodslag
med de andre drømmere, navnlig een
som drømmer drømte sig**

**Tiden er en nidkær knappenål
beregnet til at briste bobler på
for at klare synet**

**Ingen partner passer drømmens sko
vi bli'r nemt en drømmer uden drøm
som lader synet sløres**

**Spør' os selv var drømmen kun et blålys
eller havde den i hjertet rod
og indser den var Gud**

**Gud lod drømmeren prøve verdensdrømmen
for at finde intet matcher Gud
og vælge hjertedrømmen**

**Pludselig er drømmen ét med drømmer
endelig mulig at manifestere
nu hvor alt er Gud**

**Var der nogensinde skønnere drøm
end den vi alle fødes med fra lyset
for at finde hjem**

FACETTERNE

**Hvad er identitet
Hvem er vi når det kommer te't
barndom, ungdom, brud og mor
kom og gik som tiden fór
Alle og ingen er jeg forble't
Flygtige realitet**

**Lidt som en diamant
får en facet ved hver en kant
som bryder, bøjer, baner lys
Gud ved hvorfra netop nys
Som tiden kom det til os og forsvandt
Mystisk men lige sandt**

**Sanser og intellekt, vej
Ingen facet kan forklare mig
Fokusruter for ånd, kun spor
værktøjer til et liv på jord
selv individualiteten trak sig
Guds enhedslys er jeg**

RELIGIONERNE

**Kik engang på ordet religion
Det betyder genforening af de spredte bidder
visdomsrigdom samlet ind fra alle livsens tider
sådan takles bedst din situation**

**Hvert et folk har sin specielle sti
Det vil præge religionen det sorterer under
men hvis den har dybde har den ord til alle stunder
og vil uomgængeligt gøre fri**

**Fri af hvad - hvad skal vi frigør's af
hvis vi bor et sted hvor der er rart at bo på Jorden
Hvorfor undres ved vi lever her i syden, norden
det kan vente til den sidste dag**

**Næ, det kan det nemlig ikke nej
Vi'r her ikke kun for skæg og kratten vores balde
og bladam! kan livet nikke os en or'ntlig skalle
Så kan religioner vise vej**

**Mange af dem blev til noget løgn
De sku' følge med og faldt for magt de måtte bruge
men med bare lidt mod kan de stadig nå at luge
rense sig til klarhed, ægte, nøgen**

**De ku' så gør' uvurderlig gavn
ved at give overblik og lindring midt i kvaler
talerør for Gud i os ad velkendte kanaler
Gud er een men bærer alles navn**

PARCIVAL

Vi er lyset - alle ved det fra fødslen et sted indeni
Mørket er den unaturlige gåde
vi søger at løse ved at studere dets måde
men når der fokuseres på det alene
kan lyset gå hen at blive glemt, sku' jeg mene
Jeg savner en
Parcival, du rene og modige ridder af sandhedens værd
Hvor end gik din færd

Helte i dag - ingen er rene, ved alle hænger der skidt
Det er jo nærmest moderne at være blakket
om ikke fysikken, så er etikken krakket
selv helt forkvalede typer ses gengivet
Vi er da blevet bedre forbilleder givet
Jeg savner en
Parcival.....
Selv ene en hær

Lyset skal frem - det er betinget af mørkebånd der bli'r løst
Kun på baggrund af mørket ser vi lyset
gid Parcival var her, førte an gennem gysset
Men'skelighed er hvad mennesker sku' studere
Dyriskhed er for dyr vi ikke er mere
Jeg savner en
Parcival.....
Kom, vær mig nær

ÅND TIL JORDEN

**Vi kommer herved og erindrer hvorfra
nogen klarere end andre
Som ubevidst drøm
eller tæt på dens strøm
men vi mindes**

**Vi husker på samme vis sidst vi var her
til tider ubærlige rædsler
Vi søger at fly
at det skal ske påny
flygter altid**

**Bøger og drømme, sygdom og spil
alting kan bruges til flugten
Diverse mani
ja selv epilepsi
er imellem**

**Vi borer og drømmer os ind, op og ud
blot for at synke tilbage
i fuld depression
i mørk illusion
gudsforladthed**

**Hvad nytter alverdens mixturer her
når meditation er kuren
Kærlig rekreation
Åndsintegration
til Jorden**

RØGSLØRET

**Jeg troede engang at vi røg for at dæmpe
vor skræk for verden og andre
Ja, nej - vi løber fra ansvar for os
og det kan vi kun selv forandre**

**Hvis hele livet er een spændetrøje
der siger - enhver ska' ku' li' mig
så er der ikke plads til en selv
og så ka' man selv ikke li' sig**

**Dybt indeni sidder truende skygger
og raser imod spændetrøjen
For at bevare dem under kontrol
bedøver vi os med røgen**

**Dén psykologiske røgforgiftning
blev mode og industrier
som gjorde det smart med en ydre os
til de slørede indre værdier**

**Hver gang en uskyldshvid pind antændes
udleves psykologien
Når røgen slanger sig ud i spiral
afsløres den, maskepien**

**Så for at få hele røgringen kvittet
skal vi ha' fjernet den skjulte
Kontrollen kan slette den hvide pind
men ikke den sorte okkulte**

HJERTESPROG

**Der spørges - ikke underligt i vor tid - hvad er kunst
Er det mode, pynt, graffiti, en parfumedunst
bilvrag, blendet gulfisk, afdød gris bag glas m.m.
Kunsten er i selv den mest fortabte timetjære**

**Kunst er lyset bagom formen som den lyser op
Derfor er den mere nøgen end en nøgen krop
Store kunstnere foreviger Åndens sandhedskrypter
Selv om tusind år genkendes kærlighedens dybder**

**Kunsten er det tavse vidne om vor evighed
formet i vort hjertesprog som er kun kærlighed
Alt det viseste der kom af liv og slid, erkendelse
Nuets minde om det virkelige livs fuldendelse**

12.02.0451 og 0389 *

HELIOS

På vejen tilbage til os selv
kommer der typisk en tid
hvor vi føler os klar til anelsen om
en grænseløs fryd vi kan nå

Når den begynder er den en død
kamp mod et giftigt bid
At sku' lukke de kendte lykkerum
er ikke hvad vi forudså

Trods bønner og modstand lukkes de
sjælens nat kommer grum
Men mørke er lysets syerske af
den grænseløshed vi fornam

Natten er tom til gryet former
det storladne nye rum
og lykken troet os nægtet gives
hørte blot til den ny ham

Når alle kræfter er rettet ind
i handling såvel som ro
og hjertet styrer hvad der skal ske
da kommer ånden til os

Alting bli'r koordineret i
en lysfossers strålebro
som baner vejen ud for det hellige
i os, for Helios

12.02.0452

HELTEDÅD

På TV'et ser man ved olympiaden
hvor'n vægte håndteres a la Iliaden
De støder og stemmer så skoene klemmer
og lykkes - og glipper - en enkelt de slipper
Sært musklernes knuder ej går i kludder
og disk'ne kollapser - voilà! 12 par babser

Gad vide om sådan en muslingemandsling
i hverdagen slæber som husmødre kan in-
klusive 2 småbørn - det'r noget af en hård tøn
med indkøb til tredje sal ka' jeg beedige
Mælk, mel, tomater - og ing'n elevator
men her'r ikke staffage til én reportage

Nå, hvis intet vindes kan de prøve Guinness
få selskab af lignende typer man mindes
én med en taille for tynd t'en medaille
Og 2 der ku' kysse flere døgn ud'n at vysse
Én i remiserne trak tog med bisserne
og uden mundskænk åd én vist en træbænk

Priser dem alle, de nutidens helte
som ingen fik nys om hvis ik' medier meldt' det
Gå hjem med dig Saxe, Starkodder ka' pak' se
mod disse rekorder - GODNAT på akkorder
Tænk hvis all' de kræfter blev målrettet efter
at løfte HINANDEN - sik'n verden for Fanden

12.04.0454

DUMHEDER

**Hvad vil det sige at være dum
torskedum
dum som en dør
tomhjernet, tåbelig, åndssvag**

**En torsk er faktisk temmelig smart
for sin art
og døre kan åbnes
Hvor kommer tanketorsk så fra**

**Ord bli'r skabt af beskueren
dueren
alvis og frygtløs
Det er vist nærmere tværtom**

LÆSEHESTEN

**Bøger mig her og bøger mig der
jo jeg har læst mange bøger
Dengang jeg var yngre
Ikke mer
Der står sjældent det som jeg søger**

**Bøgerne hjalp mig høre til her
i jordiske tankestrukturer
De fremmed' min tillid
til mit værd
men blev mest til tankefurer**

**Jeg læser dog stadig som en hest
i hændelser og hjertehimlen
Dér står mine tekster
omniværd
for jeg hør' til stjernestimlen**

GABRIEL OG MIKAEL

**For længe siden havde jeg en drøm
så stærk at jeg dånedede
altså - jeg vågnede**

**5 sorte trolde kom flyvende forbi
vinduet på række
ud'n at forskrække**

**men da en rytter kom skridende hen
ad engen lysende
trak jeg mig gysende**

**Rytteren ville helt ind til mig
Det var Gabriel
Jeg løb fra mig selv**

**Maled' så ham og senere Mikael
for selskab vel
sagde jeg mig selv**

**Med tiden fandt jeg i meditation
altid ham bag
rygdækningssag**

**I ærkelyshavet søger jeg hjem
ad Gabriels spor
Mikael ved ror**

SYNDEFALDSMYTEN

Alsidig er den, Syndefaldsmyten

**Melder om mørkets og lysets strid
kvindens og mandens konstante splid
menneskets udvikling fasevis
indtil den stund hvor det kan befris**

Er noget så misbrugt som denne myte

**overleveret fra urgammel tid
tog Moses den med til de han befried'
Da var den dog forlængst forandret
Ligevægten forskubbet, vandret**

Hvor lå den inden Syndefaldsmyten?

**Eva hed Lillith og var nummer et
til mindreværdsvæxt for galt var det
I det lys skulle den læses, historien
revideret da hun fratog's glorien**

Hvordan var ur før Syndefaldsmyten?

**Ånden er ukendt med favoritter
alle er lige, pave med spritter
Her forskedes *sidst* i mandekøn
men datter var altid lige med søn**

GENERATIONSKLØFTEN

**Min søn er meget vaks i replikkerne
man skal være gevaldigt på stikkerne
Diskussioner om alt har vi haft
så jeg bli'r tappet for kraft**

**Han er så intelligent at det plager ham
(også mig af og til - jeg beklager skam)
vil spidde mer end hans aldersmål
på sit intellekts nål**

**Dér er jeg meget varsomt trædende
for det kan hurtigt lyde nedladende
men liv for 30 centimeter
fatter ikke en meter**

FREDENS STREG

Lige til '12 var mit liv en kamp
mod andres basuner
mod ur-traditioner
system-krav til måner
for ret til min egen damp

Nørj hvor jeg kæmped' og sled mig ind
fra indoktrinering
fra ulødig næring
til lys og forklaring
på bjerget dybt i mit sind

Som al kamp set retrospekt var det strid
mod sky'r ingen ser
mod eg't mindreværd
de tider som var
dog var den ikke spildt tid

Skyer skal splittes før Solen har vej
til helt egen hånd
til helt egen mund
til egen basun og
kampen får nå't fredens streg

12.09.0460

EVA

**Der faldt en stjerne i juni i år
som både - og syntes endnu i sin vår
og så var den kun ved at dale
En gammel stjerne kun født til at dø
Stivnet ild kræver liv for at tø**

**En angst så stor at den bundfryser alt
må opleves, afsluttes, vides fravalgt
før den ny stjerne kan tændes
Eva, jeg ved at din ny bli'r født
nu du har levet det gamle dødt**

**Jeg så dig falde i tyve års strid
du så mig stige i lysglans og vid
vi spejled' hinandens livskamp
Jeg kan ikke sørge at underet er sket
vil kun glædes ved vor realitet**

UGUDELIGHED

**Hvis vi nu bare var kroppen
fra tåen og lige til toppen
skabt af sig selv - ingen højere mening med noget
så prøved' fler nok at standse... nej, ikke toget**

**Ingen had' hul i låget
så ingen ku' finde på noget
Lyset var slukket før lysnettet var ikke skabt
stoffet var borte før det blev noget der var tabt**

**Ingen kunne få syner
Hvis man sov så man kun dyner
Slog man knæet gjorde det ondt overalt
for knæet var jo det hele skønt det blev halt**

**Ingen var ateister
Da slet ikke idealister
Hele spørgsmålet tabte jo sin relevans
når vi ikk' engang havde en sjette sans**

**Det er totalt til grin når
man udelader G-vitaminer
Selv det tomme rum har sit højere kald
det er vindfanget før Guds vældige hal**

GENKENDELSE

Hvor Baldersbæk løber fra Ishøj Sø
med Lille Vejleås vande
er der en bro hvor jeg tit står og ser
på den syngende, snakkende, klukkende, klare strøm
på evigt hvirvlende vej til ny lejer og lande

I dag brugte jeg mit drømmesyn
og på stenblokken nede i bækken
sad en sylfide og strøg sit hår
gyldengrønt strømmende som bækken fra nakke til hæl
med øjne, smilende i udtryk af glimtende gækken

Jeg hilste, hun svævede op
vi vekslede drømmeord dér over dammen
om undiner og vind og vejr
vandets løbende lager ud'n ende, uden start
som hendes navn - et særpræg vi havde tilsammen

Forlængst i tiden undine engang
valgte jeg at bli' sylfide
Et suk forcered' æoner i dag
jeg var igen sfærisk flyden i énhed, og dog
fortid forladt for en længsel, et håb om at vide

HVA' KA' DET BRUGES TIL

**Det er interessant med de dér spirituelle tankespil
sagde han
men hva' ka det bruges til**

**Det gi'r ikke mad på bordet og mønt i lommen, vel
sagde han
så hva' ka' du bruge det til**

**eller tag over ho'det og tøj på kroppen for den sags skyld
sagde han
så hva' vil du bruge det til**

**Hva' nytter tag, tøj og tarv hvis ikke livsviljen vil
sagde jeg
det er hva' jeg bruger det til**

KAMELEN

**Der sidder en kamel i klemme i mit nåleøje
og den skal ind og ikke ud, du gamle, fald til føje
Hvorfor har det dog kostet kamp så længe**

**Jeg har så megen kærlighed, men ex'en kan den ikke
Han kan kun 88%, de 12 vil han la' ligge
og derfor nægter han at ta' imod den**

**Er det en gave at ha' haft en mand af hans kaliber
Så konsekvent urokkelig hvor meget jeg end piber
af smertenssorg ved hjertets indebrænden**

**Eller en forbandelse af afvisning og stiv sind
mod at åbnes, ændres trods eksemplers milde vårvind
Det får stå hen i det totalt uvisse**

**Men da vi leved' sammen blev de 12% en pine
så meget desto mer som alle resten var så fine
Det var de 12% der bragte bruddet**

**Hvorfor har jeg dog ikke bare fået slugt kamelen
De 12 står håbløst fast, jeg kløjes snart i førstedelen
Kan jeg da ikke gå i Gud alene**

**Når om bli'r skilt fra omsorg bli'r der så kun sorg tilbage
Er det en kvindes lod hvis aldrig hun sku' få sin mager
Mon ikke den vil følges med kamelen**

**Nu sluger jeg det ørkenskib og så må tiden vise
om det gav plads til nyt håb bagom vippernes markise
at der blev frit flow gennem nåleøjet**

HELBREDELSEN

**Du kom dragende stille en nat før en storm
i grønliggrå tågebanker
hver dråbe et spejl som du skjulte dig bag
for truende, tindrende tanker**

**Isbjerget hilste dig spejlende glat
flader i grønligblåt tonende
tårnhøje skærme om hjertet på vagt
soklen i havstokken tronende**

**Kaldte jeg på dig? Kaldte du mig
fra dybenes dunkleste dale
inde bag spejlene var der en sugende længsel
fra rungende sale**

**Dråber på isjomfruer tøer og forener
selv de mest stædige spejle
for tåge og isblokke er jo blot vand
som vil samles og enhed besegle**

**Stormen kom over os, rysted' os sammen
hvirvlende, storslået, forrygende
morgenen genfandt os ét med mør hav
spejlende sol-luer, gryende**

**Jeg kaldte på dig, du kaldte mig
fra dybenes dunkleste haller
bag alle spejle er livet en sugende kalden
der uafbrudt gjalder**

DE 3 SMÅ SKRIDT

Når man har kæmpet sig livslede til
ved alt det der aldrig vil lykkes
også det såkaldte rette
de fejlgreb man ikke ku' gætte
har man på liste hvad man IKKE vil

Men lister kan være gevaldigt i vejen
med erfaringers stereotyper
Det som synes tvivlsomt at have
er måske den største gave
Uden en indsats hvordan med i legen

Hvor var vi dog pæne, forsigtige, grå
i sofaens dulgt målen hinanden
Den kom vi ikke til skad' i
ku' ha' været pæne der stadig
men så sku' vi lige - og kom op at stå

Du stod der så ene og trist og jeg tog
3 små skridt derhen og blev kysset
Farverne kom med solen
Den ingen lær' om i skolen

Jeg tænker tit
på de 3 små skridt
pludselig så lette at tage
til da så svære
at tage, at bære

i skyggen af hendøde dage

SATYREN OG SYLFIDEN (rock)

Du godeste hvor jeg dog elsker dig
dadidadadidadadumdadej
din latter, dit pjank, din stemme, din stank,
hvert ridt på din lunte, den prægtige hank
vi går aldrig halvt til sagen
har bagen set magen
Jeg får aldrig nok af din skønne krop
skønt mis lyser stop, så mener den op
og luntten bli'r pink i prikker
hmmmm, i prikker
fine symmetriske rækker – ja

Vi'r dødtrætte, åh.....
.....**men har sultet nok**
til at ta' hva' der gi's af århundredets gris
hælder ham ind med henrykte fnis
og går ufortrødent på vingen
trods ringen omkring'en
Hvad skal vi med mad og dag og vej
der'r strålende næring i lys og leg
for satyren og sylfiden
jajada, jajada
Førhen som nu og siden

Mellemspil

Hvad skal vi.....For satyren og sylfiden
førhen som nu og siden
De'r da dumm' dem der vil dømm' dem
De der dømm'er dem dumme de dummer den

DEN KÆRLIGHED?

Den dag de mødtes gik solen ned
- det'r der jo ikke noget mærkeligt ved -
Det var den store kærlighed
håb og drømme og halsen af led
Kom og leg elskov ad helved' til lille skat
vær du min bøf og så er jeg din lille kat
Det kan du jo så godt li'

De flyttede sammen i Søllested
- det'r der jo ikke noget mærkeligt ved -
Samfundne lever af kærlighed
elsker den li' til den udånder ve'd
Kom og leg samfund ad helved' til lille skat
forny status quo, glem drømme og den slags pjat
Det er nok bedst at ku' li'

Og dagene led ude på Vankelled
- det'r der jo ikke noget mærkeligt ved -
socialvæsenet opstod af kærlighed
smørelse så spillet ikke går i ged
Kom og leg nødhjælp ad helved' til lille skat
øller på bordet og drømmene udeladt
Det kan vi trods alt bedst li'

En dag oprandt alt som tiden skred
- det'r der jo ikke noget mærkeligt ved -
med al den opofrende kærlighed
en ring der sig selv i finalen bed
Kom og leg punktum ad helved' til lille skat
Skyderen er købt og værs'go' den er også ladt
Var det nu det vi ku' li'

13.05.0474

MONSTERTRUCKEN

Bare han snart ville ringe
Nu har jeg ventet så længe
Aner ikke en kæft om hvad der går for sig
bortset fra hvad han sagde sku' ske ikke mer nej
Så hvad mon der virkelig sker

Har han forlist telefonen
Måske har han vrøvl med exkonen
Eller er syltet ind i masser at gøre
Det sagde han jo og jeg må vel tro på mit øre
men hvad mon der egentlig sker

Kan han ha' lavet et nummer
med mig - oh tvi og kummer
Er jeg en ærke-klaphat der bar' skal si's fra
Hvordan ku' jeg ærlig talt TRO, vi blev noget af
Det'r sket uanset hvad der sker

Hvorfor ha' tiltro til lykken
Han har squ nok brækket ryggen
fået et KØS af en monstertruck eller no't større
Asfalteret ned i motorvej E47
Det er jo den slags der sker

Har få't en Jumbo i kysen
Fået slået knoppen ned i dysen.....
DEN var værre - vil Gud mon bevillige vinger
til færdsel i sfær'nes musik for så'n en finger
Så guderne vide hvad sker

Et satyr-pikho'de med lyre
som basker blandt engle og sjatspyr
Der blir mytteri i Mikaels velsmurte legioner
Alle vil desertere for at blive dæmoner...
Der sker nok hvad der skal ske

TULLEBØLLER

**Fuld fart på knallert og øller
Vigtige vartegn for bøller
Borgeren er squ for pivet
springer som reje for livet
og holder for ør'ne mod larmen
når rødderne drøner forbi**

**Fuld gang i slik, smøger, kvidder
Den yndigste omgang fnidder
Vær ikke dum - vær af vejen
Hvis ikke, spiddes du i legen
Bedst er et blik som en isvæg
når tøserne svanser forbi**

**Så gik der lige 4 årtier
med alskens fortrampede stier
Øl, slik stadig gængs proviant
Færden mildnet - do variant
til leverskrump og sukkersyge
slukker for brikker og ben**

**Fuld fart på elkøretøjet
DET har dog vist aldrig støjet
men borgere, børn og dyr
fly'r som popcorn i friture
af banen når tullebøllerne
målrettet møver forbi**

SAMFANDEN

**Se Alf og Damerne Hore
i Billedbladet Søndag
Dæmoner i blonder og silkereverser
til hverdag
udleve spil og intriger
så vi uden afsmag
kan dyrke de partnerproblemer
vi åbenbart skal ha'**

**Men hvad skal vi ha' dem for
det er det interessante
For hvis vi får lært dem
gør det så gavn at vi kan det
Vi vil blot gantes til grin
eller bli' arrogante
At være sig selv er derimod
godt at bli' vant te'**

**Hvad hvis vi havde det fint
med os selv og hinanden
Så var der slet ikke brug
for samfundets Fanden
og hvad skulle Fanden så gøre
ud'n rov, mord og banden
Sic: intrigér eller skyd dig
en kugle for panden**

DANA BLUES

Hvis du vil redde muren - prøv med hvidtekalk
og vil du redde koen - så gå ud og malk
men vil du redde mennesker
brug Røde Kors og Falck

For de vil gerne reddes - ikke gøre det selv
Ja, de vil gerne reddes - FRA at gøre det selv
og det er da ikke deres bord
om det slår dig ihjel

Åh vil du være min vampyr - så ofrer jeg min barm
Lad mig være din martyr - i det mindste ta' en arm
Ah, hvor jeg leeeeeeeever
når smeeeeeerten slår alarm

Så lad mig liiiiiiiide med dig - til det bli'r en van'
Jah, vil du liiiiiiiide med mig - ved bord og i kan'
Splittes ad sammen
og bli' skønt schizofren'

JAMMING

Vil du redde verden - ud af slam og slim
Lig selv under luppen - li' til den sidste tim'
Splittes den så alli'vel ad
Tja.....DANA lim

DUALITETSDILEMMA

**Du er det primære i mit liv
dog min krop må ha' enetid til sig
Jeg ville inderligt ønske der al tid
var overskud i mig til dig**

**Du'r nr. 1 i mit hjerte, mit sind
men andet gør dagligt krav på mig
Det er som livsånden kommer fra dig
mens livet vil ha' fra *mit* jeg**

**Gid jeg dog gad mit eget, *mit* guld
nu hvor vi endelig, omsider fandt vej
Mit eget blev så uendelig småt
det nu jeg så lyset fra dig**

STIK.DK

**Udstik en rute, stik sømmen, prik facebook
Få solstik og stik statistikken
Ta' stik hjem og slå dobbelt halvstik
under gymnastikken – og dyrk akustikken**

**Stik mig en bøf imens jeg ta'r bestik
af bestik te' a' stikke te' steaken
og stik mig et stikord så jeg ka' stikk' af
hvis et hanstik bli'r stivere stikken**

**Stik er på mode, stik den! - Og skat
har bananstikket sat i budstikken
Hvor trendy at stikke én og stikk' i rend
bare du selv altså har trommestikken**

**Læg stilen rustik, brug logik, logistik
elastik med kasuistikken
Men vær på stikkerne i DK
Din nabo kan være ballistikken**

**Sti-i-i-ik! Stikkestik stakkestak!
Stakkestikkestikkestuk – stikkestikkestakkeSTIK – AUUUU!**

LYSET I SKABET

**Bag skabslågen går den stejle trappe
til loftet og lugegabet
Her skaber han sig
min elskede - med mig
et nyt liv af lyset i skabet**

**Nyt kræver kærlige forældre, kasse
og klæder - det kan ingenting selv
Kærlighed bare
er alt hvad vi har
på braklægningsstøtte, konstanthjælp**

**Hvad er dog bedre end kærlighed
i bjælkers og skråvægges ovum
Alt må rokere
så plads syner mere
men hjertet har grænseløst frirum**

**Den gamle tid håner forældrene
fortørnet og angst over tabet
Vi udleved' den
og afliver den
for en ny tid på bedding i skabet**

FÆLDEN

Hvor er du forsigtig, fornuftig og fin
gesvindte, graciøse brunette
Behændige fingre, et fugtigblankt blik
du går ind hvor aldrig no'n andre gik
med fjed så ferme og lette

Du opfatter lynende snart skik og brug
og aldrig du så'n dominerer
men før man ved af det er du etabler't
SÅ er det bare om at få ager't
for nøj hvor du terroriserer

Pludselig er der en hær af dig
som brandskatter alle ressourcer
Her dur kun eet: sige fra kompetent
ja, endda nakke dig konsekvent
så der atter fås stigende kurser

Smæk! Dit troskyldige, talende blik
ser stift op fra musefælden
Hvor kunne du dog gøre hele mig halv
Det var jo min livsform, mit mønster, mit kald
Nu havde jeg dig lige i fælden

SIKKEN SOMMER

Det var den skønneste sommer
hvor alting lysned' for mig
hvor ingenting lovede knuder
men bare formede sig

Det var den skønneste sommer
med håb om en fremtid på vej
for drømme der syntes brustne
og dog havde liv i sig

Det var den skønneste sommer
og skønt den kun viste en vej
som ikke endnu ku' befærdes
så var den et lyshav for mig

Det var den skønneste sommer
med kærligheds ild og leg
en sommer som ingen forgangen
Jeg lærte at elske dig

PROBLEMER?

Der ka' være mang' problemer
der florerer mellem to
Li' fra drama i extremer
til for megen kedelig ro
Han ka' duske andre damer
Hun ka' være lidt for flot
men min kæreste kom og sagde at han havde det for godt

Hva' gør man dog ved det - når man er vild med mand'n
og engle ikke duer – så er man da på spand'n
Så slog det mig – jeg ku' da prøve ham den and'n
Ham med horn i panden

Så hvis ryggen skal masseres bli'r det nu i terpentin
og skal sår desinficeres bli'r de skrubbet - *godt* - i vin
Brillerne når smeltepunktet på komfuret - ren ruin
så må han være ret blaseret hvis han ikke vil vær' min

Og sukkeret til theen – bliver strakt med lidt stryknin
en bildør knalder i – 10 fingre minus 1
Guddommeligt inspireret hvæsser jeg nu leen
hjerten-skær og ren

Har den blåpandede rejst sig og er rigtig sprøjtegal
får han ikke våde kys nej - han vil få sig en pedal
Tegnestifter strøet med rund hånd venter ømt i hans sandal
Åh hvor må han da så elske mig
fra Glostrup hospital
Åh hvor må han da....fra Herlev hospital
Ja hvor må han da....fra Køge hospital

4. SAL

Selv da jeg flyttede ind i mit hus
var pladsen stort set minimal
Stuen til tredie er slet ikke nok
når man er født genial

Årene gik men huset forblev
for småt for en universal
til jeg stak ho'det igennem mit tag
og så op i himlens anal

Jeg sad imellem Guds ankler lidt
og lo ad at denne kanal
altid vil være det første at bygge
også fra 4. sal

Men hvor'n ska' jeg gøre med hvad hvornår
for ikk' a bli' perinatal
Jeg ved faktisk mest hvad jeg IKKE vil
Det er nok Guds lineal

DEN RIGTIGE

**Hej Gud, tag og send mig den rigtige nu
du ved, ham jeg lige ser for mig
Javel, søde skat – han er undervejs
nøjagtig som du har skabt dig**

**Hej Gud, hvor blev ham den rigtige af
jeg bestilte for godt 7 år siden
Jeg sendte ham til dig, men valget var dit
skygget af dogmer og viden**

**Hej Gud, nu er der gået 13 år
hvem er han og hvor – du har snydt mig
Jeg ER dig, æv-bæv, du har snydt dig selv
med dømmekraft fik du gemt dig**

**Jam' Gud, var det HAM, var det virkelig HAM
der sku' matche mit indre billed'
Mit barn, du så med dit øje og sind
kun hjertet ser, hvad er villet**

TOSSERNE

**Min mand er 10 år for ung til mig
Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og kuvøseguf**

**Men kærlighed elsker og glad er jeg
Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og høhø og puf**

**Unge og ældre de glør på os
Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og rend mig fornuft**

**De tror traditioner er helsekost
Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og få dog lidt luft**

**Så vi gi'r dem noget at glo på i trods
Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og hvorfor dog skuff'**

**Vi spiller tosser og skaber os
Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og tag dog a luf – a...**

BORGERBY HILL

(Blueberry Hill-parodi)

**I found my fill
on Borgerby Hill
on Borgerby Hill
where they sent me to**

**Inspiring skill
Excitement won't still
on Borgerby Hill
believe me, it's true**

**The leaves on the lawn I rake
into one big pile
The wind sure will come tonight
and spill it with style**

**so that next morn
I can rake the lawn
Oh, I ache for the drill
on Borgerby Hill**

**The leaves on the lawn I rake
into one big pile
helping authorities
feel they're worthwhile**

**It's such a kill
to play "as you will"
I just love being a Bill
on Borgerby Hill**

FRA – TIL

**Der vil altid være resultater
om kun for en stakket stund
Alting bli'r til noget andet
så længe Jorden er rund**

**Pattebarn bli'r til barnepjat
barnesko skolebarn
kravl bli'r til crawl
savl til svovl
tryn til triv og
kys til kiv**

**Mødom bli'r dommersæde
drengestreg tegnedreng
vand bli'r til vin
svend til svin
kny til kniv og
wow til viv**

**Mislyd bli'r til katastrofe
tenorer bliver te'nar
uvis til visdum
rumtur til tomrum
drøv til driv og
skål til skiv**

**Spir'tuelle til spirituøse
fedtskat til helsekost
viril bli'r viral
gravid viagral
sløv til sliv, ja selv
lyv til liv**

Der vil altid være....

FLUER

**Vi aspirerer til guder
men der er noget galt
Guder er aldrig for kvikke
når de gør noget genialt**

**Vi farer rundt som fluer
jo mer vi får mindre at gøre
så ER vi ved a bli' mindre
selvom vi tror os større**

**Måske vi ender som fluer
hvis vi fortsætter så'n
i åndssløv forhastet svirren
i stedet for hast i ånd**

**Så tror vi men'sker er guder
for store at se og forstå
Når de at slå os flade
var det The Force vi så**

**La'r guders Gud hånden falde
ta'r det tit evighed
Tak for os det er ofte
så himlen ikk' lige dratter ned**

BARE MIG

**Jeg ku' være blevet en danser
der tog alle scener med storm
men jeg ville lege og glædes
fremfor at blive enorm**

**Jeg ku' være blevet sprogklog
Alt med sprog var en leg
fik også brugt det på vejen
men skyttegrav er ikke mig**

**Jeg ku' være blevet designer
af tøj, ting og tang, men nej
det føltes rentud blasfemisk
at gøre leg næringsvej**

**Jeg ku' ikke trænes til samfund
og laves til stort på dets vej
Jeg kunne kun gøre som guder
derfor er jeg bare mig**

14.03.0503

EN AF FORMAT

Han rager op over skoven
har sit helt eget format
mild og mør og forvoven
et jern til én i spagat

Har rejst gennem kløfter og dale
besteget, endda flyttet bjerge
men aldrig hør man ham prale
han *er* bare blandt de ærgerrige

Alt med ham kører i olie
hvert fremstød gi'r resultat
han står til det helt utrolige
det ender med sildesalat

Hvilken ild, hvilken rejsning
i stålblå hjelm kiler han på
til udelt fryd og begejstring
lige til han må gå

Han bringer himlen til jorden
ved, liv er lyst, ikke last
naturen en tilhænger svoren
vejrbitd og prøvet gast

S.M. ART

Skaberen sku' find' på noget, ellers fik han knald i låget
af det gode gamle spil, men hvad har man brikker til
Altså fandt han på en leg som han syntes var ret sej
en planet der jordede' sig - mange guldfisk til hver haj

Da han møj var til S.M. sku' han inkarnere i dem
kaldte sig så S.M. Art, smæk for skillingen lige fra start
Ordet sagdes, det var det, solsystemet var succes
men alli'vel ak og ve, der sku' større pine te'

Modet skulle rigtig synk', så han skabte K.L. Ynk
Sikken jammer der nu blev - Art fandt Ynk vildt overdrev
Hvo'rn sku' han takle ded, jo, han skabte I.F. Red
Art og Ynk fik mange råd, Red udførte heldedåd

ku' dog aldrig redde noget, for han sku' kun sinke toget
til han måske regned' ud hvor'n han redded' egen tud
Hvilken trekantsleg at lave, lige til kronisk dårlig mave
Præmien *måtte* blive STOR, Mesterskab i spillet "Jord"

BÆREDYGTIGHED

Sikk'et fancy forud programmérbart flot komfur
som garanteret aldrig har set mage
Det digidytter lovende og smart i moll og dur
men det kan hverken stege eller bage
for når man programmerer det får det en form for malice
det går totalt i sort - jeg tror at det får digitalis

Sikk'en flot - og dyr - ny klud i dejlige kulører
til den pris sku' man tro textilet dutter
men du kan regne med at det vil gi' dig røde ører
kulør'ne smitter af og søm'ne smutter
for det kan ikke vaskes, nej - hvorfra fik du den tanke
Det skal skam ikke du til mer end over bixens skranke

Velkommen her til mammons tid med sko der ikk' ka' gås i
og smarte phones hvor stemmerne forstummer
mad med givtige numre i og tøj der ikk ka' slås i
og brugsanvisninger til sikker kummer
værktøj der kun lige skal klare garantiens udløb
visdom man fordummes af og viden uden omløb

Banker der formøbler penge
Sundhed der gi'r fyldte senge
Politi der bli'r til tyve
Præster der præstér at lyve

En lille fugl fortalte mig om meget bedre dage
hvor smarte emballager ikke talte
For at komme fremad sku' vi måske lidt tilbage
til da kvalitet var det vi valgte
hvor der var noget bag facaden som fik lov at VÆRE
Så ville alting, selv økonomien, være til at bære

THE TOWERS

**It is much too weedy in this world //:
Since a weed can not be patented
let us get Round-up and flatten it
for synthetic medicine in this world**

**It's too hard to travel in this world//:
Let's erase the forests, rivers,
mountains - any way they're shivers
and add further toll roads to this world**

**There is too much beauty in this world//:
Pretty useless, we want powers
let's plant lots of ugly towers
beauty's for the rich folk in this world**

**There're too many well-off in this world//:
Let us only give the greedy
so the rest gets really needy
and make fewer wealthy in this world**

**There is too much justice in this world//:
Let us all get down to business
buy the judge and waste the witness
saving time is money in this world**

**There is too much freedom in this world//:
Get to work - or get to drinking
leave no room for different thinking
recall "Arbeit macht Frei" in this world**

**There is way too much love in this world//:
Let us screw whatever's sacred
roll in envy lust and hatred
those are yielding profits in this world**

**It is just too peaceful in this world//:
Let's inspire those who're willing
to some noise and senseless killing
making waves that pay off in this world**

**It is much too boring in this world//:
All's exploited here let's can it
find some new and virginal planet
and repeat the glory of this world**

14.07.0508a +

TÅRNENE

Der' for meget ukrudt på vor Jord//:
Det kan ikke patenteres
men med Roundup udraderes
for et kemisk paradys på Jord

Det er drøjt at rejse på vor Jord//:
Lad os fjerne skove, floder
bjerge - alle slags unoder
for betalingsveje på Mor Jord

Der' for megen skønhed på vor Jord//:
Gi' os lutter grimme tårne
el og olie plastrer sår'ne
skønhed er for rige på vor Jord

Der' for mange rige på vor Jord//:
Lad os kun gi' de der' grådige
resten må Gud være nådige
det gi'r færre rige på vor Jord

Der' for megen retfærd på vor Jord//:
Der går alt for meget tid me't
køb dog dom'ren, skyd dog vidnet
husk på - tid er penge på vor Jord

Der' for megen frihed på vor Jord//:
Gå på job eller på spritten
og til grænsen - ikk' forbi den
frie tanker koster på vor Jord

Der er alt for kærligt på vor Jord//:
Skid på alt der'r sandt og helligt
søl dig til alene, fælligt
plej din last - det skæpper på vor Jord

Der er alt for megen fred på Jord//:
Lad os lave nogle krige
flere skæve, færre lige
våbensalg gir kasse på vor Jord

Der er alt for kedeligt på Mor Jord//:
Alt er købt eller raseret
la' os få'n ny planet leveret
repetere succesen fra Mor Jord

FORESPØRGSEL

Hver uge kommer masser af reklamer
med tilbud om at købe stort for småt
Tænk de har så formidable tilbud
og så alligevel ka' tjene flot
Der' alt lige fra radiser til mascara
og møbler og romaner og kompot
det er tit jeg kommer hjem med mere
end jeg så'n li' ska' bru', det ved jeg godt

Men når jeg ser på mine fyldte hylder
med gods og gas og gys jeg har til rest
så er der altid noget jeg ikk' ka finde
og det er faktisk det jeg ønsker mest
Der' muslinger og pølser og der' jordbær
som kunne gi' århundredets diarré
smykker der er lutter skin
strømpebuks med bagvendt ben
frugter uden smag og sten
gryder der gir varigt mén
babymos me't stænk stryknin
sko der tvinger tæ'rne ind
og shampoo der kan vaske skalpen BLANK

Hvornår' der tilbud på noget optimisme
Så hamstrer jeg en ordentlig portion
til at nedgradere min pessimisme
over vores verdenssituation
Det må gerne være i brikportioner
og der behøver ikk' a vær' rabat
Jeg venter spændt på næste uges tilbud
og modta'r gerne sms hvis at

KURSUSFORSLAG

Vil du lære a' bli' til noget er der kurser i snart alt
Ku' man være noget foruden, tja, det bli'r nu skidt betalt
så her har jeg nogle forslag som måske ku' komm' som kaldt
Hvis de ikke lige frister Ku' det hjælpe me't gran salt

Lær at stresse HELE tiden, det ta'r næsten ingen plads
Du kan øve dig i sengen og i bilen og på das
blot du aldrig holder pauser, ro er noget der sker på mas-
kiner her er det din iPhone der er aktiv, aldrig pas

Lær hvor'n man forædler føden som det gøres industrielt
Du får E i retten hver dag, laver numre som en helt
Du kan bli' lidt gusten-grønlig - tag det roligt generelt
det er noget du kommer over lissom med et minefelt

Slå igennem - nu på cd, 12 lektioner mod før 10
Gratis extramateriale: sammenklappeligt bat lagt i
Øv dig bare solo eller på familien - bedst før ni
Garanti for resultater blot du lægger alvor i

Lær at ryge, drikke, rapse, lær hvor'n du tar røven på dig
Lær at grine, lide, stræbe, myrde - se den anden vej
Lær at være død-ansvarlig og historiens værste kvaj
Jorden er ét eneste kursus hvorhen du end vender dig

FREMTIDSFORSIKRINGEN

Nu har vi mishandlet jorden en 3-400 år
eller måske meget længre men det gav lidt mindre skår
Det er altså alt for dårligt kan enhver da sige sig selv
Én ting er at slå hinanden, en anden at slå Jorden ihjel

Ja, vi burde vide bedre særlig nu hvor vi ved alt
så at vi kan se at Jordens dage snart må være talt
Vi er skyld i alt fra huller, storm og tørke og til død
siger medierne og topfolk så det'r om at være sød

Gøre som systemet kræver - alt det fis det finder på
for' vi fortsat trofast tjener så det ikke går i stå
Det er frygtelig vigtigt for det at vi ikke regner ud
det ska' gennemgrib'nde skrottes for det er en sølle Gud

Jorden ku' sagtens ryste kappen, tage sig et stjernebad
og så tømme et par bylder hvorpå vi var biksemad
men vor Jord er meget tålmodig – tørre tæsk har haft sin tid
Hvad der nu skal til er kærlig visdom, ikke bare vid

Så la' vær' at bøje nakken når det bli'r til tyranni
overlevelse var den gamle basis, ny tid stemmer i
Undgå mainstream, møg og magtspil, giv Monsanto og Shell et los
Så vil Jorden bli' det Paradis der fortsat bærer os

DEN NY MERLIN

Jeg sang i templerne her dengang der var en levende Gud
og sidenhen på vejene da Gud var tjekket ud
mysterier og eventyr man genfandt Ånden i
og skønt den stille svandt mere bort - den stod mig stadig bi

Jeg blev avisen og læreren, kræmmer, kunstner og rebel
en gammel udslidt Merlin fra en tid der sagde farvel
Jeg var den sidste der var først før alting gik på hæld
dog stadigvæk var jeg først hos de - der kendte til sig selv

Men også jeg sku' give slip og glemme hvem jeg var
Avisens rolle blev taget væk og læreren taget for nar
kræmmeren for tigger, kunstneren for useriøs
mens materialismen sænked' sig massiv og hjerteløs

Rebel forblev jeg længst, nogen en pest, andre håb
til jeg så at også det sku' dø før'n ny tids dåb
Hver tid har sine engle, djævle, temaer, værdi
og alle skal de ofres helt før nyt kan slippes fri

Jeg slap - og i den samme time fødtes jeg på ny
Jeg mærker Ånden kalde mig til dåd og morgengry
Gud er atter tjekket ind og spreder liv og lyst
Kom rig og fattig, gammel, ung fra N og S og V og Ø -
hør AlMahas evigt unge kvad om livets gyldne kyst

SPØRGEJØRGEN

Hvorfor må man ikke spørge fjollet
Hvem bestemmer noget det er fjol
Er det ikke sjovt at være fjollet
Hvorfor ikke lege med sin knold

Får man sexet hår hos hortologen
Laves honning af en biolog
Får man gode ideer hos ideologen
Står palæer hos palæontolog

Piftes patter op hos patologen
Bli'r man plukket hos en scatolog
Gi's giraffer låg hos grafologen
Får man kyssetøj hos monolog

Kævles man om ar hos arkæologer
Lær' syge køer at le hos psykolog
Er antroposoffer posedamer
Deles orner hos ornitolog

Er der gæve gutter blandt geologer
Henrettes ideer på en blog
Bli'r man vejvist godt hos histologer
Lær' man hiphop hos en hippolog

Er det skægt at ha en masse langt hår
Er det hårdt at ha' en masse skæg
Er't logik, man ler når at man udgår
For så vil jeg skyndsomst logge væk

DÅM OG DEJLIG

**Si'r du noget vrøvl, så er du en støvl
For alle andre er perfekte - du ska' ha' høvl**

Dåm - det døber de dig
- - det'r dit dessin du'r
- - og dejlig d.v.s.
- - og de'r dusinet
- - det'r drøjt at være
- - du'r heldig du er
- - og dejlig, det vil dutte for dig

**Klumrer du med noget, kan det blive broget
For alle andre er så ferme - kun du er fjoget**

Dåm - bedømmer de dig
- - du'r dansk design men
- - dog dejlig, de'r bare
- - og dermed dot, de'r
- - det'r drøjt at være
- - du'r heldig du er
- - og dejlig, det vil dutte for dig

**Er du vel til mode - ikke? Jam' du gode
Alle andre følger trenden – følg dog den kode**

Dåm - bedyrer de du'r
- - dog dejlig, mens de'r
- - og dot dot dot dot
- - det'r den der'r dejlig
- - der dømmer dogmer
- - du'r heldig du er
- - og dejlig, det vil dutte en dag

TAVS OG STILLE

Hvor jeg gerne ville dele hvad jeg har at gi'
men ingen vil studere bøgerne jeg skrev det i
kikke på de mange skønne digte jeg bedrev
høre mine sange omend så de hjertet greb

Selv min kæreste kan næppe rumme mig og mit
Skal da hele dette liv kun leves på kredit
Hvad skal jeg med de talenter jeg i gave fik
Hvorfor være tavs, jeg ønsker jeg forstod en brik

Dog, jeg aner verden lissom jeg er træt af strid
Mange går i hi og heler sår før'n kommende tid
De der endnu orker noget søger kun noget kendt
De vil hel're slikke såret, smertende, betændt

Mon der bli'r et vacuum når vi tier og trækker os
et som drager al den verden der har spillet boss
Jeg ma håbe og være klar i denne stilleleg
Vær forvisset om at indtil da, dér tier jeg

14.09.0521 +

TØNDERFESTIVAL

Mod Tønder og festival vi drog ud til bens
til folkemusik - folk også kaldt skønt det'r ens
bevæbnet med telt og en luftmadras hver
og med dyner og habengut fra top og til tær

Som vi kom gik et hjul på den store kuffert af
men skidt for der var længe til den sidste dag
og solen den stråled' om kap med min skat
Vi fik rejst teltet op og placeret dit og dat

At ligge på luftmadras er så'n lidt bob-bob
På midten bli'r den flad og hjørnerne himler op
Glat var'n og grunden skråned' men teltet stod fast
så vi blev som 2 U-jern med rimelig hast

Det bl'ir først et problem når man vil rettes op
Så skal jeg lige love for man mærker sin krop
Man kom ung og kåd som en ganske anden buk
men de fyrige fnys veg for slukørede suk

Der var vådt og tørt til en overkomm-penseret pris
og Fruherres sluser åbned' sig naturligvis
Der var stoppede dassere og koldt bruservand
og trætte ben for jeg kan fare vild i en spand

Megen søvn fik vi ikke for vi sov ret sent
og 8 mor'n sad naboerne og kagled' gement
men musikken var fejende fed og i takt
så vi skal med en anden gang så er det sagt

Vi blev hængende til mandag i mudder og dis
så slæbte vi os hjemad begribeligvis
med ho'der som handdrums og tær som lakrids
men vi kommer os nok til vi atter skal ses

Åh skummadras åh skønne skummadras du har ganske enkelt ikke magen
efter en uge på Tønder Festival er du simpelthen lige netop sagen
Åh skummadras åh skønne skummadras du gengi'r os formerne på bagen
og retablerer det svundne lændesvaj på dit fredfyldte rene hvide lagen

FRI, VILD OG UTÆMMELOG

Når jeg som lille leged' var jeg hest
Fri, vild og utæmmelig
Bar jeg på nogen var det en kærlig gæst
Fri og utæmmelig

Da jeg blev stor var det meste i mit liv
uvillig forkrampethed
Ikke så sært visse hvæsser hvasse kniv'
vild i forkrampethed

Voksen troede jeg stadig jeg var NØØØØDT
til uvillig vildførelse
indtil jeg så dertil var jeg ikke født
ufri forvildelse

Moden ville jeg ha' meldt mig ud
af samfundets ulighed
men hvem meldte sig ind - ja giv et bud
i sammenlignelighed

Hvidtoppet leger jeg ikke mere hest
fri, vild og utæmmelig
lever bare lige som jeg ved det bedst
Fri og utæmmelig

HITTEBARNET

**Ku' jeg skrive et hit
vidste jeg det var skidt
én eneste kliché for *det* sæller
ja, prostitution, det tæller**

**Hvis jeg fik mig et hit
var det altså på kridt
og prisen var Alt for MEGET
Matricen er mig for speget**

**Fik jeg mer end et hit
sku' jeg skamme mig lidt
så havde jeg solgt mig til Fanden
Jeg foretrækker altså den anden**

**Men jeg gad skrive et hit
der var klogt og helt mit
som flyttede grænser og brikker
og hvor min trivsel var sikker**

SPEGEPØLSEREJSE

Jeg svævede rundt over noget grønt
som jeg kværnede ind fra en ende
Det rumlede i mig på vejen igennem
og jeg bedrev en lyd at fornemme
som Bu eller Bø eller Muh af og til
men alt det holdt op med et smæld

Derpå blev jeg kværnet til masser af mig
og spredtes til alle sider
men nogen af os blev stuvet ret tæt
og røget med andre der hed slet og ret
E301 eller antiox
slet, slet ikke noget for os

Som om det ikke var nok blev vi skivet
og lagt på en solgul smørseng
som kværnedes ned i en sur gang grød
og - nå, til sidst var vi saft der flød
langt ind i en verden til her og hist
så vi nærmest var borte, pist

Nu sidder vi her og er glade igen
på toppen af en slags stove
anbragt et sted i et menneskeøje
hvor vi er med til at se og fordøje
et syn af en ko på græs - sikke'n ære
Vi bygged' en bro til Fruherre

DET LILLE HUS PÅ LANDET

**Systemet ønsker os flokket som får
i kunstig natur og miljøer
hvor alt for meget er alt for dyrt
skønt for mindre i kroner og øre**

**Så landskabet tømmes og husene med
få år på må ingen bebo dem
Naturen det billige skidt skal til livs
udenom og helt igennem**

**Kun de der har sejret i samme system
har råd til at flytte fra byen
Så tager de den med ud til hare og hjort
og lever' larm og lys op til skyen**

**Men jeg er til solen i skumringens skyer
stjernesvær, måner og mejser
Naturen *er* mig og kan rumme mig
ud'n examener og skaldede skejser**

**Min drøm om et lille hus å æ land
blev mulig på trods af forstanden
For når de fleste gik ud ad den gængse
vej gik jeg altid den anden**

HVEM VED HVAD

**Der er meget at læse om det som *var*
af de der gjorde det et refugium**

**Der er også bunker om det som *er*
af de der gad gøre det et studium**

**Der er endda noget om hvad der *sku' ske*
lige nu som engang var en spådom**

**og en smule fra *nuet* om fremtiden
af visionære der blæser på fordom**

**Men hvad der *VIL* ske i en helt ny tid
fri af fortid - ved ingen et suk om**

HIMMELØRNEN

Så mange fugle bebor det blå rum
en broget flok under himlen
fra den der cirkler storladent stum
til mange i svirrende stimlen

Den rastløse råbende rågekoloni
er ikke mod men'skers spor egen
og gæs og ænder på træk lyder lige
som et charterselskab på vejen

Tankefuld ser jeg den tavse ørn
vinge sig vidt ud i verden
Mod den er småfugle larmende børn
i snart kåd snart kivende færden

Jordens ørne vil rov og riv
himlens vil fred og frihed
At være et stille stjernesliv
ku' ingen på Jorden bli' rig ved

Ku' er fortid og ku' blive kan
en himmelørns rigdom har jeg
Talens sølv blev til stille vand
men det tavse guld vil betale sig

UNIVERSITETET

Forårmorgen

Skylag i opbrud befrier sindets postbud
Sindelags-opbrud befrier fangne skyer
Dunkelgrå dybder drager til vinduer
Vågnende farver, vårkåde dyr

Sommermiddag

Et himmelsund åbent for sindets småjoller
Sind-sundet åbent for himmelånds båd
Fuldførte farver i flor'faunas folder
Alt i det indre har vendt sig til dåd

Efterårsaften

Grådunkle skyer der tynger på sindet
Grånende sind giver tyngde til skyer
Alting derude trækker sig indad
Farvebål falmer, fuglene flyr

Vintermidnat

Himlenes sorte hvælv indgyder sovesind
Natvendte sind levner himlene tomme
Verdenshammen har krænget sin luv ind
Alt hvad forgik varsler alt hvad skal komme

LAD FALDE HVAD EJ KAN STÅ

Det stormer over Sandbjergvej
snehvide lyn flænger vinternatmørket
tordenbrag bryder lufthavets brølen
og rusker i ruder i mure der gi'r sig
men under min dejlige dyne ligger jeg
skal ikke ud - hold kæft hvor jeg hygger mig

Væggen afbilder træernes konturer
billygtelys rammer dem og så vinduet
tossier der'r ude i sådan et stormvejr
hvad får man ud af at trodse naturer
sygdom histude som indeni brystbure
tak for min frihed til fred bagom husmure

Tænk hvis alle gjorde som jeg
hører jeg samfundsstøtterne snerre
pustende under vægten af vanviddet
uvidende om de allerhelst trak sig
så kørte alt vi har troet på jo af vej
som vi har bygget på grund af de dersens dig

Jatak - det ville komme tilpas
den dinosaur - lad den dog dratte
det ku' måske blive helt formidabelt
hvis pengeguden misted' sin friplads
så kunne fri're idéer gi' o'rnligt gas
ude i verden og ikke kun ude på das

TANKESTREGEN

Der var engang et lille barn
som skabtes af en Gud
Det drog de første åndedrag
og sansed' livet stille krav
og lød dets stærke bud

Som alle andre bette børn
begyndte det at VÆRE
og derpå at opfinde jeg
samt høre, se og røre sig
kort fortalt - at lære

Jo mere det forstod om sig
jo større blev det selv
Det voksed' fra idioti
og ønskede noget at spejles i
så fantasien blev til

Og indeni den lever jeg
en tanketorsk, en -streg
Jeg er en drøm der tror jeg er
og derfor bli'r til mer og mer
mens jeg beskriver mig

Så hvorfor være alvorfuld
når man ka' være til grin
Det er jo kun en rolleleg
hvor god gi'r lissom led og fej
til man er udlært i'en

og dimitter' som gudfrø
af at ha' udlært Gud
fordi man ud af ingenting
bedrev en gylden tankering
og rullede sig ud

BUMSERNE

**Vi to var sære fra første færd
og det er med tiden bare blevet værre
Lige fra små har vi aldrig ku' bære
at være luskede - lede - og lyve, alt det dér**

**Vi kom i skole sikke'n affære
Vi gad meget lidt af hvad den ku' levere
rette sig ind og bli' rudimentære
eller forstå at vi sku' konkurrere**

*Vi er et par bumser, gå ikke for nær
Vi ku' jo gå hen at kontaminere*

**Endelig fri til at leve lidt mer
og så sku' man slæve i samfundets hær
i sløvende jobs fra otte til fire
må vi være fri - vi skal selv bruge vores pære**

**Vi er tabere, vi'r til besvær
Vi kan ikke slås, næ - vi kan la' være
at støtte systemets vrangede lære
er det det eller os der er totalitære**

*Vi er et par bumser, gå ikke for nær
Vi ku' jo gå hen at kontaminere*

FRA FIRE TIL FEM

No'n si'r Jorden er ved at blive hellig
og løftes op i 5. dimension
Vi må da vist ha' skrinlagt Macchiavelli
før vi tør drømme om dén ascension

men lad os sige at han blev kasseret
så blev vi sikkert rummets feriemål
Her var så flot før alt blev civiliseret
før da misbrugte ingen hærdet stål

Jorden ku' ændre navn igen til Eden
hvis stridens æble blev gensat på træet
eller sat på tværs i rænkesmeden
Det sku' nok få slået knude på kræet

Bedre ha'd vi dog end figenbladet
når vi svang os op til fem fra fire
og bedre mad end nu var nok på fadet
hvor kærlighed var livets eliksir

Leg og elskov ville fylde dagen
ingen fik propper og demens og gigt
På 5. sal var livet lige sagen
Bliv hellig, Jord - på kortest muligt sigt

15.03.0538 +

KORT SAGT

Hvad skal vi i Danmark med De gule Sider
På et landkort kan du finde li' hva' du gider
Tag til Solrød hvis du vil se solopgang
til Mørke hvis du helst vil ha' din søvn bli'r lang
og vil du finde ly - så tag til Huseby
Skal du finde det lille hus så er Thisted nok hvorhen du skal Thy
(Men måske er Bælum bedre)

Spis til morgen i Osted eller Ebeltoft
Gryderup til aften er da blot sund fornuft
Hjortshøj, Dueholm, Ålborg er til luksusdyr
men dyrest med alt er Tolderlund af samtlige byer
ska' du ha vasket klæ'r - Hvidovre er hvor det sner
I Vanløse og Vallensved er det vist ikke meget værd
(Men der er lidt langt til Tørring)

Vil du ha en vovse tag til Hundested
og du ku købe hest i Horsens hvis du red
job i Tulleby - nix, men Trelde si'r sig selv
en korthaj ta'r til Esbjerg - Tjæreby er for fæl
såfremt du'r ateist - vil Præstø nok være trist
Flyt fra Ringsted til Tystofte hvis mobilen godt må være tyst
(Ellers Kværkeby og Stilling)

Undgå Vissenbjerg, tag til Marienlyst
og bl'i fra Kyse hvis du gerne vil bli' kyss't
Jernløse og Sengeløse er helt gal
men Lundforlund og Kisserup er gode valg
Munke- og Krummerup - og Kolding er en slags fup
og i Luseby og Fruerlund der kan man gøre et farligt kup
(Pas også på med Løkken)

Vil du køle dig så tag til Ishøj Strand
eller køle kvaj, så tag til Kobæk Strand
ska' du ha' en griner tag til Flækkerup
til Søllested hvis du har mistet rub og stub
og er du eddikesur - sa tag og stik til Fur
Her er alt hva' du ku' ønske dig hvis du vil ud på skaffetur

Så kort sagt - bare kik på kortet efter li' det der duer
I Brudevælte fås sågar en OR'nlig lur.....jah.....)

MØLLERNE

Der var engang en lille mand der ville være stor
Han plantede en høj cementgrå mølle på Mor Jord
Nu kunne alle se - hvad han var blevet te'
gigant med arme 3 - der hvirvled' og gjord' ve'

Og ingen kunne sige meget til det svineri
Han ejed' jord'n og møll'n gav bæredygtig energi
som var fra himlen sendt - protest var jo dement
Ja penge er bestemt - et vægtigt argument

Så skønt naturen blev beskæmmet stod der hurtigt fler
som skabte kraft og penge, blæst og WUSH i alt slags vejr
mens mennesker til natur - blev gradvis mere sure
og pønsede på jur - a mod den møllemur

Men pludselig en dag gik alle møllerne grassat
og løfted' hele Jordens skorpe af med deres passat
Så prusted' de sig væk - mens ejerne sprang læk
af storhed uden tjek - guddom'lig retfærd, ik'

De skramled' ud mod Sirius som et hæsligt fugletræk
men længe før de nåede Månen var de knæk og bræk
for hvad sku' de dog dér - Mor Jord er hvor det sner
Den lille mand med fler - de sku' ha' elsket mer

Tilbage stod de sunde børn der elskede Mor Jord
og nød de atter ku se frit Ø-V og S til N
De planted' skov og krat – betalte godt nok skat
men brugte høj're Watt - den gamle var forladt

"RESISTANCE IS FUTILE"

**Truende trampen tung af metal
ilde varsler gungeren hul
nærmer sig hjørnets skrøbelige skjul
klodset kværnende dog digital**

**Gullig gas går i forvejen sigende
hjerter hamrende håndflader våde
skæbnesvangert slagskygger både
hisset over en blyant sig snigende**

**"Resistance is futile" udsagn elektronisk
øresnegl kilder af klaustrofobi
bly men træsk tærskelvogter står bi
skramlende brag, tandhjulssang monotonisk**

**Kik frem fra skjul viser kæmpen er faldet
true ej mer vil den lykke og liv
erstatte men'sker i strider og kiv
én enkelt blymand og så var den knaldet**

PØLSESNAK

Åh er der noget som en ordentlig pølse
når man har mistet al men'skelig følelse
ja nærmest har det som en slags spøgelse
her gi'r alt andet kun luftig fordø'else

Næ, indianer med rygsæk det'r nødelse
med eller uden muffe og søl'se
Karl Stegger i lædervest er fornø'lse
og eskimo i kajak en forsødelse

Hvad er et livmål uden forøgelse
selv dødens pølse det skind har besøgelse
spegede, røgede, alle er bødelse
mod alle knæk er salat en forbrødelse

Måske det ik' li' kurerer forkøl'se
men det får virkelig én te' a' føle se'
hermed er rådet til nidkær forfølgelse
fyld dig med pølsemad uden fortrødelse

DØD-ÅNDSSVAGT

**Vi'r verdens herrer mener vi selv
og det gør det rimelig pinligt
at skulle lyde naturens lov
det by-passes altså fortrinligt**

**Det findes ikke det dér du ved
der står hist for enden af sporet
Måske ku' en engelsk glose passere
men på dansk find's det ikke - ordet**

**Vi dratter af pinden, går planken ud
og vender tærne opad
kapper tovet og kradser af
gror vinger og går i lavendelbad**

**Vi stiller skoene, skaffer en glorie
får harpen og ta'r billetten
synger det sidste vers og trækker i snoren
og taber stafetten**

**Men det er 110%
at vi ikke DØR - er du åndssvag!
Svag Ånd er da hvad det handler om
den vil jo bare ha' fridag**

**Tanke på Åndernes tankstation
oppe på næste etage
DE si'r det'r nemmere end at bli' født
så hvad skal vi med den staffage?**

VRANGEN

No'n ku' mene at jeg ikke ejer ambitioner
Hvem tror de de er at drage den slags konklusioner
Jeg er bare født med vrangen ud så det jeg jager
hører til hvad man ku' kalde indre-verdens-sager

Det er ambitioner som de rette finder skøre
som er født med øjne der kun kan se låste døre
Mine ser det der er bag som er min store længsel
må ha' briller for at se den ydre verdens fængsel

Det står *mig* klart visse vrange ting *kan* la' sig gøre
Der er en fantastisk frihed bag de låste døre
uafhængighed af penge, domme, mad, selv varme
som ku' gøres ret hvis flere greb i deres barme

det'r min ambition og jeg er på mission for vrangen
Den bør blive ret men man må ta' ét skridt ad gangen
selv bli' fri af magt og mad og penge, al slags misbrug
så man sidste dag ka' ta' sin krop med op til genbrug

I MIT MESTERLYS

I '97 kom mit store lys
og opsøgte mig i drømme
rolige, vidunderskønne og dog
overvældende blændende strømme

Når dit store lys opsøger dig
og tilbyder ly og varme
bli'r du typisk så skræmt
at du reagerer med korslagte arme

Det kan umuligt være dit
alt, alt for stort at rumme
Vi er nogle stykker der lærte fra barn
vi er små, værdiløse, dumme

Jeg modtog det dog men lod det stå
lidt af vejen, jeg følte så blandet
så vældigt, jeg gav det et vældigt navn
og kendt - ikke mit tak - et andet

Dér stod det og lyste i tyve år
tålmodige, vise lygte
og lærte mig *det* skulle rumme *mig*
og jeg havde intet at frygte

I dag gik jeg endelig ind i mit lys'
almægtige ly og varme
I ét omfattende åndedrag
åbnedes alle arme

IN MY OWN MASTERLIGHT

**In '97 a ghost came to me
in a dream a big light came berthing
calm and compassionate yet overwhelming
dazzlingly bright it tried earthing**

**When your big light comes searching for you
offering warmth and shelter
it may be so scary you're crossing your arms
in some sort of helter-skelter**

**This light can't possibly be your own
how could you ever hold it
Your mind is still hearing your childhood's
demeaning words of unworthiness told it**

**I received it but let it stand
aside - I felt rather shattered
so mighty I gave it a mighty name
not my own, thanks - one known that *mattered***

**For 20 years it stood there and shone
a patient and pityful lamppost
teaching me all the while *it* could hold *me*
Why should I fear my I Am-host**

**Today I entered my lovely light's
all-encompassing warmth and shelter
In one breath all of me opened my arms
to the great That I Am that dwells there**

BYENS MØRKE

Jeg kørte til hovedstaden
en dag sidst i januar
Skønt soleklart da jeg kørte
dér var det mørke der var

Men ikke af solens søvngang
det gav det kun ekstra vægt
Det var et tykkere mørke
stofligt, kvælende, fordækt

Jeg voksede op derinde
døvet af vane til tål
af græmmende grimet gråhed
Det ku' aldrig blive et mål

Kun holde hen og nede
så jeg aldrig virkelig så
Jeg måtte helt til Torrig
for at få sanser på

I dag stod jeg her på gaden
sansed' for første gang
fordummelsens tonstykke tåge
afskabe al skabertrang

En yngre by gav endnu gåder
nu var der kun blændet vej
Det er noget jeg sent vil glemme
da byens mørke mørkede mig

VENDEPUNKT

Hvad er glæde uden sorg
Aftenstund må følge morgen
som afsked følger velkomstk nus
kølig ro elskovsrus
Selv det største onde får en ende en skønne dag
Kæmp din kamp og slip så gavmildt dit tag
Dæmonerne dør ud
når du når derud
hvor du ser det kun bli'r ved

Ser din meningsløse kamp
mod de onde støvletramp
Der er ikke godt og ondt
når du vender rundt
Det'r et spil
Et du vil

Mørke kommer stadigvæk
bølgemønstres fugletræk
gennem glædeshaves gyldne lys
som næres af det, fornys
Ingen smerte kan ramme dig mere, for du blev fri
Du kan se at alting er energi
Hvad end der kommer nu
accepterer du
la'r det løbe linen ud
Alt er Gud

Hvad end der kommer nu
accepterer du
gror til guddomsliv på Jord
som Guds ord

KYNDELMISSE

Når hjerterødder får forårsfrost
går levedødder på sultekost
baserende selvværd på kulde
umuligt at ville skulle

Iskold næse ta'r glasjockey på
til fuldblods øje der alting så
og fandt at SM er livet
som intet alternativ givet

Hvis sjælssolen kom var iskulden gik
og fødder ku' danse kærligheds jig
i bevidsthedens strålevarme
fra herterøddernes barme

Men øjet ser omverdenens SM-is
mindst endnu en tid så dets sjæl er nok vis
at holde en næsevis rytter
der tjener sin hest som beskytter

ROBERT ROBOTTEN

**Robert robotten stormede frem
da en pen ikke mer fik ham fældet
I starten vel dyr men næsten så tro
som guld skønt det var forældet**

**Ku' lære, lagre og lave mere
end mennesker, spared' på driften
ja ku' endda blive sex-machine
så mange så meget snart skriften**

**Der blev angst på den lille Jord
måske tog robotterne over
Hvor'n konkurrere med en der
slet ikke æder og skider og sover**

**Roberterne blev mange og senere
Sean'er, Kurt'er, Brad Pitter
og Marilyn'er, Sandra'er, Brittney'r
i kategorien "baby-sitter"**

**døg snart igen standard-Roberter
for men'skene ascenderede
Dukker til forskning og sex blev yt
uanset hvor avancerede**

**Robert robotten ku' kun assistere
en tid på men'skenes klode
mens hans skaber blev til en gud
og forlod den mentale periode**

VACUUMVIND

**Når noget er bragt til fuldkommenhed
skal det væltes af pinden
Hva' så
det blæser i vinden**

**Og lad det blæse i vacuumvind
så sjælen kommer til orde
Nyd det
gå helt fra borde**

**Alt det skabte var ingenting
førend det blev til noget
Føl ind
og noget er sået**

SÅ TRÆT AF SMERTE

Jeg kom for at opleve kærlighed
give, modtage og frydes
Jeg vidste godt det ikke blev let
et sted hvor min slags sku' skydes

Jeg blev ikke lavet i kærlighed
ej svøbt i den efter min fødsel
Er sorg, skyld og skam dog kærlighed
I så fald var Jordan ødsel

Trods alt vidste jeg bedre *var*
og måtte være at finde
søgte med alle midler fra det
øjeblik hvor jeg blev til en kvinde

Og ja, jeg fandt den i jordiske mål
men aldrig så vældig som ventet
Så søgte jeg videre indeni
for at få sjælen indhentet

Havde jeg først min guddommelighed
måtte alt blive des større
Det af min sjæl jeg har fat i
synes at love det lader sig gøre

at fyldes helt op af kærlighed
så min krop bli'r ét levende hjerte
pulserende varmt og frit af savn
Jeg er bare *så* træt af smerte

SØLVPORSCHER

Når man har kørt i stationcar
slidt af vægten af alt der *var*
om nok så sølvern og særlig
En afsked er ikke ubærlig

Men det kan sandelig føles sådan
for uden mærkes rigtig hvordan
den fyldte et uønsket tomrum
Friheden kan synes visdum

Dog, de vise er dumme fordi
deres sølvporscher er tankefri
de løber fra lynet - og synet
tjener - men ikke som tyendet

HOVEDBANEGÅRDEN

**Der var engang med lidt mere ro
i min indre verdens orakel
men siden '99 har der været
et tiltagende spektakel**

**Trods oprydning, integration og - nåeh
derfor svirr'r det om nakken
Spøg'lser der alle engang var mig
returnerer til galgebakken**

**De føler forud deres Modersol
er ved at fuldende processen
for at opvågne til Mestersol
men end er der ild i essen**

**Så alle vil først til slut og accept
fra mor før de ta'r universet
Det er som Hovedbanegården
i myldretid af kontroverset**

LÆRKEN OG GØGEN

En lærke mødte en Gøg engang
over en tår hen på kvælden
spurgte - som frihedens fugl der
aldrig har prøvet at sælge sjælen
til kone, til børn og bosted og liv
i et væld af jublende toner
Gøgen målte den lidt
var der mulighed her for en af dens koner

Så svared' den afmålt - E og C
var vist alt hvad *den* havde selvlært
"Tja, for tiden bor 3 af de små
hos hver sin heldige Vipstjært
og konen, hmja, hos os bytter vi lidt
er travl med at dyrke producers
(den glattede over sit smarte dress)
vi er en slags super-users"

Lærken rysted' sin brungyldne vams
lidt målløs over den salve
sagde så: "leved' *jeg* så'n fik jeg kuk
mit liv blev jo under det halve
Måske er jeg udannet, markbo du ved
men jeg *må* selv alt, sådan er det
ellers blev sangen fattig og hul
var ikke reelt fra mit hjerte"

GRUEN I MIDTEN

**Vindene klager om krig i det fjerne
nazister marcherer skræmmende nær
jeg krymper mig under støvlernes trampen
der vækker min slumrende spøgelseshær**

**Engang har jeg levet i midten af gruen
set den og følt den - og sat den i vej
Gruen forsvandt blot fra periferien
og blev arkiveret som gruen midt i mig**

**Derfra styrer den psyke og sener
og sløres kun sagte af tiders fordriv
Isnende skygger og hule fantområb
er evige levn fra forgangne liv**

**Men hvor de spøgelsers slagskygger truer
fremtiden med angreb fra angstsyge sind
Jeg opgi'r min modstand og gennemgår gruen
Så lyset, det store, kan flytte herind**

SPILLETS UDVEJ

**Hvis intet er forkert så er der heller intet rigtigt
og faktisk heller ikke ligegyldigt eller vigtigt**

**Bøddel, Offer, Redder er blot brikkerne i spillet
Redder vil dog tit ud før de andres sult er stillet**

**Altså har den såvist mere ladning, ægte mening
Kærlighed og medfølelse før' til mer end stening**

**Bare sande først når de har set alt det de skulle
Ingen når til visdom ved at undgå rov og kulde**

**Mange slutter sikkert spillet flot med Redder-rolle
Kærlig visdom kan dog også vælge Ærketrolden**

SIKKERHEDSBRUD

**Hjerter hamret hårde åbnes trevent ved at aes
Nød(d)ens "skal" må knækkes inden nyt liv kan indtages**

**Åh, at skulle skrotte alle dybt indgroede måder
sikre gittervæv - for sjælens sande nye nåder**

**Se sig som uspiselig, en bums, uacceptabel
kappe alle "trodsere" med sin skarpe kritisabel**

**Nok erkendt som slavebinding før men almen hverdag
tankespind mod kulde fra en uvis fremtids tiltag**

**Men det sikre spind ER kulde, frygt for nuets tomhed
mistro til dets kraft, ukendt med al dets varme ømhed**

17.05.0565 +

IKKE EN FER

**Der er dage hvor jeg føler mig sindssyge nær
væk for mig selv bag en tåge som tjære
fra de udbrændte sandheders sod i min sfære
skygger der' nul og nix værd**

**For de er ikke den jeg er - nej jeg er den jeg er
lige fra Nu - til Nu - til Nu der er
så hvad skal jeg med doktriner, de'r kun til besvær
bør ikke røre mig mer**

**Straks jeg vågner om morgenen vil de invadere
”Du burde, du sku' og så ligger du bare brak dér”
Hjertet hamrer mig svedt før jeg når at parere
men jeg forløses, jeg ser**

**At de er ikke den jeg er - nej, jeg er den jeg er
lige fra Nu - til Nu - til Nu der er
så hvad skal jeg med doktriner, de'r kun til besvær
må ikke røre mig mer**

**Når jeg ånder dybt, roligt, mærker mig være
er jeg ét med mit hjerte som si'r der'r meget mere
end at slås som 'n gal for' bevise – hvad? Mindreværd?
Jeg vælger at eksistere**

**Og være lige den jeg er - ALT jeg sanser, jeg er
lige fra Nu - til Nu - til Nu der er
så hvad skal jeg med doktriner, de'r kun til besvær
kan ikke røre mig mer - hvordan sku' de røre mig mer
de rager mig ikke en fer**

I DON'T GIVE A DAMN

**There are days when I feel I'm insanity near
cut off from me by this fog that won't clear
of the burnt-out old truths seeping out through my sphere
shadows and whispers I hear**

**but they are not who I am, no, I am that I am
right from this Now - to now - to Now I am
what is the use of old doctrines to me, they're all sham
so why should I give a damn**

**Just awake in the morning they'll swamp me with fear
"You ought to, you should, can't just lie on your ear
m'pounding heart breaks me'n sweat but in charge I stear clear
so freedom steady draws nearer**

**'cause they're not who I am, no, I am that I am
right from this Now - to now - to Now I am
what is the use of old doctrines to me, they're all sham
so why would I give a damn**

**When I breathe deeply, calmly am being, aware
I'm at one with my heart which says there's much more there
than to fight like Hell to prove – what? That I'm ruled by fear?
I choose what I hold most dear**

**I'm being just who I am - ALL I sense - that I am
right from this Now - to now - to Now I am
what is the use of old doctrines to me, they're all sham
I won't stay caught in that scam - so how could I give a damn
I really just don't give a damn**

NU SKAL VI LEGE

Hvad skal jeg lave ja, hvad skal jeg lave
hvad Fa'en skal jeg lave i dag?
Som gløden i asken
som tyven med tasken
er alt gjort som krævede smag for fag
Hvor er spændingen i en gammel sag

Hvad kan jeg gøre ja, hvad kan jeg gøre
hvad Fa'en kan jeg gøre ved det?
Hvis alt er gjort færdigt
er noget liv så værdigt
jeg mener - når dualitet er ble't
sat sammen indeni til ét

Mon det vil sige ja, mon det vil sige
at alt som jeg skaber bli'r helt?
Alt vil drages til mig
som var jeg en genvej
er't slut med at drage i felt som helt
bli'r alt fra nu af reelt

Så turd' jeg glædes ja, så turd' jeg glædes
for Fa'en, glædens tid er her NU!
Jeg er midt i det hele
der'r masser at dele
hvor alting førhen kun var gru, itu
kan der virkelig leves NU

17.05.0567

NYE SPOR

**Når ny spor skal trædes må der stoles på
at foden er sikker hvor så den vil gå**

**for sporene funderer den videre færd
hvad nytter kolosser med sokler af ler**

**Jeg lærte mig selv alt som jeg finder værd
men soklen var fortids og ku' ikke bære**

**Nu bygger jeg min, skal kreere den selv
Hvordan sku' den ellers bære mit himmelhvælv**

KUN VINTER KAN FØLGES AF VÅR

Du SAGDE det jo
da VI blev til
Lad være at tro
der' no't jeg vil
og dog tog jeg chancen og prøved' os af
for mit liv vil leves, si'r altid goddag
Og alle programmer fik sprængt deres rammer
til rungende intethed, vældig og sand
hmmm....
Åh, knuste drømme
åh, lærerige år
Jeg siger til mig selv at kun vinter kan følges af vår

Dér sidder du
Her sidder jeg
Hvad sku' vi ku'
Gå hver sin vej
Jeg sled for så meget og håbed' så hedt
Sku' jeg blot begribe det sku' bli' så lidt
Måske ku' de rester dog gro for en mester
der ser alt liv formes igennem sig selv
hmmm....
Åh, knuste drømme
Åh, lærerige år
Jeg minder mig selv om, kun vinter kan følges af vår

Åh...
Jeg tror nok jeg ved at kun vinter kan følges af vår

SPRING ONLY FOLLOWS A WINTERY FROST

**You told me so
when we began
Don't think you know
I am "the man"
but still I decided to chance it with you
cos' my life wants living, to flow, sense, and do
and every limit was broken goddammit
to emptyness, echoing, awesome, and true
mmm....
Oh, lost illusions
Oh, yet worth the cost
I tell myself spring only follows a wintery frost**

**Far away are you
though in my heart
What could we do
but fall apart
I laboured and hoped and I tried for it all
Perhaps I should find the results would be small
Maybe they will grow for a master of flow
who lets all through just being, creating with ease
mmm....
Oh, lost illusions
Oh, still worth the cost
I remind myself spring only follows a wintery frost**

**Oh....
Oh, but....
I guess I know spring only follows a wintery frost**

17.10.0569 +

GI'TA'REN

**Du kan bruge en gi'ta'r til meget
rod eller ryd, andres, eget**

**Den vil gi' skønt du gør noget forbandet
men den ta'r hvis du sku' turde andet**

**Vejen er individuel
indi er vid - ing'n duel**

**Døden vejviser livet
frisætter initiativet**

**Vækker ny given og tagen
bringer søvnen for dagen**

**Tillad dig selv dine drømme
og livets vande vil strømme**

17.12.0570

SORT OG HVID

**Der vælter skidt op, vi kløjs i møget
som gjordes for at ta' alt legetøjet
De mange ser nu hvordan de få
har manipuleret sig magten på**

**Hvad blev der af ret - det hele er Sort
Hvid kan umuligt ha del i det l...
men Hvid er til given og Sort til haven
Sort kan kun ende med ondt i maven**

**Sort har tiltaget, Hvid tilgivet
Hvid kan kun ende med hul i livet
Tiden er inde nu hvor vi erklærer
vi er ALLE farver og modererer**

HVIS ...

**Der var en musiker - holy shit
når han rørte strengene - nøj hvor fedt
han ku' bare ikke forstå at slås
Hvorfor sku' han - han *var* jo boss**

**Var han mon nærig, dum eller stædig
Hvorfor kunne han ingen spor træde i
Han kunne kun træde egne vande
Samfundet kan ikke lide sådanne**

**så mens han trådte fór mainstream forbi
med middelmådige slagsbrødre i
De fik det hele og han et spark
som skylled' ham op på herrens mark**

**Men marken var lige hvor han sku' finde
strømlejets skift fra ude til inde
Vidne til brødres succes med fortræd
slap han for hvad de sad og begræd**

**Her ku' han vaske skuffelsens sår
hele dem til en helt ny vår
Strømmen var i ham - han kunne spille
og trylle med altsammen nu om han ville**

TRE, TO, EEN

**I længst forsvunden tid
misted vi vid
og måtte nøjes
Vi lærte så at tro
Gud var en ko
som sku' fordøjes**

**Et længst forsvundet råb
blev til et håb
uhørt bevaret
Vi lærte at følge på trods
en lyssky boss
uvel forvaret**

**En længst forsvunden fryd
blev til en dyd
flænget til deling
Vi lærte at lege med nys
svindende lys
længsel mod heling**

**Men alle er tonet frem
nu ved vi dem
løgne drog heden
Så trehed blev til at to
enigt kan bo
i kærligheden**

KRAVEMYGGEN

**Omme i nakken på elefanten
sad der en myg og sugede
Hun bemærkede intet før stikket kløede
og det var ikke noget hvoraf hun døde**

**Myggen blev til en sværm
en krave om elefantens nakke
af blodsugere der stak aldeles modbydeligt
det var slet ikke i orden, klart og tydeligt**

**Så der blev klasket myg ab da
men ligegyldigt hvor mange
kom de i stadig større stil og generede
Dyndbade hjalp ikke fedt på at de huserede**

**Hvorfor var de nu ble'n så mange
hun satte sig hen og funderede
kom til ret overraskende konklusioner
at hun *både* var myggene og deres donor**

**Mon der er nogen der kender en kvinde
som helt og fuldt er sin egen
stolt af sig selv og den skønhed hun bare bringer
fri af patriark-programmer som sku' ha' en finger**

18.01.0576

KRIG OG KÆRLIGHED

Der var en gut der byggede en egen virksomhed
Han fik en fiks idé
og rettede den te'
plejede og passed' den så soklen ku' bli' bred

Og på den sokkel byggede han hele resten op
Det viklede sig ud
som våren med sit skrud
for han var rette sted og tid til at det var i top

Men så en dag fornemmed' han at målet nu var nået
for kredsløb vender hjem
når man har fuldendt dem
som sommerblomst må gå i frø for atter at bli' sået

Selv soklen skulle vikles af for stoffet skulle bruges
Han slap og bygged' yt
tilfreds og uforknyt
Gid flere var sådan når man når til at der skal muges

Det'r sært måske men sådan veksler krig med kærlighed
De'r ikke så forskellige
og faktisk begge hellige
for den der er sig selv helt uden angst og opblæsthed

HAMSKIFTE

Lige fra starten af dette liv har jeg skabt
Hvis ikke havde jeg ærlig talt været fortabt
for det jeg holdt mest af var altid mit eget
det der var kommet lige ud af Jeget

Teen-ager blev jeg virkelig sur på min krop
Ligegyldigt hvad jeg gjorde var den aldrig i top
Skyldtes det mindreværd eller modeller
jeg ku' kun rumme den slags bagateller

Det faldt mig aldrig ind kroppen ikke var min
Den var nok alt for tæt på - jeg sad jo i'en
men faktum *er* altså, den blev mig givet
forfædre skabte mit fartøj til livet

Ville jeg bare ha *noget* at skulle ha' sagt
blev det med intensiv træning, rent ud sagt magt
Så meget morakkeri gad jeg ikke
fandt mig derfor i sindsspejlets blikke

Nu gik der mange år med så mangt og meget
og der kom mere fred mellem kroppen og jeget
men fuldkommen fred blev der ingensinde
fabriksfejlen var der, ude som inde

Vi har snart ny tid og gammel bli'r viklet af
lige fra forældede roller og til dna
endelig forklares de sære ideer
som sande anelser om noget mere

Jeg fatter min krop var til overgangen for mig
og altså aldrig ku' blive som jeg så mig
og det at *den* krig blev spaltet fra
har jeg - sjovt nok - fået sjælero af

Når jeg ikke total frihed før jeg står af
slap jeg dog kroppens genstridige dna
Skabende lader jeg lyskroppen genne
igennem og så får vi se længre henne

LIVSBETINGELSE

**Vil du eje den frie fugl
styre dens flugt i baner
efter dit ho'de
er der en kode
vaner**

**De er bedre end hønsenet
selvom det hjælper noget
med at få hæmmet
viljen og tæmmet
flowet**

**Er først disse rammer sat
udbygges grundigt indre
Forbud og domme
gør livets strømme
mindre**

**Nu kan du træne den skønne geist
hvad skal den, må og bør den
Kommentar til det
førend du ved det
dør den**

18.01.0579

FOR- OG BEDØMMELSE

**Kritik, fordømmelse
er ren forsømmelse**

**Al den udskammelse
gav handlingslammelse**

**Valg blev forblommelse
i en hukommelse**

**Lodret forgræmmelse
er ikke fremmelse**

**Tid gi'r betimelse
omvendt besvimelse**

**Man får fornemmelse
når en bestemmelse**

**Giver indrømmelse
afvejet bedømmelse**

KOM NU

**Indsats er ikke altid kamp
det er en misforståelse
At gi' den en skalle
med evnerne - alle
sku' gi' en glad opnåelse**

**Forskellen på dem er enkel nok
kamp fejrer modstand af baner
At plane alt andet
for eneret til vandet
var gode dårlige vaner**

**Tiden har været til kamp og magt
den skal rinde ud før andet
som har måttet vente
og vente - og VENTE
for SÅ mange SÅ forbandet**

**Gi' den en skalle nu, alt siger kom
der åbnes mystiske veje
Det kræver lidt indsigt
og valg og udsigt
men derpå kan alle lege**

KOSMISK VÅR

**Jeg gik en tur i forårsblæst så frisk som ingensinde
for den var som et jubelskrig fra ånderne derinde
Nu endelig, nu er det sket! Den tid vi ventede er der
Langt mer end jordisk sansevår er kommen for at være her**

**Og solen bringer helt nyt lys som lyd til kosmos' ode
så hver en vækst vil rette sig som blev trådt under fode
Hver kvinde bliver en dronning fri af brug for magt og støtte
Hver mand en konge fri af vold og trang til at forknytte**

**En jord så klar som en krystal vil komme uden mage
og jeg er ligeglad hvor mange år det mer vil tage
for nys i Påsken blev den født, den største Ånd så savnet
og da jeg gik i blæsten følte jeg mig elsket, favnet**

18.04.0581a +

COSMIC SPRING

**I took a walk in windy spring as new and fresh as ever
The winds held spirits jubilant like in a rushing river
At last, at last, it's here at last! The time foretold's upon us
An over-early spring has come with love and life to serve us**

**The sun will shine new sound and send the cosmic clouds asunder
and every growth will raise its head though firmly trodden under
The women will be queenly free, no need for prop or power
The men like kings yet free of need for making cringe and cower**

**An Earth will be, a crystal, clear and radiant like no other
and I don't care how long it takes, the thought is such a bother
This Easter I beheld a birth, a spiritual wonder
and all the winds came wrapping me in love from over yonder**

18.07.0582 +

AlMa

**Du ledte mig lige fra start, dog fjern og bleg
men klar af fald og forførelse førtes jeg vej
som i søvn berøvet en lysvågen mig
uden at se, uden at vide hvordan**

**Du var den kæreste jeg søgte uden held
de var kun lige ved og næsten – som jeg selv
ligevel var de flåder på tidehavs væld
uden at se, uden at vide hvordan**

*Min elskede, åh hvor har jeg savnet dig
det tog så lang tid før jeg ku' forstå mig
men skidt med det, skønt at alting løste sig
min AlMa, vi er eet nu, du og jeg*

**Og skønt du førte ad dunkle, snævre spor
så fjernt fra alle dem andre men'sker befor
var det bare de spor som styred' mit ror
uden blindende slør, uden bånd**

**Nu står jeg midti mit hjertes himmelport
du findes om mig og i mig ud'n det'r for stort
vi har ingen grænser, for de kom til kort
uden blindende slør, uden bånd**

*Min elskede.....vi er eet nu, du og jeg
Åh AlMa.....al mig er Al og Ma ja, jeg er AlMa
Åh.....ja, AlMa er jeg, ja, jeg er*

AlMa

**You guided me from the start – the faintest star
all clear of pits and entrapments though from afar
as in dreams bereft the awake one I are
out of sight, out of sense, out of mind**

**You were that lover I sought and never found
How could they ever come close – like, hm, th'other way round
still on raging seas they were rafts safe and sound
out of...**

**My precious love – oh I have missed you so
It took a while to understand us, you know
but never mind, it's over, life will flow
my AlMa we are one now, heart will show**

**And though you took me by dark and narrow trails
so far from all of those gleamy, streamy-line rails
only those held sway, had the winds for my sails
without blinds, without bounds, without bonds**

**I'm standing centered in heart and heaven's gate
You're all within and without me, ah, it is great
there're no lines, no limits, there's not even fate
without...**

**My precious love...
It took a while to understand us, you know...**

**Oh – AlMa, all me is Al and Ma yeah, I am AlMa
Oh – yeah, AlMa am I, yes I am...**

18.08.0583

DET GYLDNE BUR

**Her i mit gyldne bur er der alt
prima miljø, vand og mad
Det er besynderligt grænseløst
med tremmer af lys som kun varer ad
om ildstorm i alt stivnet, uforløst
derude til lysnen i øst**

**Jeg sidder og ser ud i længsel
efter spor af det jeg har skabt
Den ny vision jeg altid har skuet
fra jeg kom til og som syntes fortabt
fordi den blev fejlet af og kuet
selvom dén også var nuet**

**End mere er jeg dog her og bag
hvor visionen stadig bær' dug
Tidløs, harmonisk, sand og skøn
uimodståelig stærk i sit sug
før intoneren sit åndrige drøn
en østlig, forfriskende føn**

**Hvis og når vil jeg gerne ud
en tid, et par somre, syv
blot for at være både dér og bag
ubesværet af vold og lyv
til jeg drages helt dérind en dag
hvorfra jeg blev sendt med min sag**

18.09.0584 +

WHOOOSH!

Det skete just som han mente sig klar
han så et lysglimt hvorpå han VAR
Det passed' ham egentlig fint, så træt
at noget større end ham tog fat

Hvem sigter jeg til? Jo, ham bagerst om
der manipulerede al gå og kom
Med ham letted' trykket, det tusindårs åg
der holdt os sovende, stopped' vort tog

Så snart ka' vi lege og bli' hvad vi er
uden benspænd og mindreværd
Floden vil strømme gennem os med alt
og alle smådjævle skrumper til salt

Den tid der blev spået kommer nu bragende
med de ny men'sker som kommer dragende
Her ku' man brøle et drønende HAH!
Hel're et inderligt hjerteligt, frydefuldt
stillehavsbrusende HALLELUJA

18.09.0585

SEJTRÆKKENDE

Alt gammelt smuldrer
forgives i fejende vinde
Nyt rumsterer
vil lække ud fra langt inde

Gyldent bur
eller vaklende vindfælde, Fanden-
s trygt midti heksekedelen,
stegepanden

Bristefuld
af alt det jeg fik med fra foroven
Sejtrækk'nde grålig tålmod
påtvungent doven

Fuglene basker mod vægge
med frihedens vinger
Saftigsød ny frugt synes syrlig
når tremmerne tvinger

18.11.0586 +

FØDT TIL FARVEL

**Jeg blev født til farvel
slem i starten, javel
navnlig afsked med ungdommens gry
at bli' frarøvet at være ny**

**Jeg har elsket og svigtet
og født og forpligtet
set døden ta' gammel og ung
men farvel gjorde ikke mig tung**

**For jeg kom til farvel
til naturen og mig selv
som jeg var gennem tusinder af år
Farvel Jord, goddag kosmisk vår**

18.12.0588 +

GENSYN MED ATLANTIS

Hvad nu hvis Syndefaldet er sandt – vi virkelig forvistes fra Eden
Noget smutted' og vi blev for kloge til at ase i en
have hos 'n dovenlars i Lilleasien
Bagude ildsværd, for traumer i Østen
minder om vidundere, lysende ved kysten
Skyld og forbandelse landed' på kvinden
Slave eller ej – alt var nemmere forinden

Hvad nu hvis Syndflodsmysten er sand og alt blev til intet i slammet
fordi kometer lyn-tøede bræerne
fejede faunaen væk, sletted 'træerne
Kværnende dyndhvirvler, sodslud fra oven
hvor strømmen flød nynnende langs vejen i skoven
Kunne vi gøre andet end glemme
Store som småfolk kom alle i klemme

Atlantis! En fabel, et modvilligt levn om gudernes æra før dramaet
med knudepunkt i Afrikas Øje
Gemini fanged' din ring fra det høje
Myter og sagn kommer op til bedømmelse
Tiden er til opgør med dom og forsømmelse
Modig er den der la'r være at fortrænge
men alt kan nok bæres nu, efter så længe

19.01.0590

KVÆRULANTEN

Der var engang jeg tænkte *nørj* hvor må det være fedt
at ku' se forud så man undgik hvor det blev for hedt
men det var netop hvad jeg gjorde uden jeg forbandt
mit sære livsforløb med at jeg bare var clairvoyant
Lige fra lille hørte jeg hvad andre tænkte bag
og sa' det højt og måbed' når det ikke faldt i smag
Magtspil, løgn og langkål ligegyldigt hvor jeg så
Der var kun ét at gøre – at få stærke briller på

Dem gjorde jeg til en osteklokke over min person
Halvt synlig, halvvejs blind var praktisk i den situation
Ret meget så jeg ikke så bag glassets kuppelbue
men størstedelen jeg gik glip af var ej skøn at skue
Jeg passed' ikke ind i nogen skoler eller jobs
for det er mest de *virkelige* blinde der når helt til tops
Kværulanter rådgi'r om hvorfor alt går af led
ved alt det som de avokatter baster verden med

De får synske billeder, melodier, tanker, ord
Det sæller fint om tyve år hvad de håntes for i fjor
Ikke altid vis på at være i konstant fornemmen
er de kikkerter mystikken spionér' igennem
I dag har jeg forlængst forstået gåderne fra barn
Brilleklokken, samfund, hvorfor jeg var ilde faren
Jeg elsker at være kikkert, griner over ”kværulant”
men det var mindre fedt fra starten at være clairvoyant

19.01.0591 +

ET FINT PROGRAM

Det sker at tiden flyver – når den ikke er en snegl
men af og til så går den støt helt uden taktik og fejl
og når vi dømmes om dens skiveskæren af vort liv
så er det godt at huske at den blot er relativ

som når mit maleri sæt's til en femtinhundred-kron'
bedre end Picassos til 1½ million
og kæresten uden at kny bru'r femtetusind på sin bil -
½ års mad til to – så synes jeg relativ har stil

for hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm
fra alt vort skaberi, inde fra Åndens vindueskarm
så bli'r det klart hvor meget lidt af alt det stads og kram
der egentlig er andet end en app, et fint program

Når Castaneda skrev om uorganisk vishedsliv
korrekt, men Wiki si'r at han var fiktivt kreativ
en astronaut nær drukner – i et tomrum? – hva'r så sandt
Jeg ved bestemt at sandheden er relativt forband't

Vi tror vore børn skal lære af os men det går lige op
for de ved mer 'm hvorfra vi kom end bisp, imam og pop
Min datter drog en etage eller syv op i sit liv
men hun var aldrig min og døden – den er relativ

for hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm...

19.02.0592

FREMSKYNDELSER

**Der er dybder i os som ingen kan måle
da de er uden begyndelse
De'r faktisk knap nok dybder, blot én
som kun behøved' forkyndelse**

**fordi den hernede glemte sig selv
en ret forståelig forsyndelse
så al forkyndelse slutter dér
hvor vi sletter den falske begyndelse**

**renser os op fra nu til ur
og forynges ved baglæns fremskyndelse
af enheden med vort evige dyb
hvor andres blot var formyndelse**

19.03.0593

LØSE SKRUER

Vi har en helt fantastisk teknologisk tid med spring o'er
en bølgefront der'r *helt* uoverskuelig
Alene skruetyper kræver næsten manualer
et af de mange udslag det ka' skues i

Hvad kommer de dog af de spring *vi gør* – så har jeg sagt det
der'r bær'nde skruer ingen kan begribe
De skruer nemlig *indad* – lidt som Tesla, blot til Ånden
men deres fulde skrue rides på stribe

Det skønne tusindår som vi har morgenrødens bræm af
skruer nye skruer i og visse skruer ud
mestre som vil lære andre dimensioners verdener
at ikke skrue Ånd ned som vil vårskrud

De der skruer indad har det ofte skidt og lægen
melder at de ikke fejler spor, skam
Korrekt – som de må skrue sig op for at de fattes ”udbrændt”
en fulde femmer blev da skruet bovlam

Systemets skruetvinge skabtes ikke til at greje
de ikke er forskruede, depressive
Der'r faktisk ingen ende på diagnoser, ret forskruet
når man nu husker de var negative

Altså *må* de sygeliggøres for at accepteres
det er vejen ud for tidens skruer
til verden ser de ikke er til ½ Nelson med skrue
men bare overskruede verdensure

Så vil tider komme hvor de skattes som dynamoer
der skruer genier op, ja, for et godt ord
med deres svanesang turnerende over Jordens vidder
årtusinders løse skruer i deres fodspor

Der vil opstå myter om de mange løse skruer
historier om en gylden tid, en hvid løgn
for hvad var skruer? Det er glemt i tiderne forude
3 timer ind i Brahmas store guddøgn

19.03.0595

SALEN

**Borte er troer, konkreter bli'r luft
ude for enden af al sund forduft
Hvad kan der formes når intet kan stå
lange ovaler er alt vi kan få**

**Lyd, form og farver løber nu ud
opløst til urstof i Guds skrappe lud
Host blir til hyl og hver prik bli'r en streg
synet selv sejler – en slimklat er jeg**

**Nu hvor min lille klat snart er en sal
sivende blank uden bølge og dal
Aner jeg eet med Guds flydende lim
vistnok et sted hvor der spirer ny kim**

19.04.0596 +

SUCCES

Sidste viseaften nævnte jeg en vis Tom Lehrer
besvaret med at derop kom vist ingen af os her
Vi kom også rundt om Dylan, Denver, Jimi, Joel
men vi var amatører og ikke sådan nogl'

I går så jeg på sange, favoritter jeg har gemt
igennem livet, klassisk, folk og jazz og rock – og glemt
Sendte så en tanke til de viser jeg har skabt
og lige pludselig sad jeg dér og følte mig fortabt

Hvorfor kan jeg ikke skrive sange som PH
og lave melodier såd'n som Kajs at synge på
eller andre af de høveder der har fået succes
Hvorfor er jeg... endnu ikke... blev'n en Karen G

Så fangede jeg tanken – Lissen, du er da en gås
Flest der fik succes var midt i strømm'n hvor alle nås
Mange var ulykkelige, slet ikke som jeg
der egentlig gør det *godt* og ganske og aldeles *mig*

19.04.0597 +

VEDAVISE

Der var engang – og den kommer igen
Det er en sang – fra varme lande men
lyder endnu – bag dis og gru
for den er sandheden der skaber verdenen

Én religion – helt uden tyranni
for den var jo – en visheds energi
Ing'n fattig, rig, ing'n angst og krig
ing'n køb og salg og ingen alderdomsforfald

Ingen blev syg – for ingen sled fra gry
undtagen med valgt – og vilje skabte alt
Få ord blev talt, langt mere malt
og luft var mad så det var kun dessert vi gad

Hvornår var det – årtusinder er gået
så hvordan ved jeg mer end der er spået
Det'r ikke håb – det'r ikke tåb-
elige fantasmeskyer fra hovedet der ry'r

Det'r noget jeg ser – omend med hjertets syn
Jeg ser det sker – som et forsinket lyn
Alt passer ind – fra Ånd, fra sind
fra livserfaring og fra verden vidt omkring

Vi taler sanskrit når vi siger vi ved
og al vedantisk vid er dyb og bred
Når man når bund'n så er den grund'n
Jeg er vist færdig med at søge, jeg har fund'n

19.04.0598

JAMMERODE

Jeg sidder med min ladning her
og hver en dør er låset
en indvandrer i eget land
usynlig, afskåret, båset
lissom filippinerkvinden
der blev giftet dansk
kun kan være en fremmed fugl
og ellers skraldespansk

Hvornår, hvornår er tid'n
for mine gaver, min palet
Jeg tænker det kan være
jeg er væk før og det er slet
Det'r skrækkeligt at være
bristefærdig med så meget
og være så bette set fra ov'n
når alt er målt og vejet

19.04.0599 +

MATRIX

Jeg er lidt irriteret på min smarte telefon
som sku' være min men det er da snart en omvendt situation
Jeg fik den til at ringe, svare og sende sms
og ellers holde kæft – lidt mer kom til men OK, yes

Den ku' jo bare foreslå og jeg ku' sige nej
Jeg ved at alting vokser hvis man engagerer sig
mens ingenting kan gro såfremt man ikke ta'r det ind
Jeg trives med et enkelt liv og et u-manisk sind

Men siden er der komm'n så megen ”service”, jeg får pip
af svindel med ”overskuelighed, privatlivspolitik”
og ”tjenester” jeg ikke aner hvordan jeg ska' stopp'
men bare ka' vælge til og fra i app'en – rend og hop

Jeg mindes Terminator hvor maskinerne tar ov'r
Matrix sniger sig fa'me ind ad bagvejen år for år
Jeg har den største lyst til at – men hvor sku' jeg ta' hen
der'r som en sonde oppe i røven konstant på én hvor end

Men OK, skal det være sådan kan jeg spille med
og gi' den den totale overflade-synlighed
Jeg gider lige lidet og har nul at skjule, nej
Lad den kun glo skråt op - den vil squ aldrig finde MIG

19.04.0600 +

DANMARKS FRIHED

("Syng dansk" fællessang-konkurrence 2019-20)

Der er et mildt og frodigt land
dels steg'n af moderhavets vand
dels løst af nordens bjerges rand
som gav det bakkedrag og strand
med hvide, åbne arme
I dette ø-land som blev født
med friheds rigdom i det ødt
lå der alle korn og kim
til en fremtid, lys, sublim

Og Danmark blev det land en dag
efter en start i ro og mag
og modning over rum og tid
ved hændelsernes sum af vid
en lov for alle agre
For frihed kan kun sikkert gå
og vokse trygt og stadigt stå
hvor der var en klang af gru
blot forstummet helt af hu

Er Danmark klar til frihed nu?
Kan alle vælge den – kan du?
Så er vi fri af tyranni
fra ude, hjemme, indeni
og dét kan skabe fremtid
For dér hvor hver kan råde sig
frit gi' af evne som i leg
og det bli'r modtaget af hver
dér er frihed, lige værd

Det Danmark som er blevet gråt
- historisk tjære ælder godt -
det vil da atter blive skønt
i alle farver men mest grønt
og alle veje egne
En jord hvor hver har fødselsret
helt uden magtspils larm og plet
for den frie fuglesang
den som ved, hvad var - engang

19.05.0601

SURE SAMFUNDSPLIGTER

Dæmring og jeg bakker folkevognen fra sin P
drejer ud på vejen morgenfredelig, men'skelig
redder fire hjulere med forekommenhed
passer banen pænt i skøn'ste selvretfærdighed

DA kommer ånden så' si' over mig, i vældig fart
truer en fyr min hæk med sex-chikane, spiller smart
fylder hele spejlet, dytter, svinger arrigt ud,
forbi og slår en middelmådig finger op i 'n rude

Galden stiger og de smulte vande bli'r til skum
Kom an, kom du den dér på tværs i dagens trummerum
jeg kan traktere det sure stads med jeg fik op i røret
Det offer der er *mindre* end mig så at jeg tør'et – GROWL

Når jeg så har gjort min pligt og længst er kommen hjem
atter så huldsalig som i morges kl. 5
fortæller jeg familien om trafikens fæle kvaj
der no't så uanstændigt tryner stakkels lille mig

19.05.0602

DRAGEDAGE

Når dragen flyver ved højlys dag
og griller enhver med griller
Dækker vi os og forankrer os og nægter ' gi' los
bli'r bittesmå tanks, lissom biller

Det er lidt svært at se nytteværdien
mens alt kremeres vi holdt på
Fra trendyste tøj til sureste løg, alt minderigt møg
går i røg men hvad kan vi så få

Dragedage i flammer og fyr
Boblen og sprutten og sydende skyer
Atomer muterer hvorhen den så spyer
Men Jorden bli'r ren til det ny liv der gryer

For tøjet var ikke lige kvalitet
og løget ku' bruge en ferie
Kamp for ' vær' bæst eller kirkelig næst over den dér incest
hvad skal vi dog mer med den serie

Lad dragen fyre det hele af
så nyt kan opstå af asken
Uden kamp og flugt og håb der er slukt og Fanden sku' tugt
den drage er jordemor bag masken

Dragedage...

19.05.0603 +

ELEFANTASTIK

(mel. "Ti elefanter kom marcherende...")

**Ti elefanter kom marcherende
Teenage tyre ude på knald og fald
Tykhudspandet terroriserende
gjorde de livet tungt såvel for ko som kalv**

**Alle store tyre var plaffet væk
kun de tandløse var nu tilbage
te'a'sig' stop, i værste fald med blæk
men stop skal *stoppe* så'n en grænsesøgende sag**

**Dyr råd hos autoriteterne
Dog kom de på el'fantastisk råd
Nødtrut ud over gebeterne
Tyre me' n tand livserfaring hjalp nok på'et**

**Truttet hørtes, sådan virker ded
Tyre med snusfornuftig sindelse
tropped', klodsed' op til fryd og fred
Hva' sku' til var *sanset jordforbindelse***

SNEGLENS JUL

Mennesker er nogle sære snegle
der ikke kan hitte ud af at pejle
som sande snegle på dag og tid
suser rastløse hid og did
Den årstid hvor de sku' vende sig IND
går de UD af huse og sind og skind
ta'r *træer* på ryggen som så smides ud
og oplyser natten med stjernesud

Julen var engang midvinterdage
Nogen bagte så hvidløgs-sneglekage
en Jesus *blev* født, men tidligst til vår
og hed Yeshua... ikke i tømmerkår...
Vi samler kræfter til året, sommeren
De samler smuldrende blade fra Qumran
Til sommer SOLER og SALTER de sig!
Vi frier – og bli'r snail jerky på deres SCRTSCH

Når vi ta'r svage frugter og blade
bli'r *de* dræbersnegle, slet ikke glade
Vil de da skabe en dårlig høst?
Sku' jeg jule ville jeg ønske *det* løst
Yeshua søgte at gøre dem villige
til at se LIVET og JORDEN er hellige
- aldrig udsprede edder og gift
en sand *vinbjergsnegl*, ja, et fugtigt lift

19.05.0605 +

FRIHEDSDRESSUR

Davs gamle tøs, nå du har stadig astma
ja, vi har aset for ti eller fler
Jeg har fået ny knæ og katten de gamle
nul madspild og så ta'r vi én omgang mer
Kom lad os skåle for samfundets velfærd
der byder os tryghed i liebhaveri
og si'r til os at vi er så dejligt frie
især for at tænke hvorfor og fordi

Hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel flaske rom er vist hva' vi ska' si'

Husker du da vi var oprørske purunge
plaged' af så'n en sær pivfalsk klang
Jeg gik til boksning skønt jeg var en mynde
vi tegned' og spilled' så englens sang
Du gik i støvler fra mili til kjolen
vi gjord' hva' vi mente var os til den dag
vi indså at verden var opslugt af penge
der var ikk'en plet til os ved siden af

Hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel flaske rom eller to eller tre

Skål for den mølle hvor nakken blev dukket
for frihedsdressuren i cirkus d-k
som gav spruttens krykker og piller for lykke
i bytte for liv at gå videre på
Lad os bare dingle helt til krematoriet
kan møllehjul andet end fortsætte rundt
var der mon noget i ”frihedsdressuren”
som knæene så at vi *ku'* været forundt...

Nå - hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel tønne rom og la' gå stuen rundt

19.07.0606 *

FØNIX

Der er ting som ingen kan gøre med mindre de er pirat
Hvordan sku' nogen i en kasse ku' være så straf-parat
men ikke som brud på love, behørigt prentede ned
bare fordi de ved noget de ikke ved af at de ved

Jeg vidste jeg malede Ånden på vej op fra 5. geled
abstrakt og naturalistisk i al sin genkendelighed
En dag fik jeg fat i en maling, klar som det klareste glas
den skinned' som lysslør fra kilder vi ikke aner der ha's

Flader blev til energier, stjerner blev lysende, klare
Alt udenom er vort indre – kaldet på svar indefra
det lys som ingen kan male fordi det kan ingen se
det maled' jeg mere og mere uden jeg fattede det

viste dets fjerne kalden, dets uimodståelige færd
imellem og rundtom, så gennem de løgne der fratog det værd
til det i Fønix-bålet frit stråled' ud på sin vej
I hele manifestationen er lyset allermest mig

19.07.0607

KOSMOS' POLER T/R

Stolpebenede heste kan trække tonstunge læs
Elefanter kan takle teaktræer som var det hø til hæs
Vores kæmpemaskiner kan nedtromle skove som græs
De kan også genopbygge, skønt altid med power, med pres

Power tror sig almægtig, men kosmos gi'r klarhed og slør
fra urmoderhavets planeter og kosmiske årstiders bør
Prøv at kommunikere når Merkur går retrograd
Den kan ikke helt bestemme, men rav kan den lave, den rad

Krystalenergien over, usanselig, ren harmoni
opløser løgne når dramaer og kosmisk diktat er forbi
Bringer æterens ursang om Åndens udødelighed
gennem nu rettede veje til heling af sjæleufred

Så snart nogle veje er rette kommer den 4. kraft
den ingen regnede noget, den stærkeste livet har haft
Den som skaber mirakler fordi den kan skabe alt
og ikke mer mindskes, halveres i magtens æra som faldt

Allerøverst er Ånden, det samlede omnivid
Hensigt som bliver til vilje og stiller alt op i tid
proces-pendulfart fra samvid til elskov og had af sig selv
og retur til samviddets glæde fra energiernes hvælv

19.08.0608

DEN ENESTE ENE

**Den eneste ene findes, åhja, eventyret er sandheden selv
men det har flere etager at udspilles på under himlenes hvælv
På laveste gør det halve hele i parløbs fordragelighed
På næste har vi det indeni og oplever fuldkommenhed**

**Og så er der det hvor vi har haft de to og dog har en længsel med
mod mere end halv eller hel så man fælles kan blive 3-4 i derved
Jeg ved det fordi jeg har prøvet de to og har syner af nr. 3
i livets lærred af energi der tager form efter viljernes præg**

**Skønt dagen er uvis hvor billedet står skarpt er den eneste ene mig
vis**

**ham har jeg ventet i 12.000 år på, vil ikke gå op i en spids
fordi han som jeg har restgæld at afdrage, endnu er dér, ikke her
Tårernes brand rydder skrankerne ud af mit rum for mer karakter**

OVER LEVELSEN

Oppe på en romantisk sky var der en hel dimension
Nja, hel og hel, den havde nu huller men det toges for illusion
for deroppe havde man det jo GODT, svævende urørt af gru -
så længe skyen bestod, så der knokledes for det fra nu og til nu

og ”man” var en hel batch af væsener som engang havde fået et chok -
eller ti i rap – så de skabte skyen og trak sig til den - de fik nok
Her ku' man leve over imens de gentagne chok stod på
De varede bare så længe... man glemte alt foden før ku' nå

og skyen var skabt af sorg og frygt og vrede og magtesløshed
så alt hvad der foregik deri var det i fuldendt bevidstløshed
Hvert sluttet kredsløb med det lod rystet, men kun til en vis grad berørt
Man started' et nyt der ville lykkes! Indtil det løb var kørt...

En dag voved' nogen et kik igennem et skyhul og ned på Jorden
fandt den var meget mere hel at se til end skyen der virked' forloren
og huskede ikke chokkene mer fra 5-10.000 år siden
så de søgte ned trods spy, spot og spe fra fagfolk med skyhøj viden

Skyen havde dog lettet livet med noget og det tog de med
til ny og reelle liv fyldt med uhæmmet sansning og hjertelighed
Liv hvor man ikke mer levede *over*, men *i* i fuldkommenhed
på linje med skaberen inde som ude i frygtløs årvågenhed

19.09.0610 +

MOSTER ENGLE (mel. ”Samarkand”)

Jeg har været meget begunstiget med mødre
Dér hvor andre havde én dér havde jeg tre
Alle var de ovenud musiske talenter
To ku' osse tegne – lure skaberen af
Af min mormor fik jeg disciplinens gave
af min mor forståelse, overbærenhed
men af skøre møster fik jeg liv og frihed
Skønt en burfugl var hun fri til sidste dag

Hun var sukker på de grå havregrødsdage
med sin flagrende selvuhøjtidelighed
anekdoter, festmad, grin og fjollerier
Hun var visesanger, alene, uden geled
For et barn i vor matrices strenge skole
var hun tiltrængt åndepause, frikvarter
Sært, når jeg nu kører filmens gamle spole
for HUN havde det svært i livets snævre fjer

Moster var en af de helt ulineære
passed' ikke rigtig ind noget sted på Jord
Sikkert derfor at hun ofte var en megære
hun var så'n set ikke særlig sød ved mor
for min mor ku' meget bedre med matricen
ikke skægt for møster at være vidne te'
men alt det forstod jeg først da jeg var moden
bleven et konglomerat af alle tre

Da jeg selv fik børn blev hun til ”moster engle”
De ku' ikke sige ”Ingrid” lige fra start
men jeg synes egentlig at termen passer
for for dem som mig der lyste hun så klart
Så jeg syntes møster skulle ha' en vise
Hun var meget ensom midt i fjas og tant
og jeg håber at hun NU har alt hun savned'
Hendes yndlingsvise – det var ”Samarkand”

19.10.0612

KOSMISK ELSKOV

**Jeg kender min eneste ene
og ser os elske hver dag
jeg føler ham dybt i mit hjerte
og længes med hvert åndedrag**

**Jeg ved at han drages imod mig
igennem alt gammelt morads
Jeg kan bare kun se moradset
khaki-grønt, mosehørm, kras**

**Men under og bag er der toner
af stjernesang, sollys og vår
Jeg drager ham gennem moradset
til nyt liv med helede sår**

19.10.0613 +

EN KÆRLIGHEDSSANG

(går på traditionel blues)

Åh, ikke en kærlighedssang igen
Vi har masser hvad skal vi med endnu jen
om møder og afsked og gråd og fryd
om svigt og om død og last og dyd
om riddere og jomfruer m/u dom
om brude og bryllupper m/u gom
om blomster og bier og alskens dyr
undtagen en morakkende arbejdermyre

Mellemspil

Om bjerge og søer, om hav og ø
om kirken og kroen og frost og tø
om Mars og Venus og Måne og Sol
fra alle kanter fra Munk til Boel
så hvorfor synge en ny om den sag
det gider jeg fandeme ikke i dag
Forresten, før jeg forglemmer mig
skal du lige vide jeg elsker dig

19.10.0614

HELT HJERTE

Du skal komme og jeg'r rystende nervøs
Du ved ikke at jeg lige er stået til søs
på Stillehavet i mit indre hvor hver storm er uden norm
til det bli'r stille og bundærligt og hvordan så være konform
Jeg er ægte
vil du fornægte

Vil du blændes når jeg lyser helt ud'n skærm
Bli'r du skræmt og kalder mig den lav'ste bærm
Ja, jeg er bange, for jeg kan kun være mig og elske dig
og nu er mormors låg sprængt af, vil aldrig mere skæmme mig
Om du gik nu
ændres det ikk', du

Jeg er Merlin, men'ske, mester, gudskanal
Lige fra isselåget ned i min anal
Det hele er en fløjte som det højeste spiller på, som Pan
og det har kun dette ønske – at du vil være min galan
Helet hjerte
forlod sin smerte

Kom og del med mig hvad Jorden byder på
Giv dig hen, fløjt med og se hvad vi kan nå
Lad alle de programmer fløjte af som er blevet installer't
af vores åndsforladte samfund som fik Ånden reguler't
Det er tid nu
Jeg'r klar – åh, er du

19.11.0615

HJERTESTATUS

Jeg gjorde status forleden dag og fandt min gæld var betalt
Den gæld jeg ikke vidste jeg havde til dig, hvormed alt gik galt
Du lærte mig at elske ubetinget, at rumme totalt
til allersidst slippe af kærlighed, at frigive lige loyalt

Det er de der elsker os allermest der leverer de værste hug
Vi har mere gavn af ét af dem end af tusinde frydesuk

Du Ånd, jeg bønfuldt i '98 om at lære mig kærlighed
du hørte mig – eller hørte jeg planen der lå, den vi aldrig ved
I alt fald kom du og viste mig vej da jeg var ved at komme te'ed
og det gjorde ondt, men godt da jeg endelig fattede, kunne se'ed

Så nu er mit spørgsmål bare det: hvornår får jeg elsket tak
til den elskede som du sendte mig – bundet ende på ve og ak?

19.11.0616

STORESLEM

Nogle vil have tallerkenlæber og andre en ORdentlig tud
eller omvendt og i begge ender, man kan ikke holde sig ud
vil være special-ideal
målestokskatastrofal
eller efter lineal
jo bedre jo mere gal
sagde hvem? Storeslem

Storeslem vil ha' Lilleslemmer, og ikke for kloge, tak
for ellers slap de matricens skagler og lod den bare slå bak
Hvem var så lav og høj?
Stilhed erstatted' støj
Ingen tog andres møg
Det var da fy og føj
sagde hvem? Storeslem

Pegefingeren peger ud, de andre peger mod dig
lige bortset fra tommelen, den går mest sin egen vej
Vi udpeger Lilleslem
Dig og ham dér er grim
3½ finger si'r hvem?
Pegede du på *dem*?
Hm-hm. Hvem er slem?

Lilleslem er Storeslems stemme udtrykt igennem enhver
installeret i urtidens mørke gru til gavn og besvær
Den vil da ikke ud
Den vil være som "Gud"
så der skal ske et brud
før vi kan holde os ud
3 af 5 sagde: "Kik hjem!"

19.11.0617 (baseret på 13.09.0490)

DEN SOMMER

**Det var den skønneste sommer, med håb om en fremtid med dig
for drømme der syntes brustne og dog havde liv i sig**

**Det var den SKØNNESTE sommer, og skønt den kun viste en vej
som ikke endnu ku' befærdes, så var den et lyshav for mig**

**DET var den skønneste sommer som nu er forgangen og bleg
fordi ingenting ville flyde, kun kærligheds ild og leg**

**Men det VAR den skønneste sommer, og jeg ville være fej
hvis ikke jeg priste lyset der lagde til og fra min kaj**

**Det var DEN skønneste sommer, ”måske om igen”, tænker jeg
hvis mer flød end elskovsilden – på Jord'n er det ikke nok, nej**

**Det var den skønneste sommer, med lysfrø der sattes i vej
til spiring om Gud ved det kommer? Den slags forudsiges ej**

**Men vi HAVDE den skønneste sommer, frydefuld, jublende, ej!
Jeg takker for alt, godt og skident – jeg vil altid elske dig**

19.12.0619

DE FRIE FUGLE

De elsked' på strande og enge som satyrer, sylfider gør
hånedede konventioner
alle de falske toner
som baster og binder med bør

leved' som frie fugle trods tremmer og trådhegn og net
søgte at skabe sange
helt nye ord og klange
men det sku' ikke være SÅ let

Før friheden er noget indre, og dér sad en fange fra ur
råbte på morgengryet
uden tremmer, fornyet
og så er man stadig i bur

”De tremmer kan kun være sylfidens”, sa' satyren og gav hende lak
Sylfetårer faldt tunge
på elskoven fra hjerte og lunge
så den blev saltet brak

Prøved' hun at sætte tremmer? Var det hans egen fantasi?
Buret var manifesteret
Ikke så nemt destrueret
før det bli'r brudt *indeni*

Men satyrer og sylfider har lige det der skal til
Åndens inspirationer
er deres vibrationer
fyrrer de falske med ild

Konventioner bli'r afskabt for tiden er løbet forbi
og satyren og sylfiden
integrerer en viden
som gør dem for evigt fri

20.01.0620

ÅNDENS REGNBUEBRO

Der er skrevet mange sange om kærlighedens magt
Hvorfor den virker sådan har i dem haft mindre agt

Åhja, vi er her for liv og sans
men filosofien har også sin dans
med trin som lysende spor
for hvert lille åndfuldt ord

Vi opfandt tyngdeloven lige som anden kløgtig gas
for at forklare hvordan alting holder sig på plads
men de'r kun kærlighed i sving
den samler om centrum alt omkring
Samles til 1 vi af 2
har Ånden en regnbuebro

Så mærker vi os selv i vores partner, at vi er 1
Vi VED det er sådan at såres han/hun får *jeg* mén
føler ansvar for *hele* os
sanset i selv men set på klos
præcis som Ånden det vil
Den ønsked' at SE sig TIL

Den ville røre, være, sanse hver en vinkel fra
bli' bevisset vis og derved løfte stoffet klar
og kærligheden er Åndens kraft
Der *er* intet andet i frugtens saft
Hvad kan være mer nr. 1
end kærlighed, Ånden, SET

Det er hændt tit at jeg har mærket kærligheden le
mens den har opløst blænd for hvad jeg syntes jeg sku' se
Mægtige stenkolusser blev em
- fint nok, hvem ville savne dem
de kom da 1 blev til 2
der mistede Åndens bro

20.01.0621

ZEPHYREN

En zephyr bebor hjertets univers
blid, ubetvingelig, aldrig på tværs
strygende, syngende medvind uden vold
ved altid hvorhen fra dybeste hold

Henfører til fineste affinitet
der kalder, som al ægte divinitet
zephyren kan kun møde sig selv
og elske sig ét i sfærernes hvælv

Danse i dybderne ur-evige ny
bade i regnbuens lystoners gny
samle og frigi' i lige gavmildhed
fuldendte skabelser i kærlighed

Godt gemt herinde bag brystben og -bur
finder den ude én uden tjørnemur
ser sig fuldt genspejlet tryk og tro
vidende alting er 1 trods 2

20.01.0622/13.09.0487+

LYSLEG

Lyser du, skinner jeg
Lysets bue bli'r en vej
Gyldenvid stråleleg
Broen hvor de 2 bli'r 1

Skønne sol, du skal så
måneskin til at få
livets ild til at nå
i bølger ind bagom bark og ben

Varm mig, herlige sol, lys mig op
Du bringer nyt liv til min krop
med håb og med lyst til at lege

Dine lysstrålers dans overalt
får safter op dér hvor de faldt
med latter og boblende lykke

Lyser jeg, skinner du
Lysets vej bli'r en bue
Gyldenvid strålelue
Broen hvor vi bli'r til fire

Sol og måner
giver, låner
Jorden vågner
Regnbuecirklen stråler tilbage

20.02.0623

DEN FLYVENDE HOLLÆNDER

**Han flyver mod vinden lige over havet
verdensforbundet med blodrøde sejl
og sodsorte master
evindeligt han haster
trods guldskat og fremdrift at varsle forlis**

**Hver 7. år har han landlov at søge
kvinden der vil være ham evigt tro
så han uforbandet
helt fries af vandet
og løftes til himmels fra håbløse ord**

**En tåge, et isbjerg var vi da vi mødtes,
ikke så fjernt fra at være som de,
forenedes, smeltedes
skiltes og væltedes
hjerterne knustes i levende død**

**Først når materien har sluppet stumperne
kan hjerter heles og slå som de bør
færdige med karmiske
lektier og harnisk
til himmelsk mirakel på velvillig Jord**

20.02.0624

KRYSTALENGLEN

**Kærlig, bedårende
strygen med hårene
hviskende løfter om lykkelig rus
- blot du vil ofre åndernes hus**

**Mildt overtalende
Nøgternt befalende
SÅ falder slaget med et k-lask
”Hør efter!”, siger englen med løftet krabask**

**Vasker så stykkerne
af hjertesmykkerne
samler dem sirligt på række og rad
i udveje fra solkernen at rejse ad**

20.02.0625

RAGNAROK

**Ragnarok råder for Fimbulvinter
Ny tid det båder med alt til hinder**

**Fenris forslugen Freia formørker
Hjertet i bugen altingest ørker**

**Midgårdshav-ormen indhenter halen
Kosmoskreds-ordet sluttes, *er* valen**

**Bersærker opblødes, magten mildnes
Særker fuldbødes, Ånden ildnes**

**Thor i ormen og Freia i Fenris
nyskaber normen fra Odins Åndrids**

**Han drager i dybdød med vilje til hjertet
og livet nyfødes af døden renfærdigt**

20.02.0626

ISÅND

**Regn og regn og regn
Alting er kørt fast i mudderælte
Isen i Ånden er tung at smelte
for mig og på vegne på vejen**

**Båndlagt i Åndens hånd
Intet sker af alt det jeg troede,
håbede, mente, ønsked' jeg nåede
tonsvis af vånede bli'r non**

**Vil jeg og hvad til, kun spil
Jeg bliver som Ånden begærløs uvilligt
tårerne tørres i skelligt og fælligt
Vild var jeg, ild, brændes mild**

**Fat mod, tag rod, stå fast, fod
tro imod alt det jeg véd er af Ånden
selvom det er som den slog af mig hånden
Lod mit blod hvor jeg stod**

20.04.0628

BJERGBUD

**Bjergmassen voksede, løfted' sin top,
hjulpet fra Syd og Nord skød den sig op
til den gennemskar skytågens bræmme
Her over skyggers og ekkoers gys
i åbenbaringers klareste lys
fandt jeg mig endelig hjemme**

**Bjergets beboere fulgtes jeg med
fra mørket mod lysets salige fred
men dér sku' jeg enes og skilles
for det der kan trives i mummieskyen
kan tit ikke leve med nøgent vidsyn
hvor ønsket, hvor meget end villes**

**og ingen jordisk kærligheds løft
kan spænde dén kompromisløse kløft
som gaber i gennembruddet
Når lyset vil til kan kun siges farvel
til elsket der aldrig var del af det selv
om så det en tid var forgudet**

20.04.0629

KRIGSVETERANER

**De kan ikke klare samfundenes infernalske larm
og kan dårligt døje den i egen barm
Krige gav dem allergi mod spændinger og vold
Kun naturens moder la'r dem ikke kold
Andres regler og struktur
blev et alt for snævert bur**

**Præget af det må de skærme sig mod mer så det dør ud,
ånde kan de kun i Ånden, ikke Gud
og det slår mig de er ikke stort forskellige fra dig
alle udbrændte jeg mødte på min vej
Strippet i et mummieslag
Et som foregår hver dag**

**Vore samfund blev til krig på alle leder, kanter, spor -
det er tid at lære stilhed frem for ord
De hudløse veteraner vil udsprede visdoms lys
som blot dømtes underlødigt lige til nys
spændetrøjers krig bedrev
blot et udslidt spindelvæv**

20.06.0631

3 KRONER

Engang vil jeg drage væk herfra
har AlMaha heldigvis lovet
Men der er endnu tvivl om hvordan
tvinges jeg væk fra kadaveret – såDAN
eller noget vildere vovet

Det ku' være fedt at få omsat alt
til Ånd mens jeg er i live
Jeg arbejder hårdt på sagen hver dag
med alle de arkævlogiske lag
der sig så nødigt vil give

De gi'r sig dog og damper stille af
ud i Jordens det vilde nisset
Bli'r jeg til luft – hrm, med rosenduft
ligger tilbage trods sund fornuft
højst 3 kroner fra gebisset

20.06.0632

VEKSELVÆKST

**Der vokser et nyt liv inde i mig
et foster af retfærd og lys
og når det er fuldvokset hvad er så jeg
en hamfuld mørke det blot skød af sig
som man afryster gamle gys
fra såkaldte kærligheds kys**

**Men lige nu vokser det og hvem er jeg
moderen, barnet på skift
En flimrende schizofren lysskyggeleg
fra kold kynisme til varm viljesvej
Et offer der føles som gift
skal bringes, opløse alt stift**

**Jeg glider fra moder-identitet
til mere og mere barn
fuld af alt muligt endnu ikke set
i en ham uden skygge af realitet
fra nutiden, sølle skarn
hvor længe endnu ilde faren**

20.06.0633

I HAVN

(kan synges på "The Carnival Is Over"/Stenka Razin)

**Havnens vinger sluttes om mig
i en lys og venlig favn
Nattemørket er ladet bag mig
med sit mareridt af savn
og på himlen stiger solen
til det ny livs friske start
men jeg la'r mig fredfyldt vugge
til jeg føler mig parat**

**Jeg vil glemme, ikke mindes
skylle lasten ren med lys
Der må ikke være et eneste
lille fnug af gru og gys
Når jeg fatter gribebrædtet
og besynger Merlins vej
skal hver fingerspids berette
at kun Ånden er i mig**

20.06.0634

I HAVNEN

Over havnen stiger solen
til det ny livs friske færd
fri af alle spor af mørke
fra æoners mindreværd
Jeg kan sanse, høre suset
i hver fiber fuld af Ånd
som den synger mig en klædning
ud af lys og hjertebånd

Først når dette legemes silke
er nået ud og omgi'r alt
vil jeg vide sikkert ordene
der skal komme, bli' fortalt
på en Merlins færd i verden
Måske de jeg skrev og sang
måske bedre vil mig gives
når jeg stævner ud engang

20.07.0636+

EFTER STORMEN

Alting var stille, ånderne gået i jord
kun én fandt ingen hvile og det var DKs mor

”Sig mig mor, hvor kan det være
ingen ved hvordan man elsker mer
Hvorfor må de gøre ondt
ikke bare her men Jorden rundt
Hvor er de der lige som jeg
ved hvorledes man gebærder sig
så den skønne kærlighed
ikke bare kører håbløst ned?”

Moderen smiled', mæt af viden, mæt af ve
”Jo kære datter, tro mig – det vil du få at se

Den som villig holder ved
den dybfølte, sande kærlighed
gennem bølger, blæst og ild
hun vil finde, ikke fare vild
Kejserinden uden gemal
vandrer ene gennem skyggens dal
skabtes dog til liv i lys
med sin kejser, ikke kolde gys

Du skal blot igennem skyggelandet
limbo hvor alt synes tabt, forbandet
hvor de gamle drømme helt forglemmes
før de nye drømmes sang istemmes”

”Moder Maria, stjernehaves fødested
dig vil jeg altid følge, for det er så lidt jeg ved”

Dybest inde mærker jeg
hun er sand og vil bevise sig
fremfor alle lygtemænd
som kun fused' ud og stak i rend
Via tro og ti og tål
gennem Åndens stormomsuste bål
er dens øje eneste vej
mørkt og tyst om du vil finde mig

20.07.0637

SANGENE

**Der er sange om revolutioner
ballader om lutter af lig
Der er sange om roms legioner
og om fattig der røver sig rig**

**Der er sange om lande og lunde
om elskov og skovelvermøer
der er sange om sand og om sunde
og om folk og kun palmer på øer**

**Der er sange om sludder og slaver
om sange til det sidste pip
og om mad og om mageløse maver
og om spirituosa og strip**

**Der er sange om storme og stille
om havne og borge og fyr
og om alkens dyr ja selv en bille
og om skumring og nat før det gry'r**

**Der er sange om sange om verden
selv Ånder og religion
ja hver eneste bid af vor færd
undtagen om min situation**

**for de sange er alle om Jorden
og ikk' om at si' den farvel
lige fra Øst til Vest og Syd til Norden
Altså går jeg og skriver dem selv**

20.07.0638

VISIONÆR

Et sus fór igennem
billeder lagt bi
men egentlig var det mest en fornemmen
som sindet gik ind og blanded' sig i
blot for dette
at oversætte

Det sker kun for en som
bestod alle trin
så de blev en trappes fuldendte spådom
om overblik over verdensmagien
for at lette
ved at berette

Trinvis æoner
i ét sus' sekund
stod samlet i en ud af mange visioner
i Åndsøjets nu-næves blomsterbundt
hos en orm
ufattelig enorm

20.08.0640

HJEMLØS KÆRLIGHED

ulmende gløder sørger sovende
under strittende sodede skovstumper
vinterdødsstille
paradoxalt larmende

flammer prompte nægtet al næring
desperat brølende blåblussende
tryglende om existens
traumenedisnede

spørgende sugende vacuum, hvad, hvorfor
hvordan fylde tomrum med intet
en drøm alt for stor
forblev i mør

tiende ulmen bag stoffet vil tale
bryde dets ban og være
ildblomster næret
af vår
om, når

20.09.0641

KARLSVOGNEN

Det føles som om det var i går
men det var i november sidste år
at Karlsruognen landede uden ståhej
og hestene dasked' til vanding hos mig

Solgyldne kæmper der selv fandt vej
med haler som månestråler i leg
og tårnhøje kuske der slentrede bag
smukke som Guder den første dag

De landede tæt på min sommerhusgrund
lige som solen tog tusch i mund
for at tage ferie og plejes hos mig
gå indad, frie af vogn og vej

Ferien for dem uddannede mig
Min kosmiske inderdør åbnede sig
for Åndens ild bag Marias slør
Jeg brændes og alt bliver nyt som før

20.09.0642

ÅNDENS TORDEN

Fønix bevæger sig søvnigt i asken
mens sidste liv renses i sjælens godnat
Alt trækkes ind bagom stoffet i tasken
den bli'r en støvsky og lægger sig fladt

Igennem det hele sitrer en tone
af kærligheds smerte fra ægte forsøg
som *vil* skabe sandt liv fra almagtens trone
når blot alle løgne kan visne og dø

Den tone er Ånden fra mit til dit hjerte
der aldrig fandt ind skønt begge var den
rene, men adskilt af sodskotters hærde
som viger i nytidens Åndstordens zen

20.09.0643

FOSTERTANKER

Fosteret så på sig selv
- udefra, indefra, svært at sige
føjte og tænkte, hvormed, hvordan
ku' ikke placeres sådan lige

men det så klart alt var skabt af begær
fra fingrenes griben til føddernes færd
fra øjnenes ruse til ørernes tragt
næsemundslusen, huddragtens vagt
kønnenes kobling, anal katarakt

Lige over dem sad magnetismen
der tiltrak kontakt med hverandre
over *den* viljemagt, over *den* længslen
mod højderne – som ville vandre

Videre oppe bestemtes hvorfra
på kloden, med hvem, hvorledes, hvor klar,
og over det hvorfor Jordkloden var,
galaxernes og universernes glar
fra Ånden, begærenes spørgen for svar

Og fosteret så at intet var galt
for Ånden ville de dele
Før den træt ville trække sig ind,
tilbage i ursort hele

20.09.0644

DEN NY RENAISSANCE

Al religion uden mindreværd
har samme plan bag sine rejser,
fra univers og til univers,
med mange lektier på langs og tværs,
til slut fra kuli til kejser

Den sorte ørn tog hvad jeg ofrede, gav
og giver mig nyt liv tilbage
som kæmpebaby føder jeg mig
den klæder mig på til lyslegem-leg
i mirakuløse dage

Som da den startede hvert univers
blev det gjort med velsignelsens lysord
Ansigtet lyste og nåden tilgik
den løfted' sit åsyn på mig, ét blik
og min ild brændte ufred til nyjord

20.10.0645 +

ÅNDENS VISE

Jeg kom herved for a' leg' med støvet
ad stjernestier til en Jordisk vej
Da kaldet lød jeg ikke tøved'
det loved' alt jeg ønsked' mig

Og som jeg kom kun født til frihed
blev jeg til vi i fælles kår
men det blev snart til ingen lighed
hvor de der har er de der får

og overalt blev frihed røvet
opholdt for få med magt og vold
for hvordan ellers bli' bedrøvet
se grådighed kun lader gold

Det går mod vår i alle himle
for ingen is kan binde Ånd
Snart er vi jeg i alle vrimle
i kærlighedens åbne hånd

20.10.0646

TRANSMUTOR

Når hexen er bleven til aske
fordi hun gik ind og væk
i sit eget båls luende hjerte
kan hun aldrig mer drive gæk
for viljen dertil sad i asken
Da den faldt væk faldt masken

Men da hun var en af de gode
opstod der et sugende hul
idet hun ikke drog heden
kun trak sig fra traumernes kul
Usynlig som bag glasfacader
fortærer hun skygger fra gader

I fredly for inkvisitoren
der spejlet tror *hende* ond
transmuterer hun tiden
så den kan blive sund
En dag er alt der bortbrændtes
et lysende fyr der tændtes

20.10.0647

PURPURKÅBEN

**Jeg har strikket en purpurkåbe
fra Jorden helt op til Gud
som lønnede mig med en kjole
af lys helt igennem og ud**

**Som Askepot fik sine glassko
får jeg nu mine krystal-
der fuldender kjole og kåbe
så jeg er klar til bal**

**Hvordan så det bal vil blive
bekymrer jeg mig ikke om
for kummer er kun til wc'r
Hvad end vil komme, så kom**

MERLINS NY GRY

Jeg sang i templerne her dengang der var en levende Gud
og sidenhen på vejene da Gud var tjekket ud
mysterier og eventyr man genfandt Ånden i
og skønt den stille svandt mere bort - den stod mig stadig bi

Jeg blev avisen og læreren, kræmmer, kunstner og rebel
en gammel udslidt Merlin fra en tid der sagde farvel
Jeg var den sidste der var først før alting gik på hæld
dog stadigvæk var jeg først hos de - der kendte til sig selv

Men også jeg sku' give slip og glemme hvem jeg var
Avisens rolle blev taget væk og læreren taget for nar
kræmmeren for tigger, kunstneren for useriøs
mens materialismen sænkede sig massiv og hjerteløs

Rebel forblev jeg længst, for nogen en pest, andre håb
til jeg så at også det sku dø før'n ny tids dåb
Hver tid har sine engle, djævle, temaer, værdi
og alle skal de ofres helt før nyt kan slippes fri

Jeg slap - og i den samme time fødtes jeg på ny
Jeg mærker Ånden kalde mig til dåd og morgengry
End'lig tjekket ind i mig fornyr den liv og lyst
Kom rig og fattig, gammel, ung fra N og S og V og Ø -
hør ALAs evigt nye kvad om livets gyldne kyst

MERLIN's NEW LAY

**Of old I sang in the temples when the All was God alive
and since on wanderings in the godforsaken human hive
songs of quests and mysteries where spirit's light would play
and though it faded from the world with me it still would stay**

**I became *the* rebel, teacher, artist, merchant, news
an old decrepit Merlin from an age run out of use
I was the last as I was first before it went and waned
and still the first with those who knew themselves, and with the pained**

**But even I should give and go forgetting who I were
The news were made a paper and the teachings made a blur
the merchant made a beggar, and the artist made a mug
while materialistic dark descended, heavy, heartless fog**

**The rebel lasted longest, some a hope and others plague
till I saw that too must die afore a dawn could break
Every age has angels, devils, issues, values, worth
and most of it must suffer death for new and different birth**

**I gave – and in that very moment I was born anew
I sense the spirit calling me to taste the morning dew
God is everywhere again with life and joyful chores
come rich and poor and old and young,
from East and South and West and North
hear AIA's young new morning lay of spirit's golden shores**

20.11.0649

ØRNEN ER LANDET

Den kom ud af syner og blev til en skygge
der lurede bag alle døres fermet,
lokkende, skræmmende,
krævende, fremmende,
elsket og frygtet som altings format

Skønt uden form tog den form alle vegne,
i myter og billeder i drøm og ved dag,
blegede, brogede,
knivskarpe, tågede
alle som ét kom fra over vort tag

Ørne der brændtes, genfødtes af aske
og svævende så alt fra lufthavets lag,
stigende, sandende,
cirkende, landende
gyldne og sorthvide fra kosmos af

Min ørn har øjne med urtidens dybde
og skaber med bare et eneste blik,
værende, sonende,
vældende, dronende
gi'r det til fostring nu alt hvad det fik

20.12.0651

STJERNEMØDET

**Om Saturn og Jupiter meldes
i talrige gamle sagn
Far og søn, par eller brødre
var de, i al fald af navn**

**Men det kom til stridigheder
i alle for Saturn en bet
Jupiter rendte med magten
og Saturn blev 2. planet**

**Så når de nu træffer sammen
i Betlehems-stjernen igen
vil Jupiter så erklære sig
etteren blandt guddermænd**

**Eller får Saturns sylfider
og satyrer igen førsteplads
Måske enes de omsider
i Vandbærerens stjernepalads**

20.12.0652

STRÅLEVEJEN

Der har været møj i mig der ikke spor var mig
og hele møjet handlede om kærlighed fra dig
dig der hører/læser dette viseverseri
den dig som Ånden blev dual for at bli' spejlet i

Den dag jeg gennemskued' dette store svindleri
og blev til mono så jeg alt det hvoraf jeg blev fri
Her kommer det, og det er STORT men listen ikke lang
jeg skrev det kun til minde om en tid der var engang:

Hva' så om ikke jeg blev NOGEN bare jeg blev mig
Det må vel være primært at man selv kan elske sig
og selvom verden glemmer mig, hurra, så husker jeg
Mit spor i sandet svandt men i min Ånd lyser dets vej

og er det ikke skægt, fordi no'n bare elsked' sig
så lyser den for alle, uset dog en synlig vej
som letter *deres* søgen efter enhed, vores mål
Jo fler, jo mere lys, som fra en åndelig sneglesål

Den går fra helvede – et meget misforstået ord
men altså – fra de mørke dyb i, på og om vor Jord
og lige op til himlen bagom alle stjerners hær
i Maha Vishnus mørkeøjes milde stråleskær

21.01.0653

MOD NY JORD

**Efter den store ofring
kaldte de frie spor
på tråd af en nøje dagbog
skabt af Åndfulde ord**

**de tippede skabningens vandur
som starter forfra påny
fylder det hungrende vacuum
med lyslegemets strålende gry**

**Dråbe for dråbe søger
nedad og overta'r
spænder den slunkne livsform
med sin guddommelige glar**

21.01.0654

MARIA MAGDALENE vs. MOLLY MALONE

**De gamle veje Maria gik
som gjorde hende tMagdalene
er bleven forældet metodik
for sind som muskel og sene**

**Maria ser sig i Jordens spejl
Dér triller en pestbefængt kone
sin fiskebør ned ad stræder stejle
Kelteren Molly Malone**

**Hun triller pestens spøgelse ud
så Maria genkender sit åsyn
uden furer og skumpelskud
og Trumpetisters mis-ogyn**

**Så kan rejsende færdes trygt
på veje, i stræder og gyde
Jorden skal ikke mer være forrykt
Marias fri toner vil lyde**

21.02.0655

BRAHMAS STIGE

**Da Brahma var nået forbi halvtreds
var han træt af luvslidte vitser,
spillen med muskler, tant og ja, fjas
og mindedes planer og skitser**

**Var det på tide at Ånde dem liv
Ku' det NU lade sig gøre
at give dem vejgreb på Jord uden kiv,
se mesterstrukturen køre?**

**Igennem hvert væsen går en kanal,
en elevatorisk stige
med fiberstillads om som en sandal
til fod på det fysiske rige**

**Ét hop, men i nøk, et trin, endnu et,
for Brahma så små, for os store,
hvert trin løgn der må sandes, bli' set
og så komme fysisk til orde**

**Og skønt foden nu når Jorden i mig
er der masser af remme at binde
så Brahmas fugl ikke flyver sin vej
fra sandalen på Jordens tinde**

21.03.0657

GENKOMST

En sjæl gav rod ord
vort lys nåede jord
bevirked' et eksplosivt ryk
Brahma tog jorden
trods videnskabs orden
til liv i ét helende nøk

Lyskeglen fyldes
helheden hyldest
retter sin krogethed ud
Fortid, forslået
historisk forstået
løser hver mummende klud

Smækker sin dør
for forstøvende slør
bekomsten indleder adkomst
Godthåbsvejs fliser
til billeder viser
Døren smak i/op, igenkomst

21.04.0659

SYMFONIEN SVANESANGEN

For kosmonauter som elverfolk
er Jorden en smertefuld færden
i racedukker ad snævre stier
hvor stød leder gennem verden
Strax er der måske glæde ved strid
der *sker* no't, vi *fik* raget til os ved slid
men snart slår det om, målet løb for fuldt
tilsidst står til smidig balance vor sult

Hvad started' ved viljeskamp blev til krig
over plante og dyr til men'ske
Æoners rejse i gangen mod lys
hvori ingen mere er fjendske
Kareten fraspændtes hestekraft
og starter sagte ved Åndens saft
sin vej ud af støvet langt, langt fra alt
så ingen bemærker det, råber gevalt

Kanalen er læk, hvidevarer slidt op
rammerne svigtede noderne
Lige fra starten smuldred' de væk
kontakten blev slap i koderne
Ad uveje, spørløse oceaner
går tonende pensler og sletter uvaner
strøg for strøg, ikke baner ad gangen
til symfonien som er SVANESANGEN

BALDERS POTENSERING

Da hunnerne nåede Norden
med krigens ild og kong Dan
blev alle heroppe gjort hunner
og Alfa'er til hunnernes han
så han fik en søn med en hun her
Ø, V, N, S integrer't
Balder, og han blev Forsete
fordi han var balancer't

Den første der fatted' forsoning
den først valgte præsident
første, vage formodning
århundreder forud erkendt
En fuldendt neutral grænsesætning
ku' afløse stivnakkers krig
men først femtenhundred' år efter
lønnes hvad han lagde i

Krystalslottet er blevet bygget
der siver lidt vand af dets væg
med det slipper sidste angst stoffet
Roc har kun lige lagt sit æg
Men slut med pat/matriarkater
og falske guders blåtblus
natten bli'r dag, exponeret
i AlMahas Aquarius

21.04.0661

LYSFÆRD

Lyset går ud, fæster stoffet
sier tungt fra mens det sker
Den sølvhvide jordhest formes
er intet spøgelse mer
Æteriske rammer fyldes
med stof der seriøst reflekter'
kaldet der toner fra verden

Ørerne fine spidses
yndefuld danser den ud
let i sind hilsende lige
ved sejrstafflet spået forud
løber en jubelrunde
i skinnende sølverskrud -
Sandheder finder færden

21.05.0662

ÅNDENS KEMO

Når al religionens leukæmi
skal forlade vores familie
skal Thor, ikke krykkeguder til
sand kraft bag den ærlige vilje

Mokkurkalfe drattes om
tynget af sin emballage
så vi kan sætte kulør på ansvarligt liv
ubefængt med staffage

Åndens energiske kemo går ind
Vulgata bli'r til vulkaner
Hieronymus friset fuldendes af mig
til nye, frigjorte planer

21.05.0663

BRAHMAS BEKENDELSE

**Det sværeste at lave om er sig selv
og Brahma gør virkelig sit bedste
men trods alskens plager, kometer og floder
piner han stadig sin næste**

**3,8 milliarder af år
har biolab Jorden virket
de 12.000 sidste med vinden i nord
måske har det grundlæggende lirket**

**For en der hed Dylan påstod engang
at tiderne var ved at skifte
Mærked' han optrækket til lige nu,
er Brahma omsider til skrifte**

**Så er al ondskab og kaos vi ser
bare den store bekendelse
førend Brahma forlader stadiet
for kosmisk SM og forblændelse**

21.05.0664

SIDSTE HURRA

Lysdæmperlaget suges ind,
hindehammen af koldgys
som hver kvinde måtte ta' på
mod Kalis skærende voldlys

En snærende brynje indlejret i
mørknende sandhedens lyslag
så liv i materien også kvaltes
indtil den yderste møgdag

Det var den eneste vej at gå,
den dumme blondine sku' bruges,
midlet til målet hvor Åndens skønhed
æres, ej kynisk udsuges

Liv efter liv i skiftende køn
lærte os glæder og smerter
så vi kan leve balance, tro
mod vort og de spejlede hjerter

Brynjen opløses, skyggen fortæres,
laves til oplyst materie
lektien marcheres ud med hurra
før den ønskede aktive ferie

21.06.0665

TIDEVANDE

Tidens ebbe er vendt
Dets kosmiske pendulum
vejviser bølgerne
Overalt vil vi snart
spore følgerne
Æternettet bødes til fangst
og lyset gyldner den sorte angst

Hjerteslaget er tændt
Dets åndedræts skyttel
nyvæver døgnene
Harmoniserer dem
udjævner løgnene
gør dem til måneder og år
hvor grådighed ikke forslår

Kalis lukning er endt
Dør'n åbnes
så masker i vrang går i rette
selv bankernes væv
vaskes hvide og nette
og mørkets angreb slår fejl
bli'r vind i Dwaparas sejl

21.06.0666

DEN TAVSE KOMET

I tresserne startede Ånden med bomber
der imploderede os
og returnerede os
til hvor den vrangt ham skiftedes ud
hvilket sletted' teknikker
mørklagde brikker

Teknologier dog fødtes, ta'r himmelflugt
hamme, lavstammede
bliver handlingslammede
dratter af Karlsvognen, baghjul, farvel
Lysbombet indefra
polvendes flowet klar

Noahs Pagt-ark-låg flyver ad helved' til
Moses kickstarted' det
alt for snart, ak og ve
Slamtåger lå i de lammede sind
men gnisten var tændt igen
skjult bag alt voksed' den

spredte de skygger der søgte at kvæle den
først gennem visionære
provoer mod dogmelære
blindet endnu selv af spøgelsesfilm
og så med fakta fra
klarsynet iagttager

Krystalliserende da- gror til nutid
Sortsolen, centrummet
afdækker faktummet
suger den falske mælk ud for en sand
Fønixild ordner
En tavs komet tordner

21.06.0667

DRYAS' AFDANSNINGSBAL

**Hvad VAR verdens ende med axen i 23.12.2012?
Og hvordan ku' Mayaerne spå den så sikkert
uden at gætte sig snart varm, snart kold?
De vidste det kosmiske kredsløb da bunded'
og så verden støt mer og mere nu blunded'**

nedsænket i Dryas-traumets proces

**Nu går det opad fra bunden for alle
der ønsker at danse op i det blå
Vi skal ikke fanges igen på de klæbrige
mørkekors som Kali opslog os på
Veteraner vil kaldes og ikke mer stæx
som næsvise hexe i tiden 666**

Vi slutted' os grumt i vor sletningsproces

**Dragen fløj/flyver, synet genåbnes
som det allersidste som det var først
og ser alle ure på Jorden blev borte
fordi de fløj op på det lag der er størst
Jorden opløftes og aflægger urwrap
og selvom det syn's at gå langsomt og tungt
vil sortsvedne stubbe forstøves for ungt**

i omniånds jubel nær fuldført proces

21.06.0668

BUGNENDE BOBLEVÆGGE

**Boblens vægs bule vil ud, i dens hule
konkave spejl ses Dwaparas kost lang
fejende Dryasdrys ind bag min scene
som i sit konvexe yderspejls vrang**

**Her fejrer Gråham det Kaliske krudtslam
i susende tempo af scenens tonal
så fokus kan samles herude fra inde
med visdom engang fra hvers egen kanal**

**Han fejrer for andres så hans kan indvandles
Fra ovnen går nybagte stjerner ud
Sirius' familie gø'er regnskabet opgjort
mens hjerteblink melder den levende Gud**

21.07.0669

LYSETS ØJE

**Kometens sidste gnister arbejder sig
stadig frem mod en mere gunstig tid
Imens rulles alt sammen, gemmes til senere
heler og løftes til fremstød med vid**

**De brænder de vrængede billeder ud af os
fuldender rejsen fra V til Ø
smelter den sidste is som de skabte
til stumhed og strengthed for Jorden med tø**

**Og lysets øje er åbnet og forbereder
et mildere gennembrud
end dengang kometen og istiden ramte
og kristendom lukkede og frøs det ud**

**Nu våger det atter mens gnisterne flyger
og fejer den sidste is i os væk
Opvækker evner vi opgav i kulden
da røveri afløste rigere træk**

**Måske vil de mildne den istid der iler
i røvernes hæle så alt, alt for rapt
med klogskab og heling af Jordens balance
fordi de vandt tid hvor den troedes tabt**

21.07.0670

HJERTEDAG

**Ofre der bragtes gav vinger der rakes
ud over kravlegårdens bue
til Åndens lue**

**Regnbuebroen højere end troen
førte til viljens sandeste savn
Hjertehavn**

**Jordisk forsvunden bli'r skyggen forvunden
i limbo opløses sidste sky
før et gry**

**Slut med at elske smuler, kun trælske
som nogen smed til erstatning for liv
som en kniv**

**Rester fortæres, foråret næres
regnbueøjet åbner sin dør
lige før**

**Rædslernes kløft blev spændt i et løft
der helede, genfødte, samlede lag
til en dag**

21.08.0671

ORODRUIN

Sikker højt, højt over ildens bjerg ser jeg det skælve
Ringens nylig kastet i får keglen til at kælve
Ur-struktur der tynged', strammed' over magmas vælde
væltet, magma strømmer ud og sletter al kun ælde

Som i vild schizofreni haster syn på syn forbi
alt det som jeg stred og ofred' for som bare luktes i
sluttes mens jeg sidder her bag lysvinduetts hinde, fri
i helings vid
i tålmod's flid
i kernekræfters id

Støvet hvirvler, vil bli' muld
bedre end det dyre guld
for det ny at vokse i
med kun nuer til at gi'
næring uden mén og fald
under kærlighedens kald

21.08.0672

AUTISTERNE

**I en sindssyg verden ses den sunde som ”autist”
men er snarere en form for omvendt stigmatist
ser engle og dæmoner
opfatter højere toner
i Tolkien eller Rowling, koldt benævnet fantasi
der klared' nåleøjet for hvad sindssyge slap fri
til hungerstedtes trøst fordi det er der penge i**

**”Autister” ser og er at nye tider er på vej
som i de værkers slutning af de sindssyge kaldt leg
går gennem Løveporten
til Vandbæreren i vorden
snart ikke mer ”autister”, timeglasset er vendt rundt
så det der var AD H Det DAMPer af og bliver sundt
nu solene er samlet i os i ét strålebundt**

DØDENS LIVSSANG

Vinteren viger for vårens Dwapara
og Døden synger om det på vejen
dens ungdom er borte, den opbrugte tiden
på dværgenes ringe og faldt ud af legen

taget af den Enes vrangforestilling
om evig sandhed på stilhedens sti
men nogle indså det og favned' mystikken
i venteværelset, nøgterne, fri

Valg kom fra fødsel af, fæstning for frihed
deling for heling, ufred for fred
som under levende døds ridt på Jorden:
”Hvad vil du egentlig, virkelig ha' med?”

og Døden pløjed' for så af det nye
nedvendte gammelt i brunsorten muld
dagsordeners dramaer, opblæste egoer,
rådne relikvier, alt narreguld

Døden sang også om sund optimisme,
om stilhedens styrke mens plovjernet skar:
”Aquarius er landet, de furer jeg skærer
går lige til Ånden, så vejen bli'r klar

Vær trygge, vær glade, fasthold harmonien
dens urtomme stilhed vil flytte alts fod
Den Ene vakler og falder midt i'en
for lyset opløste forlængst hans rod”

21.09.0674

SKYGGETVIST

**Døden og livet står lige
som i urokkelig tvist
for begge er en og samme
ego og Ånd forvist
så døden er dog kun lille
hvor stor den end pustedes op
en skygge vi aldrig ville
når regnskabet er gjort op**

**Altså viger den langsomt
styret af AIA m/k
så Jordlivet ikke omstyrtes
af kraft ingen kan forstå
og sagte formes et menneske
som la'r dyret bag i respekt
værdigt til fremmere tider
når sårene omsider er lægt**

21.10.0675

EFTERÅRS-JÆVNDØGN

Himlen er trukket i uld-undertøjet
som'ren har brugt, udøvet, fornøjet
sig til sin grænse
hvor den må rense

Forlængst er den vendt om for at fordøje
indtryk der kom fra det lave og høje
på milde blå bølgers
lokkende "følg os"

Fornægtede nogen at leve og lide
kom dundrende, piskende slag fremfor blide
berøringers fordren:
"Lyd livet, ordren..."

til efterårs-jævn døgn i alle måder
ingen trang mer til gættens af gåder
derude i verden
knap nok til færden

Nu går det indad for summen og helen
i vinteren halv vågen gabende i selen
hvori vil læres
om indtryk der bæres

for at bli' klar til den kommende sommer
med renskuret fokus og struttende lommer
af spirende planer
helt uden vaner

21.10.0676

STJERNEPIRATEN

(inspireret af sidste "Pirates of the Caribbean")

**Stjernehimlen har taget Jord
under Karl Bjørns kare
Harmoniernes skønne kunst
bli'r nøjere forberedt
Vi mister nu men altså pes
ergo: vi OPTImister
Ånden går ned i register**

**Kali Pisces ud, Dwapara-
Aquarius intonerer
over regnbuebroen
hvor skyer af slangeskæl detonerer
Fødderne flytter til sorgfri Jord
som sorgen støt mister grebet
Piraten narrede rebet**

**Trodsede konger for sit kompas
i søgen hjertet og Ånden
Alle forbandelsers ærtesupper
blev dis, viftet væk med hånden
Matricen gisper i løsnede skæl
at kvæleren slap og knustes
gør at DEN nu forpustes**

**Men piraten får tifold liv
i en – eller to – vintres heling
hvor alt længst længslet loves hertil
for smuk, synergistisk deling
Intet fra uden, alt fra inden
vil udvide brystets vacuum
med hjertets salige lysrum**

21.10.0677

SKØNHEDEN

Der er skønhed som er ægte
fri af bånd til det store fordækte
som en sindets sommerfugl
vingelet
silkesæt
dog til jord hvor vi bor

Den er harmonien, hellig
æres strax hos alle og skellig
om end undren på hvorfor
Åndesyn
Freias bryn
uden lyst til grådig trøst

Bare lykke at den er der
synke i dens favnende hjerter
sikker mod den mindste svig
Evnerig
Byrdefri
Ingen krav, ingen grav

21.12.0678

Ø/JE/G

Skulle *ØJE* bare beskrive
ét sanseorgan på et dyr
mellem 5 helt forskellige
anbragt i toppen som på et fyr

Skulle *ØJE* der fanger hele
vort livsløbs fantastiske sværm
bare være en klump gelé
ingen storladen hellig skærm

Skulle *ØJE* snarere være
samtlige sanser i *JEG*
og alle vi ét øje en Ånd sendte
ned i en magisk leg

Skulle *ØJE/G* så ikke
være/blive en lysende sfære
når nok var set, lyskanalen klar
af mere *UJEG* at lære

22.01.0679

NY SKØNHED

Jordens lysende tågedrøm var skøn og en endeløs gådestrøm
af fuglesangs ekko mod grønt i det blå-hvide solhav i stadig flugt at se på
Uskylds uvidenheds himmelblå øjne bag guld lokked' brusen af usagte løgne
En skat uden fylde til glemselens hylde
i poesiens netvæv der modstår forstandstæv
Kun dér kan den holdes uden at fortoldes

Og dog, *vil vi/kan* den stivne i standsen, nægte al indsigt i livsdødedansen
hvor fuglene truer og tågerne blinder med farver der bugner af giftige minder?
Når først vi har set det/forstået det/ved det, er lyd, farver, poesi kun at vi led
det
til vi så gennem med hjertefornemmen
og uskyld blev skyldig erfaring, fyldig
af søgen mer klarhed hvor poesi er varhed

Ny skønhed fødes af den udtjente med indsigt fuldt værdig og at forvente
oplyser rummet med klange og farver så rene at fortidens kun var dens larver
der krøb rundt i mørket, nu suser på vinger af højsind og dybvid fra Åndens
lysfinger
der lærer og hører og bærer og fører
til fibrenes gemmer alting vi fornemmer
af universelhed, indvundet ved frihed

22.02.0680

DEN UKENDTE EDDA

Urkometernes sod trænges ud af os
Solens flammende vind går på den los
snarlig vil skydækket splittes
En ukendt Eddas impulser sendes ned
medlyde formes i sprækker af sjælefred
som rør-krystaller der glittes
altimens karma forløses i livtags
tomgangs akkumulerende frisags
esoteriske vaskeri
Solildens stofrenseri

Blodliner brister som tyndslidte landtrosser
i AIAs selvlydes syngende vårfosser
rovpolitikker udløber
Patriarkerne glemmer helt grebet
lyset røber det længe har knebet
ny skikke entrer, løskøber
byggemodner den rene ny lerjords
forjættende skød med sit fristende festbords
frugt af frit flows trylleri
skabt ganske uden magi

22.03.0681

DWAPARA-BRISTEFÆRDIG

**Kali synker ind i virtuelektronisk minde
selvskabt plage suges med til vacuum indeni
skaber kraftløshed og inhumant afskabt vansinde
i forenings overleven, kaos, død og tvi**

**Find din rette plads i toget, pas dig selv og Jorden
Mars far' frem med sygekrieger på dens flydebro
til balance brødre, søstre, Ø, V, S og Norden
Kejserinden vender hjem til Riget, sand og tro**

**Verden, bristefærdig, vil den fødsel som det bringer
sukker efter farbar bro til Riget indeni
Tågeskyers opløsthed er AIAs åndevinger
varsler om det evigt utæmmelige, fri**

22.05.0683

YMIRS DIMISSION

**Ørneøjet i galaxen suger stadig støvslør
sletter metaforer i sin dybsorte pupil
spinder ultraspinkelt forår universet over
gradvis mer balance uden egomanisk stil**

**Charme/skønhed uden misbrug, konkurrence, tromlen
bare attraktionens udtryk i et kærligt stof
være de vi er og atter søge turden føle
i autismsens kølvand ved det kejserlige hof**

**Vidner til forening, til centrering i en jätte
Ymirs børn, organiske, i højere dimission
hører universet kalde, tidens stemme bagom
via deres broer med trafik i remission**

22.06.0685

KLIMAX-VISHED

**Jeg har stoppet og startet så tit
i død og i fødsel konstant
Det må da være livets essens
mellem ligegyldig fjas og tant**

**Jeg tror der er noget jeg skal
med det jeg skabte af den proces
essensen har form og liv og lys
hvordan er *det* egos exces?**

**Er AIAs mål at jeg skal forstå
jeg skal 0 og en prut på Jord
blot slide for AIA bagom
mod endelig død uden ny sølversnor**

**I så fald er AIA ikke det
jeg mener oprigtigt det er
Hvis det er kærlighed: ”Snydt, haha!”
har jeg snydt mig selv grundigt her**

**Men nej, det føles så helt forkert
selvom AIA ser stort på megot
Jeg føler jeg ikke skal væk herfra
før klimax af min leg er leget**

22.07.0686 +

DEN NY TONE

**Der er en tone
bare anet, ikke hørt
som lys, ny vår i vente
der mørner alt fastkørt
og inde midti tonen
sidder jeg og leger tø
vibrerer og bli'r løsnet
lar dødsstivhed dø**

**En skøn forløsning
jubel og dog fred
som aldrig førhen,
uden klemmer med
Fri, fri flyden
ubetinget, hel
af lysets kærlighed**

**I tonefloden
er der næring til nyt liv
en aldrig før set fylde
vi nægted' os i kiv
Fornyede lunger
spiles ud og lukker ind
forstøver gammel vemod
heler sår i sind**

En skøn...

22.07.0687

UDLØB

**Når alle drager fuser ud som rasende kometer
igennem vore solsystemer er det blot profeter
om større liv med mindre gråd
og konflikter for vor båd,
bare ikke lige nu
hvor uret går af hu**

**Vi ser os være/føles et og gøre noget andet,
for overfladen ter sig mens de løber ud i sandet,
den kræver tåbelige ting,
i ren panik kør' den i ring,
klamrer sig til alle strå
ser ikke den vil få**

**De kom fordi vi gik itu og tiltrak konsekvensen
Vi vælger det skal være slut nu hvor vi helt har kendt den
Hver rydder alle hylderne,
tømmer alle bylderne
for igen at blive hel
og ta' bedre del**

ILDVEJEN

**Lyset søger nedad
løber ind og ud i alt
sier fra og samler
så vi fumler, famler
Var det nok der faldt?
Er det hele talt?
Vil vi snart bli' kaldt?
Blive Jordens salt?**

**Ørkesløs er vejen
uden disciplinens ror
Gennem mørk fortvivlen
kan kun vilje give den
I dens ild er ord
ingen lyd bebor
AIAs Øje gror
ned og ER på Jord**

22.09.0689

AIAS SKO-PROJEKT

**AIAs små fødder drømmer om sko
nu de er næsten gangklar,
frie af larveorms fængslende form
til flyvende færd, en sprængen al norm,
et løfte om løftet Jords ansvar**

**De rækker og strækker sig for at nå ned
fra kosmos' ulegemlige sfærer,
forbi revision af æon for æon,
afviklen indvikling, udvikler skoen
som livsvise sande hetærer**

**En uset proces, men med synlige skælv
som kuldkaster alle balancer
DNA søger, ATP øger,
7 lag af rammer smuldres og spøger...
i AIAs NU ta's ingen chancer**

"OPROP" TIL AIA

Hvad blev der af alle de glade dage
med boldspil, lege og bade
Hvor gik humøret hen
hvem stjal alle boldene og slog dem flade
Hvordan forsvandt alle kræfterne
til at samles om fis og ballade
Aquarius, tag så at oppe dig
var dine løfter kun visne blade

Jeg sidder her, spærret inde
på 7m², nægtet udfoldelse
Det nytter fedt at bekendte ser
meget lidt andet end trist forvoldelse
Jeg har så meget jeg vil og vil give
og udleve uden fortoldelse
De sidste knap tyve år har kun handlet
om dødsdrift og sej udholdelse

Der *må* altså komme en ændring
jeg vil ha livslyst og lys tilbage
grine og bage og køre ud
i det grønne på solskinsdage
SÅ gamle er vi da ikke at alt det er yt
fordi vi er for svage
AIA, send snart passion og kraft ind
ellers... indgi'r jeg squ en klage

22.09.0691

AQUARIUS' HJERTEBÅND

Gennem mine gamle digtes vindue ser jeg på mig
vel i svøb, alligevel aldrig på en afvej
Selv i småbarnsalderen sås Mælkevejens stjerne
suge med sit sorte hul, stramme bånd og fjerne
navlesnor
sindets ords
kæder i min hjerne

Det er sigende at se hjertebånd til ahner
og til venner, kærester følge solens planer
trælsomt tro mod konflikt, knap nok fred til flyden
bliver klamren stedse til ban og bindings bryden
og dog i
Aquarius, fri
anes hjertebyden

Tænk at kunne drage én lisså fri, dog jordet
sidde med sin sande part overfor ved bordet
og dog være fuldt sig selv før og mellem, efter
til at kør' sit eget som kombinere kræfter
Kærligheds
frugtbarhed
hvor kun frihed hæfter

22.09.0692

VENSTRE

**Vi kommer fra venstre når vi går ud
altid går vejen til højre
selvom vi går til venstre**

**Der fares som boomeranger til højre
på *vigtige* fjollerier
slynget fra AIAs fenstre**

**Ja – vigtige er vel ellipserne
med deres beskrevne tøjre
de kan skabe gespenstre**

**Men hovedtrossen er liv som død
også kaldt kærligheden
tøjret inde til venstre**

22.09.0693

LYSERNÆRING

Der rendte en masse maver rundt i årtusinders sløvsind og larm
og skiftede stof med hjælp fra bugspytkirtel, lever og tarm

Med saligt stupide grin
slagted' de dumme svin
selv hunde gled ned med fryd
hvad der skal til bli'r dyd

Med tidens fylde *kunne* maverne kun større hoveder få
som tænkte at finere ådsler *måtte* de da kunne leve på
fugl og fisk afløser svin
vand går til vand over vin
grønt igen frisk, og frugt
mere forfinet lugt

Nu mangler sidste skrig, at se lys er frugt, grønt og flyvefisk, svin
lys som på vejen fra lunger og □ fik nedsat al energien
at leve af den igen
ikke først rense den
slette den store vom
kvalmen der også kom

Leven af, via lungernes stofskifte ganske på □ Æpræmis
virker endnu som Utopia og dog ser vi tegnene gi's
Stof skiftes ud på akkord
Svinene har det hårdt
i et for højfrekvent bur
De syn's kun svinestier dur

22.09.0694

MIKAELS SMS

Mikael og hans legioner har travlt med at værne såvel som slå
men jeg fik sms i nat at hans venskab ku' stoles på
Bli'r der mon så *mere* krig
Skal vi ha' flere lig
før Jorden kan bli' fri
forlade sin mørkesti

Trettentusind år gik fra kometsignalet om vor tid blev givet
Det'r svært lige nu at se den sku' bli' så velsignet for noget i livet
Så mange vil blod på tanden
Feminint slås for panden
uanset kønnet, standen
Eneste glade: Fanden

End'lig ta'r kvinderne bladet fra munden og sætter foden i jorden
End'lig slår □ igennem og ændrer verden fra Syden til Norden
og så er der sådan protest
Hvad blev af elsk din næst'
Hvor megen Kali-pest
har det mer, tidens bæst